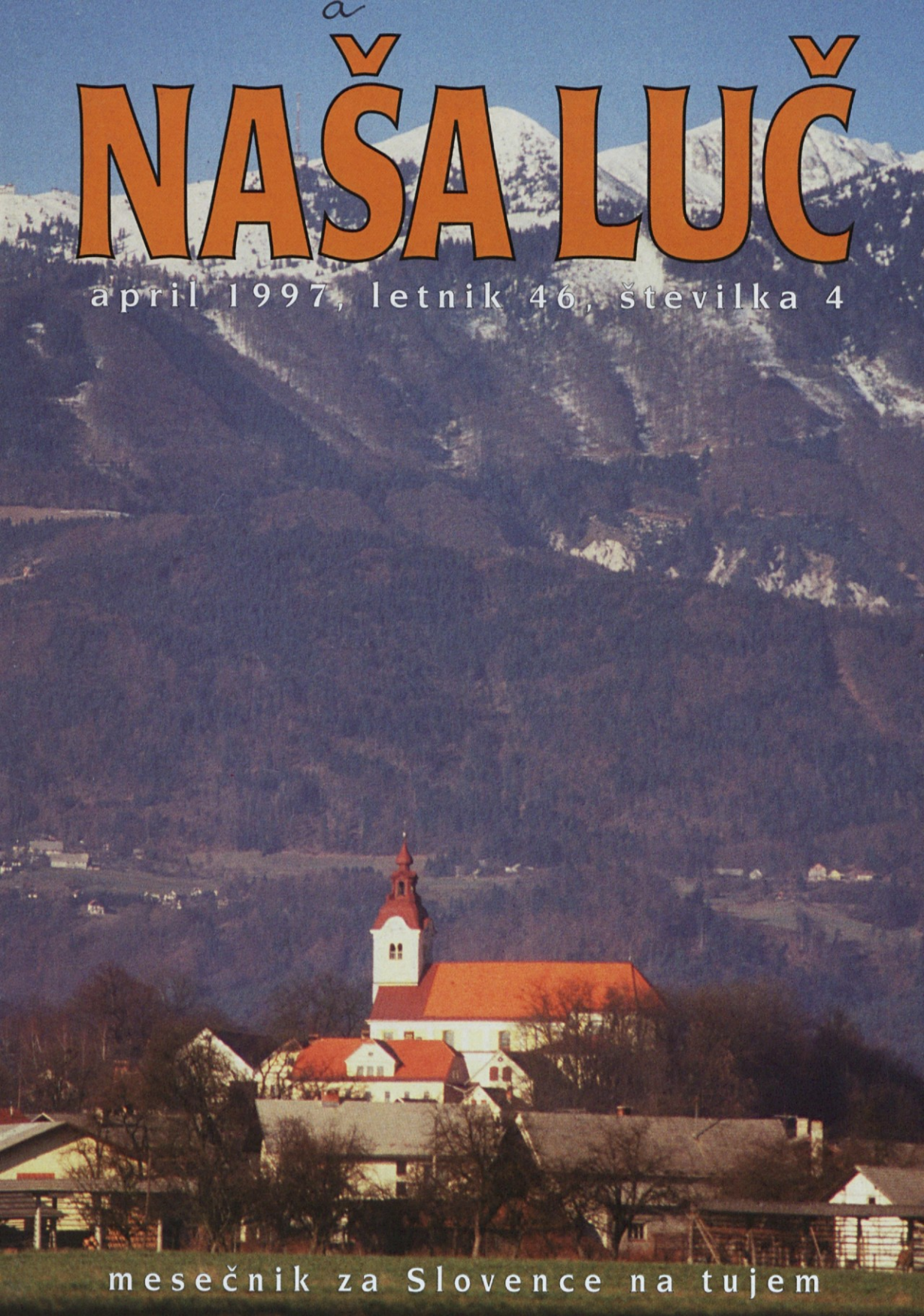

The background of the entire page is a photograph of a village scene. In the foreground, there are several houses with dark roofs and some bare trees. In the middle ground, a prominent white church with a red-tiled roof and a tall, ornate bell tower stands out. The background is filled with steep, forested mountains, some of which are covered in snow, under a clear blue sky.

NAŠA LUČ

april 1997, letnik 46, številka 4

mesečnik za Slovence na tujem

*Naj veselje ob Jezusovem vstajenju
preveva vaše življenje in blagoslavlja
vaše delo!*

Aleluja

*Blagoslovljene velikonočne praznike
Vam voščita
uredništvo Naše luči
in Rafaelova družba.*

NAŠA LUČ

Glasilo Zveze slovenskih izseljenskih
duhovnikov, diakonov in pastoralnih
sodelavcev v Evropi za verska,
kulturna in narodna vprašanja

Izdajatelj in založnik:

DRUŽINA, SI-1000 Ljubljana, p. p. 95.

Glavni urednik:

Janez Pucelj, Oberhausen, Nemčija

Odgovorni urednik:

Ljubo Bekš, Ljubljana

Uredništvo:

Naša luč

Poljanska c. 2, SI-1000 Ljubljana

tel.: 061/133-20-75

faks: 061/126-23-02

Uprava:

Krekov trg 1, SI-1000 Ljubljana,

tel. 061/313 241

NAROČNINA

(v valuti zadevne države):

Slovenija	2.000 SIT
Avstrija	200 ATS
Anglija	11 GBP
Belgija	690 BEC
Francija	106 FRF
Italija	24.000 ITL
Nizozemska	35 NLG
Nemčija	30 DEM
Švica	27 CHF
Švedska	130 SEK
Avstralija	26 AUD
Kanada	23 CAD
ZDA	20 USD

Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali
pa direktno na upravo. Tolarski žiro račun:

50101 - 603 - 401025, DRUŽINA, d.o.o.,

s pripisom za Našo luč,

devizni račun: Nova Ljubljanska banka d.d.,
50100-620-133 900-27620-118911/5.

Nove naročnike sprejemajo poverjeniki in up-
rava.

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-
147/94 z dne 23. 2. 1994 šteje Naša luč med
proizvode, za katere se plačuje 5% prometni
davek.

Oblikovanje: TRAJANUS, d.o.o., Kranj

Tisk: Tiskarna DAN, d.d.

Prva str. ovitka: F. Stele: Komenda

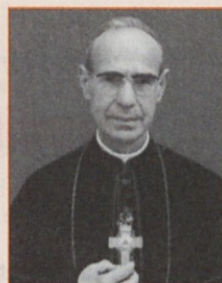
Druga str. ovitka: Z. Podvinski: Iagnje

Tretja str. ovitka: F. Stele: Pirni

Četrta str. ovitka: Modic: Pročelje zavoda sv. Stanislava

KRISTUSOVA LUČ

Začetek velikonočne vigilijske, slavlje luči. V
popolnoma zatemnjeni cerkvi vzame
duhovnik prižgano velikonočno svečo in
trikrat s čedalje višjim glasom zapoje:
KRISTUSOVA LUČ.

Zgodilo se je med vojno leta 1944 v
šlezijem taborišču. Tja sta bila med
drugimi izseljena tudi oče in sin. Sin
pripoveduje: "Moj oče se je z nekaj prijatelji umaknil v temni kot taboriščne
barake. Vzel je lončeno posodo in vanjo raztopil zadnji ostanek margarine.
Tako si je napravil oljenko in prižgal stenj za slavlje luči. Preden je izgovoril
blagoslovilno molitev, sem mu poočital: Vidiš, oče, da stradamo. Ali ni
škoda potratiti tako dragocena živila, kot je v taborišču margarina? Oče
me je pogledal in odgovoril: Midva, jaz in ti, sva že videla ljudi, ki so brez
hrane preživeli tri tedne. Zgodilo se je - le spomni se - da tri dni nismo
dobili vode. Človek lahko preživi brez hrane tri tedne, brez vode tri dni, toda
brez upanja ne more živeti niti treh minut."

Mar ne velja nekaj podobnega tudi za NAŠO LUČ? Poznam izseljenca -
še živi - ki je v tistih kriznih letih po vojni pobegnil čez mejo ("Če doma jim
dobro ni, žerjavi se čez morje vzdignejo." Prešeren). Odselil se je v Ameriko.
Sprva mu je trda predla. Izposojeval si je denar, da ga je pošiljal materi
domov, češ meni dobro gre. Ni imel za kruh, a NAŠO LUČ je moral imeti,
kajti brez upanja ni mogoče živeti. NAŠA LUČ je sicer objavljala tudi
zgodbe dogodka, toda ob njih je zmeraj vsem slovenskim izseljencem in
zdomcem po evropskih državah in drugih celinah prižigala velikonočno
upanje. To upanje izžarevajo naši poljski križi (zdi se, da jih nikjer ni toliko
in tako lepih kot prav v Sloveniji). Ob obisku Slovenije maja 1996 je papež
poudaril, da je Slovenija vsa posejana z belimi cerkvicami in drugimi
verskimi znamenji. Naši poljski križi so obsijani z žarki velikonočnega
jutra. Ob cestah in vaških poteh oznanjajo: Ljudje Božji, kjerkoli boste
hodili, bo pod vašimi nogami sicer večkrat veliki petek, toda v srcih zmeraj
velika noč! Zvestoba veri, narodu in jeziku!

Redovniki cistercijani strožjega spolnjenjavanja pravil, bolj znani pod imenom
trapisti, molčijo vse dni leta. Ko se srečavajo, se pozdravljajo s tihim
opominom: MEMENTO MORI (Pomni, da boš umrl). Izjema je na veliko
noč. Takrat podajajo drug drugemu trobentico (primula veris) z od veselja
prekipevajočim pozdravom: MEMENTO VIVERE (Pomni, da boš živel).

Kristusova luč, prižgana Slovencem pred 1250 leti, v preteklih stoletjih
kljub dramatičnim spremembam ni nikoli ugasnila. Naj jo NAŠA LUČ
kakor duhovnik velikonočno svečo zmeraj visoko dviga z neugasljivim
upanjem naproti tretjemu krščanskemu tisočletju!

Vsem, ki urejajo NAŠO LUČ in pišejo vanjo, posebej še bralcem, tudi
tistim na bolniški postelji, v imenu slovenskih škofov voščim globoko
doživeto veliko noč: MEMENTO VIVERE!

Jožef Smej
škof

msgr. dr. Borut Košir,
direktor Zavoda sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano

"Trudimo se za celostno oblikovanje mladega človeka"

Prosim vas, če nam na kratko predstavite zgodovino Zavoda sv. Stanislava.

Zavod sv. Stanislava je v začetku tega stoletja ustanovil takratni ljubljanski škof Anton Bonaventura Jeglič. Ob njegovem nastopu službe kot ljubljanskega škofa, so mu takratni akademiki izjavili, da ne želijo oblikovati svoje intelektualne kariere na krščanskih vrednotah. To ga je spodbudilo, da je nekaj treba nujno ukreniti za okrepitev katoliškega izobraženstva. Rešitev je našel v oblikovanju prve slovenske gimnazije in internatu, kjer naj vzgoja in izobraževanje potekata v skladu s krščanskimi vrednotami. Zavod je opravljal svojo nalogo do prihoda Nemcev leta 1941, ko so ga morali v dveh urah izprazniti. Do konca II. svetovne vojne so bili v njem Nemci, potem so ga prevzele partizanske oblasti. V njem so najprej oblikovali zbirno središče za vrnjene domobrnce in druge slovenske domoljube. Od tu so jih mnogo peljali v smrt na različne konce naše domovine. To je bilo tudi najbolj žalostno obdobje Zavoda. Po tem je bila tukaj kasarna takratne JLA do demokratičnih sprememb, ko je Zavod Peterletova vlada vrnila Cerkvi.

Kdaj se je porodila misel, da bi spet obudili delovanje Zavoda, ki je v času pred 2. svetovno vojno odigral tako pomembno vlogo pri vzgoji in izobraževanju katoliških izobražencev na Slovenskem?

Ta misel se je rodila takrat, ko se je pokazala možnost, da Cerkve Zavod spet pridobi v posest. Dela smo se resno lotili in uspeli.

Katere so glavne naloge Zavoda danes in kako uspešni ste po vašem mnenju pri izpolnjevanju teh nalog?

Glavne naloge v Zavodu so vzgoja in izobraževanje mladih ljudi v obdobju njihovega šolanja na gimnazijski stopnji. Trudimo se za kakovostno vzgojo tako v gimnaziji kot tudi v Jegličevem dijaškem domu. Ustanovili smo tudi interno glasbeno šolo in s tem izpolnili eno

msgr. dr. Borut Košir

izmed glavnih poslanstev Zavoda, ki je prav skrb za celostno vzgojo mladega človeka, tudi na področju kulture. Na tem področju imajo dijaki možnost tudi likovnega izobraževanja v posebni likovni šoli. Trenutno obiskuje škofijsko klasično gimnazijo 607 dijakov. Od teh jih je 240 v Jegličevem dijaškem domu. Naj poudarim, da bi jih v dom lahko sprejeli še več, če bi imeli popolnoma obnovljeno stavbo v tistem delu, kjer je internat. Za to si prizadevamo, vendar primanjkuje predvsem denarnih sredstev, ki bi to omogočila.

Za svoje delovanje Zavod potrebuje tudi veliko denarja. Kako ste rešili ta problem?

Glavno težo obnovitvenih del na finančnem področju nosi Ljubljanska nadškofija ob pomoči dobrotnikov iz domovine in tujine. Ko so Zavod zasedli Nemci, je bil popolnoma opremljen za svojo vzgojno izobraževalno poslanstvo, od države pa smo ga dobili vrnjenega popolno razbitega. Do zdaj nam je uspelo obnoviti približno dve tretjini celotne stavbe, ostalo še čaka na obnovo. Ta je odvisna predvsem od dobrih ljudi, ki čutijo, kako pomembno je delo naše ustanove za prihodnost slovenskega naroda.

Redne stroške za delovanje delno pokrivamo iz sredstev, ki jih po koncesijski pogodbi zagotavlja država, delno pa tudi iz sredstev ustanovitelja in sredstev, ki jih mesečno prispevajo dijaki sami.

Ena izmed dejavnosti Zavoda je škofijska gimnazija. Kako bi jo našim bralcem na kratko predstavili?

Škofijska gimnazija je polno zasedena. Kot sem že omenil, jo trenutno obiskuje 607 dijakov. V vsakem letniku je 5 paralelk. Vsako leto je veliko več prosilcev, kot jih moremo sprejeti, kar pomeni, da starši in bodoči dijaki našo šolo cenijo, predvsem zaradi vzgojno-izobraževalnega koncepta. ŠKG je klasična gimnazija, v kateri poleg živih jezikov poučujemo tudi latinščino in grščino. Primerno so zastopani tudi naravoslovni predmeti, tako da se bodo mogli naši dijaki vpisati na vse željene fakultete.

V čem se danes škofijska gimnazija loči od drugih "državnih" srednješolskih ustanov?

Naša gimnazija se od drugih državnih gimnazij loči po tem, da je prava klasična gimnazija in po svojem vzgojnem konceptu. Pri nas je velik poudarek prav na vzgoji, kar pomeni, da šola ne posreduje samo znanja, pač pa se trudi za celostno oblikovanje mladega človeka in ga tako pripravlja na življenje.

Kako je v zavodu poskrbljeno za namestitve gojencev, ki prihajajo iz oddaljenih krajev?

Gojenci iz oddaljenih krajev bivajo v Jegličevem dijaškem domu. Trudimo se, da bi jim čim bolj omogočili potrebne razmere za študij in tudi prijetno bivanje. Velik poudarek je na duhovni vzgoji, saj naša celotna ustanova temelji na krščanskih vrednotah. Duhovne ponudbe je veliko, dijaki pa se lahko svobodno odločajo za različne oblike duhovnega prizadevanja. Tako v gimnaziji kot tudi v domu je duhovnik - duhovni voditelj ali spiritual, ki je posebej zadolžen za duhovno vzgojo dijakov. Pri tem pomagamo tudi drugi duhovniki, ki v Zavodu opravljamo druge dolžnosti.

Kako pri vas poteka postopek vpisa in kaj vse potrebuje bodoči srednješolec, da se lahko vpiše na vašo gimnazijo?

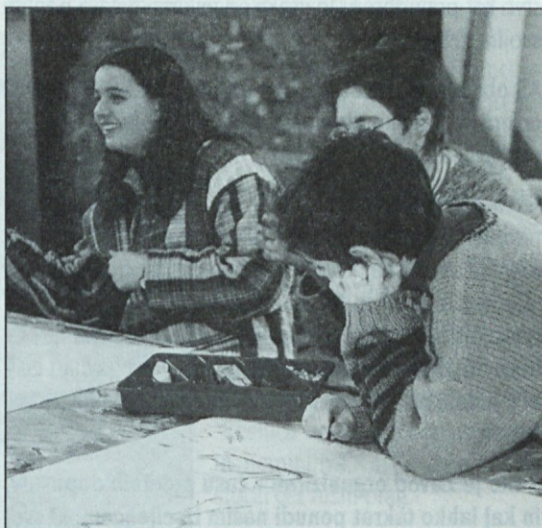
Pogoji vpisa so v glavnem takšni kot na drugih srednjih šolah v Sloveniji. Pri tem pa so tako starši kot tudi dijaki seznanjeni s temeljnimi vrednostnimi osnovami, na katerih temelji vzgojno-izobraževalni proces. To so evan-

geljske vrednote. Starši in otroci morajo podpisati posebno izjavo, da te sprejemajo in da se s takšnim načinom dela in življenja v Zavodu strinjajo. Otroci naših izseljencev imajo pri vpisu v šolo in internat neko prednost. Za vse podatke se lahko obrnejo na duhovnega voditelja ŠKG mag. p. Silva Šinkovca, ki je na poseben način zadolžen za vpisne postopke v enote našega Zavoda.

Danes nekateri Cerkvi radi očitajo njeno skrb za vzgojo mladostnikov. Očitajo ji, da s tem Cerkev vstopa v prostor vzgoje, ki je dovoljen samo državi in njenim institucijam. Kako bi komentirali te očitke?

Eno temeljnih poslanstev Cerkve je bila vedno skrb za vzgojo in izobraževanje. To spada k naravi njenega poslanstva. V ta sklop spada tudi šolstvo, zato Cerkev zahteva v okviru verske svobode, ki je pri nas z ustavo zajamčena, pravico ustanavljanja šol na vseh stopnjah. Tega ji na načelni ravni nihče ne prepoveduje, čeprav je treba reči, da je s strani države in trenutnih nosilcev oblasti pri nas, velikokrat malo politične volje za uresničevanje teh načel, ki so zapisana v ustavi in v zakonih, ki urejujejo šolstvo pri nas.

Ali se vam ne zdi, da nekatere naše politike zelo moti uspešnost takšnih, po njihovem mnenju "cerkvenih" projektov. Zanimivo je to, da se iz deklariranih liberalcev kar naenkrat prelevijo v zavedne ohranjevalce pridobitev iz prejšnjega sistema.

Veselite se znaka naše mladosti

Pesem nas povezuje.

Prav gotovo nekatere politike moti delo naše ustanove. To izhaja iz njihovega vrednostnega odnosa do življenja, pa tudi iz pretekle ideološke obremenjenosti. To je problem, ki ga bodo morali rešiti predvsem sami in to hitro, če imajo resno voljo vstopiti v skupnost evropskih držav, kamor si politika tako zelo želi. Žal na dejanskih področjih za to naredi veliko premalo.

Kje je izvirni greh takšnih nesporazumov?

Neurejenost razmer, zakonodaja ali pa preprosto ni prave politične volje?

Na tem področju predvsem ni prave politične volje, pa tudi zakonodaja premalo resno obravnava zasebno šolstvo kot ponudbo, ki jo vsaka odgovorna država ponudi svojim državljanom.

Ali obstaja možnost, da bi v prihodnje v Sloveniji odprli še kakšno gimnazijo, ki bi delovala pod okriljem Katoliške cerkve?

Ta možnost obstaja, problemi pa so tisti, ki sem jih že navedel. Ni prave politične volje, ki se mora kazati tudi v tem, da se takšne projekte primerno finančno podpre, v skladu z interesi in željami državljanov, ki mora biti za vsako državo izključno merilo za njeno delovanje. Če hoče biti država demokratična, ne more uveljavljati lastnih ideoloških nazorov mimo interesov svojih državljanov.

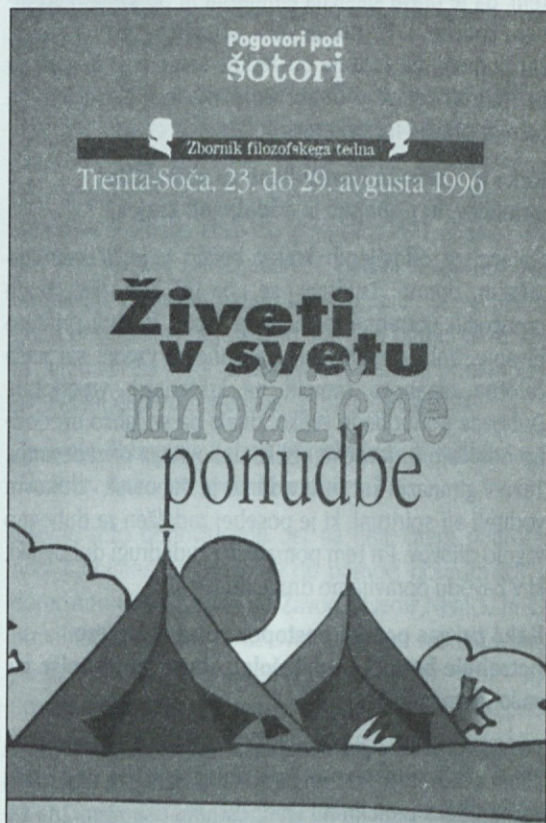
Kako je Zavod organiziran v času poletnih dopustov in kaj lahko takrat ponudi našim izseljencem, ki svoj dopust preživljajo v domovini?

V okviru Slovenskega doma v Zavodu, posebej v poletnem in počitniškem času, obstaja možnost bivanja v prijetno urejenih sobah, ki so med letom zaradi prostorske stiske namenjene dijakom. Poskrbljeno je tudi za hrano in vse, kar je potrebno za prijetno bivanje. Vse informacije daje ekonomat Zavoda. Cene so zmerne, celo nizke. S tem ko se odločijo za bivanje pri nas, pa na neki način podprejo delo naše ustanove, tudi na finančnem področju, saj omogočijo, da Zavod tudi nekaj "zasluži".

Kakšna je po vašem mnenju prihodnost Zavoda sv. Stanislava in z njim povezane klasične gimnazije?

Na podlagi izkušenj in interesov staršev in dijakov za šolanje in bivanje v naši ustanovi - teh je več, kot jih moremo sprejeti - ni skrbi za prihodnost Zavoda. Trudimo se za kakovostno delo, kar nam priznajo tudi na drugih šolah. Tudi zunajšolska nadstandardna ponudba je velika in bogata, zato menim, da smo uspešno zastavili začetno delo, ki ga bomo z Božjo pomočjo v tej smeri tudi nadaljevali.

Pogovarjal se je Ljubo Bekš

Da bi naše misli ostale zapisane zgodovini...

Velika noč

Velika noč. Tomažu se je zdelo, da še vedno sliši odmev aleluje, ki jo je duhovnik zapel ob koncu velikonočnega bogoslužja. Ulice, promet, mimoidoči, vse je bilo tako kakor druge nedelje. Pa vendar je bilo v zraku nekaj, neko veselje, zmaga življenja, nekaj, kar je dihlo iz mrtve in žive narave. Nekaj, kar s čutili ne moremo zaznati, a je vendarle povsod: v drevesih ob cerkvi, v prvih pomladanskih rožah, v ptičjem petju, v obrazih ljudi, v njihovi gibih. In ko se znanci pozdravljajo, se zdi, kot da k pozdravom brez besed dodajajo alelujo - veselje, ker je življenje zmagalo nad smrtjo. Veselo sporočilo o neuničljivi in neminljivi ljubezni, ki je prek Kalvarije in vstajenja za vse čase povezala človeka z Bogom, se je kot jutranja zarja širilo po vsej zemlji.

Tomaževi sorodniki, ki so za praznike prišli na obisk, so posedli v avto in se odpeljali. Tomaž pa je tako kot vedno tudi tokrat odšel peš. "Da se bom v tem lepem jutru še malo nadihal," je rekel ženi, ki se je tudi odpeljala z avtom. "Samo ne obiraj se preveč, da te ne bomo čakali z zajtrkom," mu je še zaklicala skozi odprto okno avtomobila. "Nič ne bom zamudil," se je Tomaž nasmehnil ženini večni skrbi, da ne bi kdaj česa zamudil. Pol ure, kolikor je potreboval do doma skozi mirno predmestje, je bilo kot naročene, da se je poglobil v misli, ki so se mu porodile med bogoslužjem.

Smrt, pogreb, zapečaten grob, stražarji pred grobom - vse si logično sledi. Vse ima svoj vzrok in posledico. Režiserji velikonočne drame so vse predvideli.

Onemogočili so kakršnokoli presenečenje. Vse niti držijo v svojih rokah. Nič jih ne sme presenetiti. In vse bi bilo v skladu z njihovimi načrti, če... Da, če ne bi bilo tistega "če", ki nam tolikokrat v življenju vse obrne na glavo. Vse bi se dogajalo po načrtu, če bi sodniki in rablji v igri življenja in smrti imeli nasprotnika, ki bi se ravnal po njihovih pravilih igre. Dan pred judovskim praznikom so dokončno poračunali z Galilejcem, z nazareškim učiteljem in samozvanim božjim sinom. Cela tri leta so iskali priložnosti. Načrti, premišljeni do potankosti, so se jim

neštetokrat izjalovili. Galilejec je vedno odhajal pokončno, z dvignjeno glavo. Osramočeni so se vlekli mimo množice, ki se jim je smejala, njim pismoukom, učiteljem in prvakom ljudstva. Toda za vse to je bilo zadoščeno, ko so ga videli prebičanega na križu. Opravili so temeljito in dokončno s človekom, ki jih je nekoč imenoval pobeljeni grobovi. Zdaj je v grobu. Zadeva je zaključena. Nobenega presenečenja več.

Zadeva bi bila zaključena, če... Da, vse bi bilo končano, če bi se kalvarijska drama dogajala le kot spopad med Nazarečanom in njegovimi nasprotniki. Toda razsežnosti te drame so mnogo globlje in širše. Segajo prek vseh meja in globin. Gre za spopad med življenjem in smrtjo, med ljubeznijo in sovraštvom, med neskončno dobrim in zlom. Sodniki in rablji se niso zavedali razsežnosti te drame. Pravila njihove igre so segala le do meja njihovega spoznanja. To pa je bilo vklenjeno v debele zidove ohranjanja oblasti, položajev in prestižnosti. Njihov pogled ni segal prek teh zidov. Sodniki in rablji niso videli globine in pretresljive razsežnosti velikonočne drame.

Tudi Jezusovi učenci niso videli te razsežnosti. In tako kakor so ob križanju Jezusovi nasprotniki doživljali zmagoslavje, so njegovi učenci doživljali poraz, dokončno uničenje svojih upov. Ne prvi ne drugi niso zmogli videti globine dogajanja. Vstajensko jutro je zmago življenja nad smrtjo ter ljubezni nad sovraštvom razodelo Jezusovim učencem in njegovim nasprotnikom. Kako so sprejeli to razodetje? Osuplo. Nasprotniki z iskanjem rešitve, kako prikriti nezaslišano dejstvo.

Stražarjem dajo denar, da se resnica ne bi razvedela. Učenci ne morejo verjeti in potrebujejo kar nekaj časa, da si opomorejo. Silovitost njihovega doživetja vstajenja sega skozi vsa stoletja do današnjega dne. Stoletja niso zmanjšala veličine Jezusove zmage nad smrtjo.

Tomažu se je zdelo, da doživlja lepoto velikonočnega jutra vsako leto znova in vsakokrat drugače. "Resnica velike noči je neizčrpna in neminljiva," si je dejal, ko je stopil čez hišni prag.

Jože Urbanija

Veliki preroki

Prerok Ezekiel

Preroka Ezekielja je Bog poklical Izraelovi hiši za čuvaja. V čem je bila vloga in pomembnost čuvaja? V tedanjih nemirnih časih, ko je stalno grozila vojna, si bil kolikor toliko varen samo za mestnim obzidjem. Čuvaj na obzidju je budno oprezal za sovražnikom, in kadar se je ta prikazal, je glasno zatrobil v rog. To je bilo za vse tiste, ki so bili zunaj na polju ali v vinogradu, znamenje na pretečo nevarnost. Kdor se je pravi čas vrnil za mestno obzidje, se je rešil; kdor pa se ni zmenil za čuvajevo opozorilo, je bil lahek plen sovražnika.

Ezekiel je bil torej **postavljen za odgovorno službo** čuvaja izvoljenemu ljudstvu. Sovražnik, pred katerim je moral opozarjati, ni bil zunanji, ampak notranji: greh ljudstva, greh slehernega posameznika. Greh je najzahrbtnější človekov sovražnik; edini, ki nam more preprečiti večno srečo pri Bogu, uničuje pa tudi vse pozitivne odnose, ki vladajo v stvarstvu. Zato Bog govori Ezekielu in vsem oznanjevalcem Božje besede: Če porečem krivičnemu: Zaradi svojega greha gotovo umreš! pa ga ne posvariš, da bi ga ohranil pri življenju, bo krivičnež umrl zaradi svoje krivde, a njegovo kri bom terjal iz tvojih rok - se pravi, ti boš sokriv in soodgovoren za njegovo smrt! Če pa posvariš krivičnega, pa se ne spreobrne, bo umrl zaradi svojega greha, ti pa si si rešil življenje. In če se pravični odvrne od svoje pravičnosti in dela krivično, bo umrl. Če ga nisi posvaril, bo umrl zara-

di svoje krivde, njegovo kri pa bom terjal iz tvojih rok. Če pa si pravičnega posvaril, naj ne greši, in res ne greši, bo ostal pri življenju. In ti, Čuvaj si si rešil življenje!

Nova zaveza nam izpričuje, da za službo čuvaja ni poklican samo perok ali samo duhovnik, ampak vsak član božjega ljudstva, saj smo zaradi bogopodobnosti vsi deležni preroške službe. Jezus nam naroča: če vidiš, da tvoj brat greši zoper tebe, ga posvari in če te posluša, si pridobil svojega brata. Zato nam mora biti povsem tuje kajnovsko sprenevedanje v smislu, sem mar jaz varuh svojega brata.

V Ezekielovem času je bil v Izraelu razširjen pregovor: Očetje so jedli kisl grozdje, otroke pa skomina po zobeh. Se pravi: očetje so grešili otroci pa nosijo posledice. Ta rek je napad na Božjo pravičnost in zanikanje osebne odgovornosti. Zato Bog po Ezekielu jasno odgovarja nanj: Sin ne bo trpel zaradi očetove krivde in oče ne bo trpel zaradi sinovega greha: **kdor dela hudo, tisti bo umrl**. Oseba, ki greši, bo umrla; kdor pa dela prav in pravično, bo živel. Iz miselne zveze razberemo, da umreti in živeti tu ne pomeni telesne smrti in telesnega življenja, čeprav tudi to ni izključeno, ampak veliko več: Večno življenje in večna smrt. Iz tega izhaja stopnjevalna odgovornost, ki jo imamo ljudje za svojo prihodnost. To odgovornost je tudi danes treba močno poudarjati ker mnogi mislijo, da je svoboda v tem, da lahko počneš kar se mu zljubi. A resnična svoboda, ta največji dar Očeta stvarstva, je v tem, da delaš samo dobro, ker je samo dobro res živo, da si torej prost vsake zaslužjenosti zlu in temi.

Kdor neodgovorno ravna, sili v smrt. Zato prerok Ezekiel takoj ko razglasi osebno odgovornosti poziva k spreobrnitvi. Spreobrniti se namreč pomeni z vsem ravnanjem odgovorno odgovarjati Bogu na njegov klic, na njegov nagovor. Izraelsko prepričanje o nasledstveni krivdi in odgovornosti, ki jo tu biča Ezekiel, ni zgrešeno teoretično stališče, ampak izkustvo, ki ga poznamo tudi Slovenci v reku Ti očeta do praga, sin tebe čez prag. Iz izkustva vemo, da se greh iz generacije v generacijo stopnjuje, če ga posameznik s spreobrnjenjem ne prekine. Odgovornost za greh je vsekakor osebna, vendar se posledice greha na neki način dedujejo, če jih posameznik prav iz odgovornosti ne prekine z osebnim

Judovska pasha (velika noč), družinsko praznovanje, je središče verskega leta.

V povezavi z velikonočnim obedom je dal Jezus svojim učencem spominski obed, ki so ga nadaljevali kot Gospodovo večerjo.

spreobrnjenjem, s katerim se grešna nasledstvena veriga prekine.

V Ezekielovem preroškem delovaju sta odločilna dva dogodka: **Videnje Božjega veličanstva**, to silovito doživetje Jahvejeve veličastne navzočnosti in hkrati presežnosti. Zato se prerok zgrozi, ko nenadoma opazi, da je Jahvejevo veličastvo zapustilo jeruzalemski tempelj.

Vzrok za to bolečo ločitev vidi prerok v grehu Izraelcev, zato ga neusmiljeno biča. Ta **greh je odpad** od edinega Boga in oboževanje brezvrednih malikov. Prerok ga naslika v prisposobi zakonske nezvestobe, ki jo zagreši Jeruzalem, ki je glava in simbol vsega Izraela. Jeruzalem, v hebrejščini je ženskega spola, prerok prikaže kot nesrečno dekico, ki jo takoj po rojstvu zavržejo, pa jo najde Jahve, jo posvoji, in ko zraste v lepoticu, celo zasnubi in sklene z njo zavezo. Zaveza pa je simbol tesnih medosebnih **odnosov med Jahvejem in Izraelom**. Toda Jeruzalem, ta lepotica se je izrodila v nenasitno in predrzno vlačugo. Zato jo Jahve kaznuje in požene v izgnanstvo. Bog bi ne bil Bog, ko bi se je končno ne usmilil. Takole ji govori: Ravnal sem s tabo, kakor si ravnala ti, ki si poteptala prisego in prelomila zavezo. Vendar se bom spomnil svoje zaveze s tabo v dneh tvoje mladosti in bom sklenil s teboj večno zavezo. Da, svojo zavezo sklenem s teboj in tedaj boš spoznala, da sem

jaz Jahve, Gospod. Da od sramu nikdar več ne odpreš ust, ko ti vse, kar si zakrivila, odpustim!

Pripravil Iztoč Kržiž

Padec Jeruzalema je bil drugi najusodejši dogodek v Ezekielovem življenju. Prerok je bil tedaj že med izgnanci, ki jih je kralj Nebukadnezar že po svojem prvem vdoru odvedel s sabo v Babilonijo. Izgnance je ta tragedija neznansko prizadela. Bili so čisto na tleh. Govorili so: Naše upanje je splahnelo, konec je z nami. Tedaj začne Ezekiel napovedovati kazen tudi za sosednje narode, ki so Izraelcem privoščili polom in nesrečo. Obenem po prerok naznanja rešitev svojih rojakov. Neznatni ostanek izraelskega ljudstva v izgnanstvu, ki je podoben kostnici brez življenja, bo Gospod oživil po svojem Duhu. Izgnanci se bodo prerojeni vrnili v svojo domovino. Davidov potomec bo knez med njimi. Prenovljena skupnost se bo doživljala kot Božje ljudstvo, rešeno nečistosti malikovanja. Bog jim bo dal novo srce, novega duha bo vtisnil v njihovo notranjost. Odstranil bo hladno kamnito srce iz njihovega telesa in jim dal odzivno čuteče srce. Svojega duha jim bo vdihnil in storil, da se bodo ravnali po njegovih zakonih in zapovedih. Jahvejevo ljudstvo bodo in Jahve sam bo njihov Bog, saj jih bo rešil zemeljske in duhovne sužnosti.

Ta zgodovinska in eshatološka napoved nas vodi na Kristusa, ki v religijo prava prinese zakon ljubezni. Postave ni mogoče spolniti brez ljubezni, zato je čuteče srce temelj postave in življenja.

Ezekiel nam daje v svoji knjigi nekatere natančne podatke o sebi in svojem času. Poklican je bil leta 592 pred Kristusom, ko je bil že pet let v babilonskem izgnanstvu. Izviral je iz duhovniške družine in čeprav je bil v času svoje preroške službe še premlad, da bi opravljal tudi duhovniško službo, se je zelo zanimal za obredje. Zanimivo je, da se mnoge njegove prerokbe nanašajo na Jeruzalem in kažejo precejšnje poznavanje tamkajšnjih razmer. Vprašanje je, ali je to njegov preroški čut ali pa je v tistem času obiskal Jeruzalem.

Kakšno vlogo naj bi imela vera v našem zdomskem življenju?

Dragi rojaki in bralci Naše luči!

Šele dobrih pet let sem zdomski duhovnik v Nemčiji, kljub temu pa lahko rečem, da življenje zdomcev doživljam precej več časa. Pred osemindvajsetimi leti sem se kot mlad študent bogoslovja prvič pripeljal v Nemčijo z enim od zdomcev. Na ulici sem ga pobaral, če bi me vzel s seboj v avto, ko se bo vračal v Nemčijo. Imel je nekaj pomislekov, kam se bom dal, ko nimam nič preskrbljenega, a me je vseeno vzel s seboj. Našel mi je tudi delo (na črno) za prvo silo. Nekaj časa se nato nisva več videla, srečala pa sva se nekaj tednov pozneje po maši pri družabnem srečanju v župnijski dvorani.

V dvorani se je zbralo več ljudi kot prej v cerkvi. V glavnem še skoraj vsi mladi in samski ter nekaj mladih družin. Nisem razumel, kako da niso bili vsi pri maši, saj sem sam komaj čakal, kdaj bo spet slovenska maša; tudi k nemški maši sem z zanimanjem hodil, saj se mi je zdelo vse tako napredno: berila so brali moški in ženske, česar v Sloveniji še nismo poznali, obhajilo so prejemali na roko, česar v Sloveniji niti v bogoslovju nismo smeli; ljudje so brez zadrege napolnili najprej prve klopi in šele nazadnje zadnje klopi. Kljub vsemu temu mi je slovenska maša **dajala neprimerno večje olajšanje** po napornem delovnem tednu. Tedaj sem spoznal prvo nevarnost zdomstva, ki se je že začela kazati: ko si iztrgan iz varnega domačega okolja v tradicionalno verski župniji, te lahko hitro **premaga skušnjava**, da se poleniš in ne prihajaš več v cerkev. Najprej ne greš k maši, z izgovorom, da ne razumeš, ker je v tujem jeziku, kmalu pa tudi k slovenski maši ne. Le še hrepenenje

po domači družbi, v kateri se počutiš enakopravnega, te pripelje po maši v dvorano. Če pa najdeš dovolj močno nadomestilo, pa še te potrebe ne čutiš več.

Ko sem zdaj po tolikih letih sam v zdomstvu, moram priznati, **da stanje ni tako črno**, kot sem si predstavljal na podlagi prvih izkušenj. Čas je zacelil mnoge rane domotožja iz prvih let bivanja v tujini, ustvarili ste si družine, ki dajejo dodatni občutek domačnosti in varnosti, pa kljub temu radi prihajate v slovensko družbo in mnogi tudi k slovenski maši. Opažam pa nekaj, česar nisem pričakoval in mi tudi malokdo hoče priznati. Čeprav ste se dobro uveljavili in imate mnogo prijateljev ter ugled v družbi in na delovnem mestu, je bivanje v tujini pustilo psihične posledice. Hitro lahko pride med rojaki do užaljenosti in zamer, pri mnogih je čutiti razočaranost in težo razrahljanih živcev.

Ob tem izkustvu se kot duhovnik sprašujem, kakšno vlogo za lajšanje posledic bivanja v tujini naj bi imela naša **vera v Jezusa Kristusa** in njegovi zakramenti. Pri tem hočem še prav posebej poudariti Jezusa in zakramente, saj lahko samo beseda vera mnogokrat pomeni le frazo in sentimentalnost, včasih tudi stolček za uveljavitev pri ljudeh, kar si je človek želel doseči drugje, pa mu ni uspelo. Vera brez molitve, brez zakramentov, brez povezave z Jezusom - ali je to sploh še prava vera? V takem primeru imajo pač prav tisti, ki pravijo, da ni nobene razlike med vernimi in nevernimi. In vendar je razlika. Kdor se zateka k Jezusu, bo lažje prestopil tudi težave, ki jih prinaša življenje. Če bi mi, ki se imamo za verne, znali prisluhniti Jezusovemu nauku in bi se tudi krepčali z njegovimi zakramenti, bi se tudi ob naših srečanjih ne samo prijetno počutili, ampak tudi domov odhajali okrepljeni za prenašanje vsakdanjih tegob, saj bi čutili, da so z nami mnogi verni rojaki, ki se ne bodo naslajali ob naših težavah, ampak nam bodo celo v oporo s svojo molitvijo. Z željo, da bi nam vsem **uspevalo čim boljše sožitje** ter da bi prav na podlagi vere bili drug drugemu v oporo, vas lepo pozdravljam in vam želim lepo duhovno pripravo na veliko noč.

Janez Modic,
slovenski župnik v Mannheimu

Pacta sunt servanda

(DOGOVORE JE TREBA SPOŠTOVATI)

Končno ima Slovenija vlado. Volilni rezultati so resda bili takšni, da vlade ni bilo lahko sestaviti, ker se rešitev ni ponujala na dlani. Vendar ni nobenega opravičila za tako dolgo vladno krizo. Ne moremo se znebiti vtisa, da so najodgovornejši v državi reševanje zavlačevali, da bi omehčali in oslabili pomladne stranke, ki so na volitvah celo dobile več glasov kot nasprotna skupina strank. To se jim je najprej posrečilo s pridobitvijo enega poslanca, ki je prevaral svoje volilce. S tem je bila skupina strank slovenske pomladi oslABLJENA. Nato pa se je začel izvajati pritisk nanje, da sprejmejo sodelovanje v vladi, kjer bi imele podrejeno vlogo. Postavljalo se je vprašanje, ali bodo te stranke sprejele tak vsiljeni položaj. Najprej je kazalo, da ne bodo. Neformalni voditelj strank slovenske pomladi je to na ves glas zatrjeval. Hkrati pa se je marsikdo spraševal, ali je kljub vsemu modro in odgovorno, popolnoma prepustiti vajeti države in vodstvo nekaterih zelo pomembnih ministrstev ljudem, katerih nameni so temačni in milo rečeno - čudni. Končno je prišlo do sedanje vlade, ki jo sestavljata Liberalna demokracija Slovenije in Slovenska ljudska stranka ob podpori stranke upokojencev. Toda vsi tisti, ki so privrženi resnični demokraciji, se pravi doslednemu spoštovanju volje ljudstva, se ne morejo znebiti občutka nekakšnega nelagodja. To nelagodje, da ne rečem razočaranja, pa ima seveda objektivne razloge.

Prvi je v tem, da čutimo, da še nismo izstopili iz totalitarnega obdobja, ko je manjšina desetletja vladala večini. Totalitarizem komunističnega režima je bil ravno v tem, da ni spoštoval volje ljudstva. To se je spet ponovilo, čeprav tokrat pod krinko demokracije. Potem ko je bilo jasno, da so stranke slovenske pomladi na volitvah napredovale in zbrale celo največ glasov, stranke, ki izhajajo iz nekdanjega komunizma ali pa so njihovi sateliti, tega dejstva niso hotele sprejeti. Uspelo jim je spremeniti razmerje v parlamentu, tako da ta zdaj ne odlikava razmerja glasov, pridobljenih na volitvah. To pa seveda ni demokratično, ne glede na to, da sedanja volilna za-

konodaja to celo omogoča. Zakon mogoče tò res omogoča, toda zaradi tega to še ni prav in samo pomeni, da je s to zakonodajo nekaj narobe.

Drugi razlog, in še težji, pa je v tem, da so zadnji dogodki močno načeli naše zaupanje v obljube in izjave nekaterih naših politikov. Koliko obljub in dogovorov, pisanih in nenapisanih, je bilo v teh treh mesecih potepanih. Najprej s prestopom enega poslanca, nato pa ob sestavljanju te vlade. Prejšnje dogovore sta prelomila vsak na svoji strani Drnovšek in Podobnik. Seveda mora biti človek realist in ne siliti z glavo skozi zid, če je jasno, da nekaj ni izvedljivo. Prav tako drži rek, da je politika umetnost možnega in je včasih treba skleniti tudi manj ugoden kompromis, da se izognemo še slabšemu izidu. Vse to je res. Toda tedaj bi moral odgovoren, zrel in pošten politik paziti, kaj obljublja in kaj zatrjuje, da mu ne bo treba čez nekaj dni besede prelomiti. Obljubljeni smem samo tisto, za kar vem, da bom lahko držal. Če pa je kdo že vnaprej pripravljen popustiti, potem naj vsaj ne govori, da tega ne bo nikoli in za nobeno ceno storil, da mu ne bo treba jesti zarečenega kruha.

Kar se je dogajalo, pa ima lahko hude posledice. Naši državljani imajo oslABLJENO državljansko zavest in se mnogi s težavo spravijo na volišče. Na zadnjih volitvah je glasovalo samo slabih 74% volilcev, kar nikakor ni spodbudno. Pomeni namreč, da ljudje politikom ne zaupajo, da v smiselnost volitev ne verjamejo. Kar se je zdaj zgodilo, bo to nezaupanje samo okrepilo, in če se v prihodnjih štirih letih verodostojnost naših politikov ne bo izboljšala, lahko na naslednjih volitvah pričakujemo še slabšo volilno udeležbo. Sam sem že slišal razočarane ljudi govoriti: Ne grem več volit. Osebo se s takim stališčem ne strinjam, ga pa razumem. Za to pa so odgovorni politiki, ki volilcev ne jemljejo resno, bodisi da skušajo njihovo voljo sprevreči ali pa svoje obljube in dogovore prelomijo. Kljub razočaranju pa ne smemo popustiti tem skušnjavam. Ali ni naš pesnik Župančič zapisal: "Osle gre le enkrat na led. A baš to je oslovstvo. Modrec ve, danes sem pal, jutri bom plesal po njem." Slabe izkušnje in neuspehi nam ne smejo vzeti korajžje in zaupanja, le bolj modre, izkušene in preudarne nas morajo narediti. Osebo sem še vedno prepričan, da so v našem narodu ljudje in tudi politiki, ki vedo, kaj lahko obljubijo in ki zato obljubo tudi držijo. Samo odkriti jih moramo in jim dati možnost, da to pokažejo in politiki vrnejo dobro ime.

Anton Stres

Novi ljubljanski nadškof dr. Franc Rode

Kratek življenjepisa novega ljubljanskega nadškofa

Dr. Franc Rode se je rodil 23. septembra 1934 in je že 35 let duhovnik - lazarist. Doma je z Rodice pri Domžalah. Študiral je v glavnem v tujini. Najprej v Judenburgu, v Avstriji - v taborišču, zatem je obiskoval gimnazijo v Lienzu in Buenos Airesu, v Argentini. Tam je stopil tudi v bogoslovje, teološke študije pa je končal v Parizu, kjer je tudi začel duhovniško službo. Po končanem študiju v Parizu se je vrnil v domovino. Od leta 1967 je bil v Ljubljani ravnatelj bogoslovcev lazaristov, predaval pa je tudi na Teološki fakulteti, in sicer praktično apologetiko, teologijo nekrščanskih verstev, uvod v moderni ateizem in osnovno bogoslovje. V tem času je tudi veliko publiciral v Družini, v Bogoslovnem vestniku, pri Mohorjevi. Bil je prvi urednik revije Znamenje. Po 16 letih, leta 1981, je odšel v tujino. V Rim, natančneje v Vatikan, je služboval do imenovanja. Je tajnik papeškega sveta za kulturo, pred tem je bil v papeškem svetu za dialog z neverujočimi.

Misli Franceta Rodeta lahko najdemo tudi v njegovih knjigah. Naj omenimo le nekatere: Mesec dni na Rdečem otoku, Živa verstva, Ožarjeno bivanje, Uvod v moderni ateizem, skupaj z dr. Stresom sta izdala Kriterij krščanstva in pluralistični družbi. Pred kratkim je v Parizu izšla druga knjiga L'Eglise national et democratie, ki se prevaja v slovenščino. Zelo odmevno je delo: Spomin, zavest, načrt Cerkve na Slovenskem. V tem tednu pa je pri založbi Družina izšla knjiga Za čast dežele, v kateri so tudi podrobnejši podatki o njegovem življenju in delu.

Dr. Franc Rode ves čas tudi veliko predava doma in po svetu.

Novi nadškof skupaj s papežem Janezom Pavlom II.

Lansko leto ga je francoski predsednik Jacques Chirac imenoval za viteza državnega reda za zasluge, v Franciji.

Gotovo se ga vsi spomniti s srečanja s papežem Janezom Pavlom II. maja v Sloveniji. Takrat je v ljubljanski stolnici prebral papežev govor slovenskim duhovnikom, redovnikom in redovnicam.

Tiskovni urad

PRVI POZDRAV

Bratje in sestre!

Kot vam je znano, me je sveti oče Janez Pavel II. 5. marca imenoval za ljubljanskega nadškofa in metropolita.

V tem trenutku se moje srce obrača k večnemu Pastirju, ki svoje črede nikoli ne zapusti in po svojih svetih apostolihi skrbi zanjo in jo vedno varuje, da njegovo Cerkev tudi zdaj vodijo pastirji, ki jih je izbral za namestnike svojega Sina. Njega, ki me je poklical v ta zbor, prosim, da bi to službo opravljal v ponižnosti in ljubezni, in tako upodobil v sebi lik dobrega Pastirja, ki daje svoje življenje za svoje ovce.

Moja hvaležnost gre najprej svetemu očetu, ki mi je z imenovanjem izkazal veliko zaupanje. Ko sem s pisno izjavo potrdil, da sprejemam to službo, sem mu zagotovil, da jo hočem opravljati v duhu služenja Cerkvi, v globoki edinosti vere z njim in v popolnem soglasju z njegovimi smernicami.

Moj prvi pozdrav velja mojemu predniku gospodu nadškofu dr. Alojziju Šuštarju, ki je od leta 1980 vzorno vodil ljubljansko nadškofijo in si pridobil splošno spoštovanje ter neminljive zasluge za Cerkev, narod in državo.

Iz srca pozdravljam tudi svoja sobrata v škofovski službi: mariborskega škofa Krambergerja in koprškega škofa Piriha, skupaj s pomožnimi škofi v Ljubljani in Mariboru. Posebej pozdravljam člane stolnega kapitlja in voditelje drugih pastoralnih služb v škofiji, kot tudi zbor profesorjev Teološke fakultete.

Ko govorim o veliki množici vernih Slovencev, ne pozabljam na rojake, ki že desetletja živijo na tujem in v težavnih razmerah izpričujejo čudežno zvestobo slovenstvu in krščanstvu. Prejšnja oblast jih je pogosto žalila v njihovih najčistejših čustvih, sedanja pa je bila vse doslej do njih hladna in nezavzeta. Naj vedo, da jim je slovenska Cerkev ostala zvesta in jih je vedno imela za svoje...

Pri tem naj nam bo v pomoč priprošnja Device in Matere z Brezji. Njej se na začetku svoje škofovske službe s sinovsko vdanostjo izročam. Naj me ona varuje in vodi pri tem odgovornem in prepletem poslanstvu.

+ Franc Rode
nadškof in metropolit ljubljanski

Kako naj bodo vladarji mož besede?

(NICOLLO MACHIAVELLI)

Vsakdo ve, kako hvale vredno je, če vladar drži besedo in živi neoporečno, ne pa prekanjeno, vendar nam izkušnje naših dni kažejo, da so naredili velike reči prav vladarji, ki so se bore malo menili za dano besedo in **znali lokavo goljufati ljudi**, saj so navsezadnje posekali tiste, ki so se opirali na zvestobo postavam.

Vedeti namreč morate, da sta dva načina boja: prvi z zakoni, drugi s silo. Prvi je lasten človeku, drugi živalim, toda ker prvi mnogokrat ne zadošča, se je treba zateči k drugemu. Zategadelj je za vladarja potrebno, da zna dobro rabiti žival in človeka. Te vloge so vladarje s prisposodobami učili že antični pisci, ki pripovedujejo, kako so Ahila in mnoge druge stare veljake dali v rejo kentavru Hironu, da bi jih vzgojil v svoji trdi šoli. To, da so imeli za vzgojitelja nekoga, ki je bil **napol žival in napol človek**, ne pomeni drugega, kot da je vladarju potrebno, da zna rabiti prvo in drugo naravo, ker ena brez druge ni obstojna.

Ker je torej vladarju neogibno potrebno, da zna uporabljati živalski način boja, mora med živalmi posnemati lisico in leva, kajti lev se ne ubrani zank, lisica pa se ne ubrani volkov. Spričo tega je treba biti lisjak, da ne spregledaš pasti, in lev, da preplašiš volkove. Tisti, ki se preprosto opro na leva, se na te reči ne spoznajo. Potemtakem previden gospod **ne more in ne sme biti mož besede**, kadar mu je to v škodo in če so odpadli razlogi, zavoljo katerih je besedo dal. Ko bi bili ljudje povsem dobri, bi tale nauk ne bil dober; ker pa so malo prida in ker ti ne bodo držali besede, je tudi ti njim nikar. Vladar ni bil nikoli v zadregi za zakonite razloge, s katerimi zabriše verolomnost. Glede tega bi lahko navedel nešteto sodobnih primerov in pokazal, koliko mirovnih pogodb in koliko obljub je postalo neveljavnih in praznih, ker vladarji niso bili možje besede; kdor je znal **boljše lisjačiti**, jo je tudi boljše odrezal. Vendar je treba znati to naravo dobro prebarvati in biti velik hinavec in potuhnjenec.

Od nedavnih primerov enega ne bi rad zmolčal. Aleksander VI. ni nikoli delal nič drugega in mislil na nič drugega kot na to, kako bi sleparil ljudi, pa je vedno našel koga, ki mu je šel na led. Pri tem nikoli ni bilo človeka, ki bi znal kako reč bolj prepričevalno trditi in bolj svečano prisegati nanjo, a bi jo manj držal.

Potemtakem ni treba, da bi vladar v resnici imel vse zgoraj opisane lastnosti, vendar je vsekakor treba, da se zdi, kot da jih ima. Še več; upam si celo trditi, da so, če jih ima in se po njih zmeraj ravna, škodljive, če pa je samo videti, da jih ima, koristne. Tako, na primer, da si videti milosrčen, zvest, priljuden, odkrit, veren, in da tudi si takšen, vendar moraš zmeraj, kadar terja potreba, biti v duhu pripravljen, da moraš in znaš biti drugačen. Treba je vedeti, da vladar, posebno tisti, ki je komaj zavladal, ne more spoštovati vseh reči, zavoljo katerih veljajo ljudje za dobre, ker je, da se obdrži na oblasti, često prisiljen delati proti zvestobi, proti milosrčnosti, proti človečnosti, proti veri. Zategadelj je potrebno, da se je njegov **duh pripravljen obračati tako, kakor velevajo vetrovi sreče in** menjava stvari, in, kakor sem zgoraj dejal, ne sme zanemariti dobrega, če more, vendar mora v sili znati zabresti tudi v hudo.

Vladar si mora torej na moč prizadevati, da mu nikoli ne zdrkne z jezika kaj takega, kar ne bi bilo polno petih, zgoraj opisanih dobrih lastnosti, in naj bo, če ga gledaš in poslušaš, videti sama milosrčnost, sama zvestoba, sama odkritost, sama ljudomilost, sama vernost. Posebno to zadnjo lastnost mora vsaj na videz imeti, da nobene bolj. Ljudje na splošno sodijo bolj po videzu, kakor po tistem, kar je otipljivo; vidi namreč lahko vsakdo, občuti pa le malokateri. Vsak vidi, kaj si videti, malokdo pa čuti, kaj si. Ti maloštevilni pa si ne upajo nastopiti zoper mnenje večine, kajti za njimi stoji in jih brani veličast države, in pri dejanjih vseh ljudi, zlasti vladarjev, za katere ni pritožnega sodišča, se gleda na namen. Vladar naj torej takoj ukrene, da bo zmagal in obdržal oblast; sredstva bodo zmeraj veljala kot častna in vsi jih bodo hvalili. Preprosto **ljudstvo namreč zmeraj ujameš** na tisto, kar se zdi, in na srečen izid zadeve. Na svetu so tako ali tako **sami prostaki**, za manjšino pa ni prostora, kadar se ima večina na kaj opreti. Neki zdajšnji vladar, ki ga ni dobro imenovati, nikoli ne pridiga o drugem kot o miru in zvestobi, pa je **nadvse hud sovražnik prvega in druge**. In prvi in druga, če bi se po njima ravnal, bi ga že večkrat spravila bodisi ob ugled, bodisi ob državo.

P.S.

Besedilo objavljamo zaradi aktualnih razlogov. Vsaka primerjava z "vladarji" pri nas je povsem naključna, da ne bi kdo mislil da dela kaj novega in da pelje državo v lepšo prihodnost. Deja vue!

Rekli so...

Lojze Peterle v MAGU, 9/97

Videti je, da se je zgodba o slovenski pomladi preselila v jesen, še preden se je dobro začela. Tokrat je SKD precej trdno vztrajala na t.i. pomladnih pozicijah, v koalicijo je vstopila SLS: Vas je to presenetilo?

Najprej naj povem, da je naša stranka ves čas zvesta istim vrednotam in istemu programu, čeprav smo ga izvajali v različnih okoliščinah. Leta 1992 niso skupaj nastopale stranke slovenske pomladi, ki so deloma tudi zaslužne za to, da so stare politične sile z Drnovškom ponovno prišle na oblast. Takrat ni bilo skupnega programa. V vlado smo šli z odgovornostjo, da ne bi vseh niti obdržale v rokah stare politične sile. Zdaj ko smo za Slovenijo dosegli ključne pozicije, tako v smeri Evropske unije kot Nata, in še kaj drugega, lahko gledamo na politični položaj drugače. V povolilnem času se je ponovno oblikovala zaveza strank slovenske pomladi - zaveza s podpisanim sporazumom in koalicijsko pogodbo glede sestave vlade. Upošteva je to je seveda ne samo presenečenje, da je Podobnikova stranka tako postavila drugi dve stranki pred izvršeno dejstvo, ampak tudi razočaranje. Vsekakor je s tem na formalni ravni slovenska pomlad za marsikoga zaključen projekt, ni pa tako za volivce. Na prihodnjih volitvah se bo ponovno pokazalo, da ta projekt živi naprej. In prav je, da stranke, ki hočejo ostati zveste temu, živijo z njim.

V čem je razlika med vstopom SKD v vlado pred štirimi leti in zdajšnjim, ko vstopa SLS?

Takrat nismo imeli skupnega programa. Naš program zase je bil ves čas pomladen in se v temelju ne spreminja. Če bi takrat pustili LDS in ZLSD sami vladati, potem sem prepričan, da bi bilo močno ogroženo marsikaj že doseženega. V resorjih, ki smo jih obvladovali, smo lahko vendarle marsikaj preprečevali oz. delali določene stvari. Naj omenim samo mariborski Tam. Liberalni demokrati smo tudi preprečili hitro privatizacijo bank; to imam za velik uspeh, javnosti žal pre malo znan.

Takrat smo računali, da se bo liberalna demokracija kljub svojemu pretežno komunističnemu poreklu začela razvijati v smeri evropskega liberalizma (sam sem večkrat rekel Genscherjevega tipa). Tam formula krščanska demokracija-liberalna demokracija uspešno deluje.

Ob odstopu sem z javnim pismom predsedniku vlade povedal, da se razvoj evropskega liberalizma pri nas ni zgodil. Slovenski liberalizem ima zelo malo z evropskim. V bistvu je podaljševanje razmišljanja in prakse nekdane komunistične partije oz. njenega mlajšega zsmjskega dela. Če bi bila danes LDS stranka evropskega liberalizma, SKD ne bi videla toliko problemov pri pogajanjih in bi se lahko odločila za vlado. Po tej izkušnji - in v tem je razlika - pa vemo za njihovo oblastno aroganco, nespoštovanje demokratičnih pravil koalicijske igre, uveljavljanje sile za vsako ceno. Zaradi te izkušnje nismo želeli sodelovati še enkrat. Bistvena je torej izkušnja, ki nam govori, da s temi ljudmi na tak način ne moremo sodelovati! Podobnik tega očitno ne verjame.

V parlamentu

Nova vlada

Državni zbor (DZ) je na 3. izredni seji (27. februar), ki je trajala do večera, na tajnem glasovanju podprl predlog mandatarja in predsednika Liberalne demokracije Slovenije (LDS) Janeza Drnovška ter imenoval novo slovensko vlado, v kateri so 18 ministrskih položajev zasedli predstavniki dveh največjih parlamentarnih strank, Liberalne demokracije Slovenije (LDS) in Slovenske ljudske stranke (SLS), ter Demokratične stranke upokojencev Slovenije (DeSUS).

Na tajnem glasovanju je mandatarjev predlog podprlo 52 in proti njemu glasovalo 37 poslank in poslancev. Skupaj oddanih glasovnic je bilo 89, neveljavne glasovnice ni bilo nobene. Novi ministri so takoj po razglasitvi rezultatov slovesno prisegli pred državnim zborom.

V vladnem kabinetu Janeza Drnovška, v katerem ni nobene ženske, bo tako mesto podpredsednika vlade oziroma ministra brez resorja, ki koordinira državotvorna ministrstva, vodil predsednik SLS Marjan Podobnik. Sicer pa bodo po osem ministrstev vodili predstavniki LDS in SLS, eno ministrstvo pa predstavnik DeSUS-a.

Kandidati iz vrst LDS bodo vodili naslednje resorje: Metod Dragonja ministrstvo za gospodarske dejavnosti, Mitja Gaspari ministrstvo za finance, Pavle Gantar ministrstvo za okolje in prostor, Slavko Gaber ministrstvo za šolstvo in šport, Tone Rop ministrstvo za delo, družino in socialno politiko, Zoran Thaler bo znova prevzel min-

istrstvo za zunanje zadeve, bivši predsednik DZ Jožef Školč ministrstvo za kulturo, Mirko Bandelj pa ministrstvo za notranje zadeve.

Druga koalicijska partnerica, SLS, bo vodila naslednje resorje: ministrstvo za obrambo bo vodil Tit Turnšek, ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj Marjan Senjur, ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Ciril Smrkolj, ministrstvo za zdravstvo Marjan Jereb, ministrstvo za promet in zveze Anton Bergauer, ministrstvo za znanost in tehnologijo Lojze Marinček, ministrstvo brez resorja, pristojno za lokalno samoupravo Božo Grafenauer ter ministrstvo za pravosodje Tomaž Marušič.

Demokratski stranki upokojencev (DeSUS) je pripadlo eno ministrsko mesto, in sicer bo ministrstvo brez resorja, pristojno za koordiniranje delovnih teles s področja socialnega varstva, vodil Janko Kušar.

Rekli so...

V parlamentu pred glasovanjem o novi vladi:

V imenu poslanske skupine SLS (Slovenska ljudska stranka) je Franc Potočnik poudaril, da skuša njegova stranka vedno iskati najboljše rešitve in izbrati najboljšo možnost, kar pa je v politiki težko, saj glede najboljših možnosti in rešitev obstajajo različne interpretacije. Zato se v SLS držijo pravila, da se izogibajo najslabši možnosti. Slovenija potrebuje vlado: ta, ki je predlagana, za marsikoga ni najboljša, v SLS pa ocenjujejo, da tudi najslabša ni. SLS bo "uravnoteženo" vlado, v kateri bo tudi sama sodelovala, podprla. V DZ (državni zbor) je danes prisotnih 18 od 19 poslancev ljudske stranke, ki so tudi podpisali izjavo, da vlado podpirajo, je poudaril Potočnik in opozoril, da je pobuda za omenjeno izjavo nastala spontano.

V nasprotju s predhodniki je Miroslav Mozetič poudaril odklonilno stališče poslanske skupine SKD (Slovenski krščanski demokrati) do predlagane vlade in napovedal, da poslanci te stranke tudi drugega mandatarjevega predloga ne bodo podprli. Nesporno je sicer, da Slovenija potrebuje vlado, vendar ne vlade Janeza Drnovška, pač pa verodostojno vlado, kar ta vlada ne bo, je dejal. Drnovšek je bil za mandatarja izvoljen na nesprejemljiv način, z vilnilno prevaro, je dejal Mozetič in ocenil, da bi bilo najprimerneje, če bi po prvem

neuspelem poskusu izvolitve vlade mandatar vrnil mandat. Mozetič je tudi opozoril, da bo v novi vladi kljub temu, da je na kandidatni listi polovica istih imen kot v prvem predlogu, sodelovala stranka, ki je še pred štirinajstimi dnevi Drnovškovi vladi nasprotovala. Izpostavil je vprašanje o tem, koliko veljajo oziroma zavezujejo sklenjeni politični dogovori: tako LDS kot SLS sta pred podpisom koalicijskega sporazuma imeli dogovore z drugimi strankami. Kršitev dane besede pa kaže na nizko stopnjo pravne in politične kulture in na neverodostojnost predlagane vlade. To je slabo za Slovenijo, posledice pa so lahko porazne: sporočilo, ki ga Slovenija daje domači in tuji javnosti je, da dana beseda v tej državi ne velja, je dejal Mozetič in še napovedal, da bo SKD konstruktivna in državotvorna opozicija.

Poslanska skupina SDS (Socialdemokratska stranka) obžaluje "to, kar se bo danes zgodilo", ker bo do izvolitve vlade prišlo s kršenjem ničkoliko moralnih vrednot, je v imenu te poslanske skupine ocenil Ivo Hvalica. SDS ima na predlagano vlado enake pripombe, kot jih je imela ob prvem predlogu, je poudaril in pojasnil, zakaj stranka nasprotuje kandidaturi predvsem zunanjega, notranjega in finančnega ministra. Janez Drnovšek je "do mandatarstva prišel s puckizmom", je poudaril Hvalica in pojasnil, da ta termin pomeni prevaro, laž in zahrbtnost. Predlagana vlada bo po njegovih besedah "vlada štirih letnih časov", sicer pa glede na velike razlike strank v njej "organsko ne sodi skupaj". Zagotovil je, da bo SDS spoštovala 100-dnevni rok za začetek dela nove vlade, toda le pri novih ministrih, "starih ministrov ne bomo šparali". Dejal je še, da bo SDS v parlamentu delovala kot državotvorna opozicija, da se bodo o glasovanju odločali projektno oz. od primera do primera, a da bodo vladi nenehno gledali pod prste. Seveda pa bo SDS na podlagi vsega naštetega glasovala proti predlagani sestavi vladi, je poudaril Hvalica.

Podobnik je spomnil na vrsto dogodkov, ki so pripeljali do tega, da se je SLS odločila za začetek pogajanj z LDS o oblikovanju skupne vlade. Poudaril je, da so v ta projekt šli "z vso iskrenostjo in da lahko z mirno vestjo pogleda v oči vsakomur" in zagotovil, da SLS ni prekršila nobene pogodbe. Kdo ima pravico moralizirati o tem koraku SLS, je vprašal Podobnik in navedel primer, da je prav v času, ko je sam nastopal kot glavni pogajalec v imenu pomladnih strank pri pogovorih o oblikovanju vlade narodne enotnosti, izvedel, da se je SKD za njegovim hrbtom istočasno sama pogajala z LDS o skupni

vladi. "SKD nima nobene moralne pravice očitati SLS ta korak," je med drugim poudaril. Sedanja koalicija sicer ni idealna, toda kaj je v tem trenutku alternativa, je večkrat vprašal. Pojasnil je tudi, da SLS ni nikoli zagovarjala zmanjševanja pravic italijanske in madžarske narodnosti in da se je vedno zavzemala za "pozitivno reciprociteto" na tem področju ter napovedal, da si bo prizadeval, da bodo parlamentarne preiskovalne komisije še naprej delale in razčistile določene zadeve.

Njegov nastop je Lojzeta Peterleta (SKD) spodbudil k takojšnjemu odgovoru: med drugim je poudaril, da "alternativa ni, če je ne maraš" ter da je bila "alternativa, ko so se pomladne stranke odločile delati skupaj" v vladi ali zunaj nje. Ponovil je, da so SKD vedno izražali pripravljenost sodelovati v vladi, ampak "ne za vsako ceno", zahtevali so "transparentna pravila igre". Dejal je še, da bi pomladne stranke s 44 glasovi v opoziciji lahko dosegle veliko več kot bo dosegla SLS s svojim prestopom na drugo stran. Zanikal pa je, da bi se SKD ločeno pogovarjali z LDS.

Predsednik SDS Janez Janša je v dobro uro trajajočem nastopu ocenil, da je glavna dilema, ki se postavlja pri predlaganem vladnem kabinetu, programske narave. Državni zbor namreč nima pred seboj vladnega programa: predsednik vlade ima svoj program, na drugi strani pa je koalicijska pogodba LDS in SLS, ki je - programsko gledano - stvar zase. Prav SLS je bila med najostrejšimi kritiki programa, na podlagi katerega je bil Drnovšek izvoljen za mandatarja, je poudaril Janša in opozoril, da sta si oba omenjena teksta v nekaterih delih v protislovju. V koalicijski pogodbi, ki sta jo podpisali LDS in SLS, zasledimo dobesedno prepisane dele programa pomladnih strank, razen tistih delov, ki so konkretni, je opozoril Janša in poudaril, da gre pri tem za "nedogovorjeno uporabo skupne intelektualne lastnine". Ključna slabost programskega dela koalicijske pogodbe, katere 20-odstotni del je pravzaprav socialdemokratski, je poleg očitne neuskkljenosti z ostalimi teksti predvsem v splošnosti. V celem tekstu je napisana ena sama številka, tako da je "vse neoprijemljivo, tako da se lahko ribari v kalnem", je dejal. Iz nastopa Janeza Drnovška in Marjana Podobnika je po Janševih besedah razvidno, da si svojih funkcij ne predstavljata enako, s tem da ima Drnovšek oporo v zakonu o vladi, Podobnik pa le v nekaterih meglenih obljubah, ki bodo kmalu pozabljene. Izrazil je tudi obžalovanje SDS, da je SLS prekinila pogodbo s pomladnimi strankami, saj je do prekinitev

prišlo ob razmerju 45:45, torej v trenutku, ko se je položaj LDS poslabšal, položaj pomladnih strank pa izboljšal. Sicer pa je med drugim izrazil tudi bojazen pred politiko brez načel in morale ter odločno odklonil, da bi SDS sodelovala pri takšni politiki, ki najprej ogrozi človekove in socialne pravice malega človeka.

Po glasovanju so povedali:

Dr. Janez Drnovšek, predsednik vlade: "Zadovoljen sem, da nam je končno uspelo dobiti vladno z zadostno podporo. Zdaj se bomo začeli še bolj ukvarjati z raševanjem problemov, ki so se nakopičili. Nova vlada bo takoj začela delati. Že jutri imamo prvi sestanek. Vsekakor bo med zelo zahtevnimi nalogami vlade sprejetje proračuna, saj bo težko uskladiti vse želje in potrebe. Glede vprašanja denacionalizacije, še posebno glede vračanja gozdov, pa smo se s koalicijskimi partnerji že danes dogovorili, tako da lahko pričakujemo ukrepanje že v naslednjih dneh. O novih podražitvah ne razmišljamo. Inflacijo bomo še naprej držali navzdol."

Marjan Podobnik, podpredsednik vlade: "Ljudska stranka je z vstopom v vladno prevzela veliko odgovornost, zato želimo narediti pozitiven premik na tistih področjih, na katerih je bila SLS najbolj prepoznavna že od ustanovitve. Gre za utrjevanje demokratičnih institucij, za enakomeren razvoj Slovenije, obračunavanje z gospodarskim kriminalom in podobno. Čeprav je bila na današnjem zasedanju izrečena marsikaka pikra beseda, je dobro, da so se te stvari povedale, tudi zato, da ne bi bila prihodnja vladna koalicija obremenjena s takimi stvarmi."

Janez Janša, predsednik SDS: "Prihodnost te vlade bo podobna usodi tiste, ki ji je danes potekel mandat. Ta vlada ne pomeni nič boljšega za Slovenijo, ker ni v njej nič takega, kar bi jo lahko podkrepilo z močnimi argumenti. Kar pa se tiče pomladnega trojčka, to očitno pomeni konec koalicijske pogodbe med temi strankami."

Lojze Peterle, predsednik SKD: "Če novo vladno primerjam s prvo ali s tisto, v kateri je bila tudi naša stranka, mislim, da je slabše zasedena. Tega ne govorim z veseljem, ker vem, da so pred državo velike naloge in tudi nekaj težav. Pred nami je zelo odgovoren proces približevanja k Evropski uniji, saj že zamujamo."

A N G L I J A

Iz življenja naše skupnosti in Našega doma

POSTNI ČAS smo tudi letos začeli resno in zavzeto spodbujeni z župnijskim listom Bogoslužna sporočila. Tega so vsi rojaki, ki so kakorkoli povezani s katoliško misijo, prejeli že na pepelnico. Pred začetkom posta v soboto, 8. februarja (na Prešernov dan), smo imeli v domu **sestaneke župnijskega pastoralnega sveta**, ki se ga je udeležilo kar veliko članov. Navzoči so bili zadovoljni, saj so prvi prejeli pravkar dokončani župnijski list. Z zanimanjem so pri sveti maši v kapeli doma prisluhnili postnemu pismu slovenskih škofov. Na seji ŽPS smo obravnavali tekoča pastoralna vprašanja za postni in velikonočni čas, govorili smo o udeležbi **pri mednarodni maši** v stolnici sv. Jurija, ta je po

pomembnosti druga znamenita londonska katoliška katedrala nadškofije Southwark. Ta mednarodna maša je vsako leto po veliki noči in je postala že tradicionalna. Letos bo na 4. velikonočno nedeljo, **20. aprila, ob 16. uri popoldne**. Slovenci bomo pri bogoslužju sodelovali s prošnjami za vse potrebe v slovenskem jeziku. Našo udeležbo vselej spremljajo rojaki v narodnih nošah z bandero brezjanske Matere Božje. Pastoralni svet je obravnaval tudi **letošnji Slovenski dan**, ta bo v **nedeljo, 25. maja**, z začetkom ob 13. uri popoldne v cerkvi Kristusa Kralja na London Road v Bedfordu. Kar je vse nadvse razveselilo, je bila potrjena novica, da bo letošnje bogoslužje na Slovenskem dnevu vodil beograjski **nadškof in metropolit dr. Franc Perko**. Prav tako so člani ŽPS z veseljem sprejeli obvestilo predsednika izseljenke organizacije Slovenija v svetu, gospoda Boštjana Kocmurja, da bodo kulturni program na Slovenskem dnevu obogatili **"Kamniški koledniki"**, zabavnega pa njihov prijatelj harmonikar **Robert Stopar**, voditelj znanega slovenskega ansambla Stoparji.

Tudi londonski rojaki, ki so se udeležili slovenske maše v nedeljo, 9. februarja, so z zanimanjem prisluhnili postnemu pismu slovenskih škofov. Po maši so prejeli Bogoslužna sporočila za postni in velikonočni čas. Župnik je za letošnji postni čas svoje sporočilo namenil predvsem starejšim faranom, saj se povprečna starost članov slovenske katoliške skupnosti na britanskem otoku viša in že presega šestdeset let. Med nami v Londonu pa živi rojakinja, ki bo letos (2. junija), če Bog da, dočakala sto let.

Postni pastoralni obiski naših rojakov po Angliji in Walesu so bili konec februarja in v marcu v polnem teku. S skupnimi srečanji in s slovensko sv. mašo smo se po vseh devetih župnikovih postajah pripravljali na praznovanje Gospodovega vstajenja - veliko noč. Za sam vstajenski praznik je g. župnik v Bogoslužna sporočila Slovincem v Veliki Britaniji namesto svojega sporočila dal ponatisniti **velikonočno pridigo** našega nekrvavega mučenca, pokojnega **škofa Gregorija Rožmana**. To je storil zato, ker je na začetku letošnjega leta okrožno sodišče v Ljubljani - z nesmiselno in krivično obrazložitvijo - zavrnilo obnove sodnega procesa o škofu Rožmanu, čeprav bi sodstvo vsake civilizirane države s sebe hotelo sprati madež tako velike sodne farse. To dokazuje, da se naša mlada država Slovenija še ni nič oddaljila od stalinističnih in titoističnih sodnih metod komunistične Jugovine. Svetniško-mučeniški lik nam vsem povojnim beguncem priljubljenega škofa pa še vedno živi in bo ostal

Na Slovenskem dnevu v Bedfordu, 25. maja, bodo nastopili tudi "Kamniški koledniki"

Na Slovenskem dnevu bo nastopil tudi harmonikar Robert Stopar

med nami živ, dokler bo živ poslednji povojni begunec. Tudi ljudje v domovini, razen slepo zavedenih ali moralno pokvarjenih, niso nikdar verjeli lažnivi komunistični propagandi in gonji proti moralnemu ugledu škofa Rožmana. Ve pa se, da je bila s škofom Gregorijem dejansko sojena in po komunističnem režimu obsojena slovenska Katoliška cerkev. Obnovitev procesa bomo zahtevali, če drugače ne, s stisnjenimi rokami in podpisi protesta proti politični odločitvi omenjenega sodišča. To bo še veliko močnejše odmevalo po svetu kot pa poizkus rušenja križa na Škrlatici.

Misijonarji nam pišejo

Prijatelj naše misije in Našega doma ter župnikov sošolec misijonar **Rok Gajšek** se je 3. februarja oglasil z **Madagaskarja** s pismom: "Hvala za božična in novoletna voščila. Verjetno ste tudi pri vas v Angliji slišali za ciklon Grettele, ki je divjal in uničeval (v petek, 24. 1.) na jugovzhodu otoka; tako so bili najbolj prizadeti kraji farafanganske škofije (kjer delujejo slovenski misijonarji). Farafangane skoraj ni za

Milika in Franc Smodiš

prepoznati - tako pravijo očitvidci. Celo stolnica je ostala brez strehe. Kjer pa ni bilo tako hudega viharja, so narasle vode vse poplavile. Pravijo, da v Vangaindranu niti starejši ljudje ne pomnijo tako velike vode. V tamkajšnjih nižjih predelih pogrešajo precej ljudi (okrog 200). Tudi glede "naših" ne vemo veliko, ker so zveze (telefonske in cestne) pretrgane. Povsod pa je letošnji pridelek povsem uničen. Prav zaradi tega preti ljudem lakota in razne epidemije. Nekaj solidarnostnih ak-

cij je že bilo tu in drugod po svetu. Vprašanje pa je, ali bo mogoče pomagati tolikim prizadetim. Za mento prosim. Že danes želim vesele velikonočne praznike tebi in vsem poznanim ter lep pozdrav."

Tako torej misijonar Rok Gajšek z Madagaskarja. Če more kdo med nami kaj finančno priskočiti našim misijonarjem z Madagaskarja na pomoč, naj pošlje svoj dar ali prispevek na naslov: mrs. Gabrijela Rehberger, 132 George Street, Bedford, Beds. MK40 3SH, Tel: 01234-400132.

Iz Zambije se je spet oglasil naš dobri prijatelj, misijonar **pater Janez Mujdrica**: "Hvala za pismo, čestitke in pozdrave. Še enkrat prirčna hvala za denar z misijonske tombole. Pred kratkim sem dobil od inž. Milana Eržena žalostno novico, da je v Birminghamu umrl naš dobri **Franc Smodiš**. Z ženo Miliko sta bila eno in zato Franc ni mogel živeti brez nje. Pošiljam ti njuno fotografijo, ki sem jo naredil v njenem domu pred petnajstimi meseci. Lahko jo daš v album velikih Slovencev v Angliji.

Žalujoči domači ob krsti vnukinje, hčerke in sestre Tatjane

Pokojna Tatjana Žaberl

Kako si kaj? Kako je zdravje? Kako so prijatelji? Začenjaš spet s postnim programom. Lepo je bilo, ko sva se vozila okrog po tvojih 'misijskih postojankah'. Rad berem sporočila iz Anglije. Jože Grošelj prejema mesečnik izseljenskih duhovnikov Naša luč in kadar ga obiščem, preberem tvoj članek o Angliji, da zvem, kaj se pri vas dogaja.

Pri nas je letos ogromno dežja. Vsak dan dežuje. Z dežjem se je v mnogih krajih spet pojavila kolera in v enem kraju tudi kuga. Moje zdravje je, hvala Bogu, zelo dobro. Poskušam biti v dobri kondiciji. Vsako jutro ob 5.30 tečem nekajkrat okrog cerkve in potem še telovadam. Ko sem bil med noviciatom dvakrat na Slivniškem Pohorju na zdravljenju, sem sklenil, da bom vsak dan delal telesne vaje. Temu sklepu sem ostal zvest bolj kot vsem drugim duhovnim vajam. Mogoče bom zaradi tega dalj časa v vicah. Toda rajši sem v vicah kot pa pri zdravnikih.

Delo me navdušuje. Lepo je delati z mladimi Zambijci. V drugem letniku (učiteljišča) imam 36 študentov in z njimi imam zelo zanimive pogovore. V prvem letniku pa je čez 70 študentov. Ne le da je učilnica premajhna in se potimo kot pujski, kadar posije sonce, tudi prave debate ne moremo imeti, zato jim bolj pridigam, kot pa jih poučujem.. Kljub temu je zanimivo učiti religiozno vzgojo. Cilj religiozne vzgoje ni, da mladi obvladajo katekizem, ampak da doživijo življenje, ki ima globlje razsežnosti.

Moli za naše bogoslovce. Lani nas je zapustilo pet jezuitskih sholastikov, letos pa dva. Zadnji zambijski jezuit je bil v duhovnika posvečen, tako kot jaz, pred osemnajstimi leti.

Tebi, Stane, g. Viliju in vsem župljanom želim blagoslovljen post in veselo veliko noč. Iz afriških daljav pošiljam vsem prisrčen pozdrav."

Vsem rojakom doma in po svetu želijo člani ŽPS Slovenske katoliške misije v Združenem kraljestvu blagoslovljeno in doživeto praznovanje velikonočnih skrivnostih.

*ŽPS Slovenske katoliške misije
v Veliki Britaniji*

A V S T R I J A

DUNAJ

Rajanje na pustno soboto je postalo v naši skupnosti tradicija. Letos nas je zabaval Trio Stanko iz Slovenije. Muzikantje so nas ogreli z neutrudnim igranjem poskočnih in nostalgčnih melodij. Od srca smo se nasmejali maskam, najboljše tri pa smo nagradili.

(Dunaj) Zbor Kras pred oltarjem v naši cerkvi

Za kulinarčne dobrote sta tokrat poskrbela Jožica in Marija, za šankom pa je deloval Ludvik.

Prirediteljem in vsem, ki so pripomogli k nepozabnemu razpoloženju, prisrčna hvala.

Omeniti je treba še, da tečejo pri nas **priprave za volitve** novega župnijskega sveta, ki bodo 16.marca. Takrat bodo namreč po vsej Avstriji volili nove župnijske svete, saj se izteče mandatna doba dosedanjim svetom.

Drugih pomembnejših dogodkov v tem času v naši skupnosti ni bilo, zato zaključujem poročilo in želim uredništvu ter vsem bralcem Naše luči blagoslovljene velikonočne praznike ter obilo pirhov in potic.

Darja Belak

LINZ

Na božič je obhajal šestdeseti rojstni dan velik dobrotnik našega središča, **g. Tone Gornik** iz Ennsa. Ob tej priložnosti mu izrekamo zahvalo za vse, kar je dobrega storil, in mu kličemo še na mnoga leta.

V januarju se je gospa **Angela Roschnai** srečala z Abrahamom.

(Dunaj) Pevski zbor iz Mendoze

Slovenska skupnost ji je za njen rojstni dan zaželela vse dobro za njeno drugo polovico življenja in se ji hkrati zahvalila za njeno darežljivost.

V drugi polovici januarja je bila v našem središču narejena še ena soba, ki jo bomo v prihodnosti uporabljali za shrambo. Iskrena zahvala velja g. Antonu Zoretu in g. Ivanu Brodariču ter Matildi Grandovec, Vikici Hauseder in Anici Vrečič, ki so na koncu vse pospravile in počistile.

5. februarja je g. **Leon Humar** obhajal 70. rojstni dan. Praznovanje je bilo v našem središču. Ob tej priložnosti sta prišla tudi hčerka Sonja in sin Viktor z družinama. Mlajši sin Jožko z ženo Anito pa je vedno navzoč pri slovenski maši. Tudi na vnučke ne smemo pozabiti, teh je kar šest. Sabina je tudi ministrantka. Ob tej priložnosti se je predsednik slovenske skupnosti zahvalil g. Leonu Humarju za zvestobo slovenski skupnosti, za njegovo pripravljenost pomagati, če je kje

bilo potrebno. Nato je zadonela zdravica. In dobra volja se je nadaljevala pozno v popoldan.

Družina Lesjak iz Linza je v zimskih počitnicah sprejela za en teden osnovnošolko **Ajdo Taler** iz Škofje Loke. Ajda se že nekaj časa prostovoljno uči nemški jezik in tokrat je imela možnost, da se v živem stiku z nemško govorečimi ljudmi pogovar-

ja. V družini Lesjak, kjer so trije otroci: Sabina, Kristijan in Aleksander, so Ajdo pristrčno sprejeli. Sabina je od prvega trenutka navezala zelo pristrčen stik z Ajdo. Pa tudi brata Kristijan in Aleksander sta se na vsak način hotela vključiti. Ajda se je v enem tednu veliko naučila. Ker je ga. Lesjakova bila v službi, je stara mama, g. Silva Joun, priskočila na pomoč in imela otroke v varstvu, dokler se starši (Anita in Jože) niso vrnili iz službe. Pa tudi Anita in Kristijan sta se naučila nekaj slovenskih besed. V nedeljo, 23. februarja, so prišli starši, Jože in Snežna, v spremstvu dveh hčerk Mance in Nine po Ajdo. Družina Taler je ob besedah zahvale povabila člane Lesjakove družine, še posebej Sabino, na Gorenjsko.

Ob tej priložnosti se znova zavemo dejstva, da otroci med seboj z lahkoto komunicirajo in da se lahko "z levo roko" naučijo še drugega jezika, seveda če jim starši to omogočijo.

V februarju je bil **krst Thomasa Novaka** iz Welsa. Njegov oče je Slove-

Angela Roschnai z možem, sinom in snaho ob njeni 50-letnici

nec s Ptuja, njegova mati pa prihaja iz Kotor Varoša, iz Bosne in Hercegovine. Krst je bil v slovenskem jeziku. Upamo, da se nam bo ta mlada družina v prihodnosti pridružila. Srčno dobrodošli v naši slovenski skupnosti!

Zadnji dan v februarju se je slovenska skupnost za vedno **poslovala od ge. Anne Brunner.**

Pogreb z mašo zadušnico je bil v Ebelsbergu. Duhovnik iz župnije, kjer je rajna živela, je poudaril, da je bila globoko verna žena, ki je redno obiskovala nemško sveto mašo. Dolga leta je živela sama. Ker se je pokojna čutila večkrat osamljeno, ji je bil v veliko pomoč telefon, ki ga je kar velikodušno uporabljala.

Edina sorodnica, s katero je imela posebej dobre odnose, je bila nečakinja Marjana z možem Stanetom iz Ljubljane.

Slovenski zbor ji je ob slovesu zapel med drugim pesem "O srečni dom nad zvezdami," v kateri ji je zaželel, da bi ji Bog obrisal njene solze, da ne bi čutila nobene bolečine več in da bi čim prej zagledala Večno Luč.

Anna Brunner

Leon Humar in najožji sorodniki ob njegovi 70-letnici

Lep pozdrav iz Linza

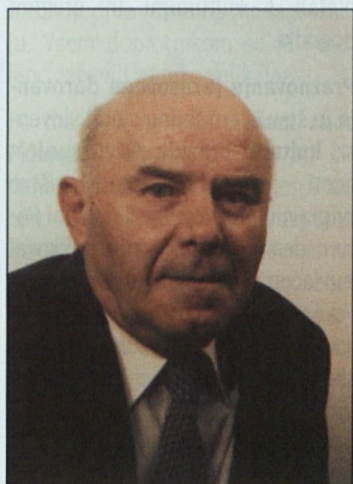
B E L G I J A

CHARLEROI-MONS-BRUXELLES

V Bruslju je v nedeljo, 19. januarja, končal svojo življenjsko pot g. **Jože Gruden**, ki je zadnjih 12 let preživel pri svoji sestri Mariji. Pred tem je živel v Fleurusu - Charleroi. V sredo, 22. januarja, smo v župnijski cerkvi St. Boniface v Ixellesu imeli sveto mašo zadušnico. Izselski duhovnik ga je pospremil prav do groba in zadnje molitve so bile v slovenskem jeziku.

Pok. Jože se je rodil 7. septembra 1927 v Idriji. Še zelo mlad je prišel s starši v Belgijo. Dolga leta je bil zaposlen v rudniku, več let v kraju Lambusart. Leta 1985 je preстал težjo operacijo v kliniki Notre-Dame

v Charleroiu, v kateri je ostal na intenzivni negi nad 40 dni. Lepo je okrevljal in se preselil k sestri v Bruselj, ki je pridno skrbela zanj. Bil je vesele narave, zelo dober sodelavec, saj je znal razširiti svoje znanje s prebiranjem enciklopedije. Naj v božjem miru počiva, saj je bil mož molitve in ni na Boga nikdar pozabil. V Grudnovi družini ostajajo še dve sestri in en brat: Marija, Olga

Jože Gruden

Pariška mladina v knjižnici bogoslovnega semenišča in na Tromostovju v Ljubljani

in Ciril. Vsem tem in drugim sorodnikom izrekamo krščansko sožalje!

F R A N C I J A

PARIZ

Čeprav najkrajši mesec leta, je bil do konca nabit z raznovrstnimi dogodki, ki so nas tako ali drugače zaznamovali. Verski prazniki so se prepletali s kulturnimi in drugimi dogodki.

Praznovanju Jezusovega darovanja je še v istem tednu sledil slovenski **kulturni praznik**. Ob tej priložnosti je naše veleposlaništvo pripravilo praznovanje v dvorani Forum des Halles, ki ga je odlikoval privlačen program, prežet s poezijo Franceta Prešerna in domačo zborovsko pesmijo v izvedbi Ljubljanskega okteta. Število zbranih rojakov in francoskih prijateljev se je približalo številki 400. Ob takih priložnostih se Slovenci iz Pariza in okolice še bolj spoznamo in poveže-

mo ter se ob družinskem omizju srečamo ob kozarčku pijače in skromnem prigrizku. Naši ljudje na to niso pozabili, tako je bilo srečanje še bogatejše.

Na proslavi sodelujoči Ljubljanski oktet se je naslednji dan, v nedeljo, 9. februarja, predstavil tudi v slovenski župniji v Châtillonu. S svojim petjem so obogatili naše nedeljsko bogoslužje.

V februarju je Francijo med drugim zajel tudi zimski počitniški val. To nam je prineslo novega poleta in svežine. Duhovnika sva od 10. do 18. februarja popeljala našo mladino v Slovenijo, da bi doživeli nekaj veselja na snegu, se obogatili v občudovanju naše domovine in se versko poglobili v pogovoru, molitvi in ob oltarju.

Svoj začasni dom smo našli v Rožičnem pri Kamniku, kjer smo bili deležni neverjetnega gostoljubja g. Petra Homarja, ki nas je sprejel v svoji veliki hiši. Potrpežljivo je moral prenašati muhe naših mladostnikov. Tem nikakor ni zmanjkalo živahnosti.

Vsak nov dan smo začeli z mašo in se nato odpeljali proti smučišču na Krvavcu. Tudi megleno vreme ni pokvarilo našega obilnega veselja na snegu. Ob večerih pa smo se pogovarjali in imeli nekaj verouka. Na večer pustnega torka so se nekateri celo "našemili" in po stari slovenski navadi šli od hiše do hiše.

Naš običajni športni ritem smo za en dan **poživili z obiskom Ljubljane**. Ogledali smo si stolnico, Tromostovje, Zmajski most, opero, parlament in sploh dodobra izrabili čevlje, da bi našim očem ušlo čim manj znamenitosti slovenskega glavnega mesta. Drznili smo si vstopiti celo v prostore teološke fakultete, kjer smo se srečali z našim pariškim rojakom, **bogoslovcem Leopoldom Valantom**, in mu polepšali študijski dan. V bogoslovju nas je prijazno sprejel mladi **ravnatelj, g. Franci Šuštar** in nas popeljal v semeniško kapelo, v kateri smo naš turizem posvetili s kratko molitvijo. Občudovali smo častitljivo staro semeniško knjižnico in se spoštljivo dotikali knjig, ki so dragocena dediščina preteklih stoletij. Ob koncu vseh teh kul-

turnih in duhovnih doživetij pa naši mladi niso mogli skriti, da so otroci svojega časa. Z navdušenjem so se pogнали po nakupih v Maximarket. Slovenske trgovine namreč premorejo dobrote, ki jih svet ne pozna, kakor so npr. kranjske klobase in podobno.

V nedeljo jutraj smo se vsi skupaj dobili pri frančiškanih v Kamniku, kjer smo bili pri sveti maši v polni frančiškanski cerkvi. Mašo in pridigo je vodil **g. Silvester Česnik**, kjer je vsem navzočim vлил upanje za življenje. Dejal je: "Svet in človek v njem potrebuje vsakega krščenca za lepšo rast Cerkve in svetu in doma. Vsak naj da svojo osebo v službo Bogu, človeku in narodu. Svet potrebuje svetnikov in svetnic, ki bi znali oznanjati evangelij v osebi Jezusa Kristusa. Slovenska Cerkev podpira zdomce v veličini njenega poslanstva in vsak slovenski kristjan je povabljen po njej, da moli in dela za blagor Boga in Cerkve. Slovenska Cerkev je misijonska. Kot taka daje veliko upanja tudi drugim narodom, kjer delujejo naši misijonarji v Evropi in po drugih celinah. Slovenski narod je lahko ponosen, da ima

v misijonarjih in misijonarkah oznanjevalce novega upanja za 21. stoletje." Po nedeljski maši smo se še zadnjikrat prepeljali z žičnico na Krvavec in se v lepem vremenu smučali in poslavljali od slovenskih gora, gozdov in dolin.

Vsi skupaj pa vzklikamo: **"Naša draga Slovenija, še te bomo obiskali!"**

20. februarja nas je razveselilo povabilo ambasade na predstavitev prevoda nekaterih slovenskih leposlovnih del v francoščino. Predstavitve, vodila jo je **dr. Antonija Bernard, profesorica na Sorboni**, so se udeležili tudi avtorji. Poslušali smo zven njihovega umetniškega sporočila v slovenskem in francoskem jeziku. Kot glasniki majhnega naroda stopajo v francosko okolje z močjo besede in misli, ki je daleč od tega, da bi bila majhna in nepomembna.

23. februarja smo bili Slovenci v Parizu deležni še enega posebno lepega doživetja. Pri maši je z nami **somaševal misijonar Peter Opeka** z Madagaskarja in del svoje misijonske zavzetosti z besedo prelil tu-

Argentinski rojak operni pevec, Luka Debevec - Mayer, je s svojim petjem razveseljeval pariške Slovence.

di na nas. Madagaskar je pred kratkim prizadel hud vihar in revščina se je še pomnožila. Vsaj malo smo jo skušali ublažiti z velikodušnimi darovi, ki so jih naši verniki dali namesto običajne miloščine. Tako je mašna daritev postala še bolj življenjska daritev s Kristusom za vse ljudi, posebno še za najbolj uboge. Mašno nabirko, znašala je 5.322 frankov, smo izročili misijonarju Petru. To je bil res velik dar naših ljudi za revne na Madagaskarju. Vsem dobrotnikom se je Peter lepo zahvalil za tako velik dar.

Po maši pa nam je **mešani zbor Primoža Trubarja** iz Loke pri Zidanem Mostu podaril izvrsten koncert. To je bil resnično dar, saj tako lepega in ubranega petja ne slišimo pogosto. Naši ljudje so bili posebej veseli, ker je zbor svoj program uglasil skoraj izključno na slovenske pesmi. Že naša lepa slovenska beseda sama na sebi je kakor pesem, še lepše pa zveni, ko se zlije v sozvočje s krasnimi melodijami. In če vse to spremlja še ljubezen, tako

Zbor iz Loke pri Zidanem Mostu med Slovenci v Parizu

poslušalcev kot pevcev, postane pešem veselo oznanilo božje ljubezni. Po koncertu smo šli v dvorano slovenskega doma, kjer so nam pridne roke članov društva Slovencev v Parizu pripravili večerjo. Naj boljši Bog povrne stokrat vsem ljudem dobre volje, ki se trudijo, da bi vsi Slovenci v Parizu in okolici ostali v vsem zvesti slovenski besedi in svojemu narodu. Vsa srečanja v tem mesecu govorijo, da je moč v edinosti in slogi in da znamo biti veseli po slovensko na kulturnem, znanstvenem in verskem polju, kadar smo skupaj.

Vsem skupaj želimo vesele velikonočne praznike. Naj vstali Kristus da vsakemu upanje in veselje v življenju.

MERICOURT

Posebno doživetje v februarju za Slovence na severu je bilo **praznovanje Jezusovega darovanja** - svečnice. V toplem družinskem ozračju nas je povezala sveta maša, ki nas je še enkrat popeljala v božično razpoloženje. Ker si našo kapelo začasno delimo s francoskimi verniki, smo jim Slovenci pripravili posebno pričevanje. K sveti

daritvi smo namreč pristopili s prižganimi svečami, ki jih je duhovnik blagoslovil. Tega običaja Francozi očitno ne ohranjajo več.

Z lepim sodelovanjem in molitvijo smo gradili skupnost verujočih, ki hočejo slediti Jezusu in ponesti njegovo božjo luč iz božičnega časa v trdo resničnost krščanskega in sploh človeškega vsakdanjika.

V februarju smo se srečali še enkrat, tokrat **že na drugo postno nedeljo**. Kakor vsakokrat nas je Bog združil ob oltarju in ob prijateljskem kramljanju po maši. Tudi ti trenutki po sveti daritvi so dragoceni in zelo pomembni. Takrat se poveselimo, izmenjamo novice in si privoščimo majhen aperitiv pred kosilom. Lepo je, če se kdo spomni tudi na to podrobnost in prinese s seboj kakšno steklenico pijače ali nekaj peciva. Ta krepost je odlikovala že prve kristjane, ki so se po sveti maši zbrali na agape - bratsko gostijo. Majhne pozornosti so res lep prispevek k dobremu počutju vseh navzočih.

Novi telefonski številki
GSM 06 07 13-83-69 (g. David)
GSM 06 07 13-83-81 (g. Silvo)

FREYMING - MERLEBACH

Nekaj novic vsem Slovincem doma in po svetu s severnega predela Francije, s sedeža v Freymingu-Merlebachu.

V našem kraju s sporočili radi pogledamo v pretekli čas, tako bomo tudi to pot zašli malo nazaj k novemu letu.

Silvestrski večer smo praznovali v prostorih Slovenske katoliške misije, preživeli smo ga tako lepo, da smo vsi navzoči korajžni in v najboljšem razpoloženju pogledali v srce novega leta.

In že smo v februarju, mesecu razigranih pustnih dni. Pri Slovenski misiji smo v nedeljo, 2. februarja, **pustni običaj** praznovali v popolni meri in upoštevali vse predpise pustnih šeg. Dvorana se je napolnila s številnimi pustnimi maskami. Preživeli smo lep in vesel popoldan, za kar so poskrbele tudi lepe melodije Dominika in Jožice Sumej (Daroča). Iz vsakega grla je vrela slovenska pesem, mimo katere slovenski človek ne more.

Vsako nedeljo je ob 10. uri v kapeli sv. Jožefa sv. maša, s katero se začnejo vsa naša srečanja.

16. februarja smo imeli **generalno letno sejo**. Navzočih je bilo veliko članov naše skupnosti, kar pomeni, da je delovanje med odborom in člani močno povezano. To je v govoru omenil tudi g. predsednik Mauc, saj le močna povezava prinese skupnosti zadovoljstvo in uspehe.

Z lepimi in spodbudnimi besedami je vse navzoče pozdravil **g. župnik Kamin** in zaželel, da bi dom Slovenske misije pomenil vsakemu košček svojega in da bi se pri

Ljubljanski oktet v kapeli sv. Terezije v Châtillonu

mesečnih celodnevni srečanjih v njem počutili kot doma. Volili smo nov odbor, ki pa se ni dosti spremenil.

V nedeljo, 16. marca, smo se spet zbrali, to pot kot velika družina. Dan smo začeli s sv. mašo, sledilo je skupno kosilo - praznovali smo **družinski dan** in obenem praznik sv. Jožefa, zavetnika naše skupnosti in našega g. župnika Kamina.

Vsem Slovencem doma in po svetu želimo vesele velikonočne praznike, da bi vsi čutili moč in zmago vstalega Kristusa!

To vam želimo vsi Slovenci iz Merlebacha in okolice.

V imenu odbora župnijskega sveta - ga. Curkova

N E M Č I J A

BERLIN

Kulturni praznik z Ipavci

Slovenci, ki živijo v Berlinu, z veliko ljubeznijo skrbijo za ohranjanje slovenskega jezika in kulture in jim vezi z matično domovino veliko pomenijo. Z veliko zavzetostjo so se pripravljali tudi na praznovanje Prešernovega dne.

V društvu Slovenija so 8. februarja pripravili lep **kulturni program**, ki ga je obogatil koncert moškega pevskega zbora skladateljev Ipavcev iz Šentjurja pri Celju. Prepevali so predvsem domovinske pesmi, ki jih je posebej za to priložnost izbral

Blagoslov in obilo pirhov ob veliki noči želi berlinski župnik.

njihov zborovodja Franci Plohl iz Rogaške Slatine. Kot **častnega člana društva** so medse sprejeli tudi slovenskega duhovnika v Berlinu, Izidorja Pečovnika, ki je poudaril, da bo vedno in povsod delal le za dobro vseh Slovencev.

Za zabavo in dobro razpoloženje po proslavi je skrbel ansambel Jožeta Bohorča s prijatelji, ki ohranja prijeten zven starejše slovenske narodne glasbe.

V nedeljo, 9. februarja, so Ipavci peli pri sv. maši v slovenski župniji sv. Elizabete. Cerkev je bila polna in prisotni so uživali v skrbno pripravljenem duhovno-narodnem izboru in s pesmijo obudili spomin na svetniškega škofa Antona Martina Slomška, ki je bil pravi narodni buditelj Slovencev. Spomnili so se največjega slovenskega poeta dr. Franceta Prešerna, katerega spominu je posvečen slovenski kulturni praznik in čigar Zdravljico s solzami v očeh poslušamo; v zadnjem času predvsem **skakalec Primož Peterka** s svojimi športnimi uspehi poskrbi za to. Spomnili so se tudi skla-

dateljev Ipavcev, znane glasbene in zdravniške družine iz Šentjurja pri Celju, katerih ime nosi moški pevski zbor. Benjamin je bil mojster samo-speva, znan po klavirski glasbi, serenadi za godala, napisal je tudi opero. Gustav je bil predvsem zborovski skladatelj, Josip pa je ustvarjal klavirsko glasbo. Vsi pa so poneli ime male Slovenije v svet.

Petje in maša s sodelovanjem ljudi se je ztilo v čudovito celoto, vse v znaku kulture, dialoga med vsemi, oznanjevanja evangelija. Berilo je bral dr. Štefan Tiselj iz Šentjurja, dober prijatelj našega župnika, sicer pa pomočnik direktorja celjske bolnišnice.

Po maši je bilo v prostorih župnije pravo slovensko **družabno srečanje** ob bograču, ki sta ga pripravili družini Oblak in Gabor, ob domačem dolenskem cvičku in štajerskem belem vinu ter laškem pivu. Vsi ljudje so uživali, predvsem zato, ker so vsi, ki jim kultura nekaj pomeni, skupaj praznovali kulturni praznik v dobro vseh Slovencev v Berlinu. Udeleženci gotovo ne bodo pozabili teh dveh, s slovensko kul-

Prešernova proslava v Frankfurtu

turo obarvanih dni v Berlinu in s tem potrdili pripadnost svoji Sloveniji ter pokazali svojo kulturno raven.

Znova so se izkazali prijazni in dobri ljudje, ki so poskrbeli za prenočišče gostov iz Slovenije in pogostitev. Naj jim Bog povrne njihovo dobroto!

M. M.

Župnikova obvestila

V postnem času je vsako soboto in nedeljo, pred mašo in po njej, priložnost za spoved.

Če poznate koga, ki je bolan in bi želel duhovnika, sporočite to župniku. Na telefon me najlažje dobite od 8. do 10. ure in od 13. do 15. ure.

Če veste za koga, ki bi rad dobival pošto Slovenske katoliške misije, mi sporočite njegov naslov.

Če imate otroka, ki še ne hodi v šolo, ga lahko prijavite k predšolskemu verouku. Vedno dobrodošli!

(Ilbenstadt) Po bogoslužju v cerkvi

Mladina se zbira v župnijskih prostorih vsak prvi ponedeljek v mesecu ob 19.30. Prisrčno vabljeni!

Hvala vsem, ki pomagata pri skupnih prireditvah v naši župniji. Prosim še druge, da se nam pridružijo. Srečo lahko deliš le z drugimi.

Prav tako iskrena hvala vsem, ki me povabite na dom. Tega sem vedno vesel. Če pa me kdaj kam ni, potem tega nisem vedel.

Vsem mojim župljanom in bralcem Naše luči izrekam velikonočno voščilo:

Velika noč prinaša novo veselje v naša srca. Odpira jih nečemu novemu - začetku večnega. To je človekova največja sreča.

*Blagoslov in obilo pirhov vam želi
vaš župnik Dori*

FRANKFURT

Pustovanje

Menda velja, da kljub dolgemu predpustnemu času ni veliko porok in obrnjeno, da je ob kratkem predpustu vendarle tudi kakšna poroka. Kot kaže, pa ne drži več ne eno ne drugo. Edino, kar še drži, je, da pride vsako leto pust s pustnim veseljem in norčijami, za njim pa seveda tudi pepelnica in postni čas.

Slovenska župnija v Frankfurtu je na pustno soboto, 8. februarja, v dvorani cerkve sv. Bonifacija "počastila" pustni praznik. Za prijetno in veselo razpoloženje so poskrbeli vsi tisti, ki so v lepem številu prišli na pusto-

Po končanem uradnem delu se začne praznovanje

(Ilbenstadt) Po bogoslužju smo se zbrali v dvorani.

vanje in seveda še zlasti **mladi muzikanti skupine DORI**, ki so z veseljem in sproščenim igranjem in petjem navdušili vse navzoče. K zadovoljstvu so seveda prispevali vsi tisti, ki so ob pripravi in skrbi **Flajšmanovih** skrbeli za hrano in pijačo ter postrežbo. Res je do pepelnice manjkalo še nekaj dni, vendar je bilo treba tudi to zabavo končati, pospraviti in počistiti prostor. Tudi to "nujno zlo" spada k takim prireditvam.

Lepo je, da se na takih in podobnih prireditvah srečujemo in veselimo, prav tako pa je lepo, da potem spoštujemo tudi postni čas in se odzivamo na vabila in spodbude tega časa pred veliko nočjo.

INGOLSTADT

Kulturni praznik

Doživeli smo lep **kulturni večer**. Slovenci smo z nastopi, koncerti in drugimi prireditvami znova počastili svoj državni praznik, 8. februar, spomin na smrtni dan največjega slovenskega pesnika dr. Franceta

Prešerna. Slovenski kulturni praznik pa ni samo državni praznik, ampak je praznik za vse Slovence, tudi tiste zunaj meja matične domovine. V Ingolstadt smo ga obhajali v nedeljo, 9. februarja. Za vodilno misel smo si izbrali verz iz pesnikovega Sonetnega venca: "kjer se veselje po obrazi zlije / kjer mine jeza notranjga prepira / kjer petje 's polnega srca izvira, zbude se v srcu sladke harmonije." Za to slovesnost je pri nas gostoval moški pevski zbor **Vasovalci iz Šentvida nad Ljubljano**. Nastop je omogočilo izseljensko društvo Slovenija v svetu. Zbor je najprej pel v cerkvi pri sveti maši, po maši pa je nastopil še v Slovenskem centru. Po kratkem pozdravu smo utihnili in prisluhnili govornici slovenske pesmi. S programom slovenskih ljudskih v različnih priredbah in umetnih pesmi raznih slovenskih skladateljev so se Vasovalci sprehodili po Sloveniji od Prekmurja do Primorske in Koroške. Občuteno petje je spremenilo naš center v kulturni hram. Mladi pevci so se v čudovitem sozvočju pesmi ujeli s poslušalci. Po kratki vmesni pavzi je spregovoril tajnik izse-

ljenskega društva Slovenija v svetu g. Franci Kadilc. Njegove besede so bile kot topel objem nekoga, ki nas razume in z nami čuti, ker je bil sam dolga leta zdomec na Norveškem.

Če je slavnostni govornik na letošnji osrednji prireditvi ob kulturnem prazniku, na podelitvi Prešernovih nagrad in nagrad Prešernovega sklada, med drugim poudaril, da je kultura tudi naš odnos do kulture, potem lahko zapišem, da so navzoči ta večer pokazali v našem centru zares visoko stopnjo kulture. Nad vse pozorno so spremljali celoten kulturni program in nastopajoče z burnim aplavzom nagrajevali za njihovo ubrano nastopanje. Vse to je spodbudilo tudi nastopajoče, da so nam na koncu zapeli še tri dodatne pesmi. Lahko rečem, da je bilo srečanje s pevci zares domače in prijetno.

S. G.

MANNHEIM - LEBACH

Peter Schneider je bil zadnjo nedeljo v januarju še pri slovenski maši, čez nekaj dni pa smo se zbrali ob njegovi krsti in se poslovili od njega. Pokojni Peter se je rodil v Vukovarju v družini nemškega izvoru. Po drugi svetovni vojni so jim imetje zaplenili, zato so se preselili v Zagreb, nato pa v Nemčijo. Nemška pokrajina Saarland ob francoski in luksemburški meji jim je dala zatočišče kakor mnogim drugim izseljencem raznih narodnosti, ki jih je usoda oropala domovine. Rad se je družil s Hrvati in Slovenci, tako da so ga mnogi imeli za Hrvata. Ko so v Lebachu v bivše kasarne prišli begunci iz Bosne, jih je rad obiskoval, saj je na lastni koži občutil, kaj

pomeni, če si oropan imetja in domovine. Zadnjih devet let je zelo rad prihajal tudi k slovenski maši. Po izjavi gospoda Marguča je bil eden najbolj rednih obiskovalcev slovenske maše. Zato je vse pretresla žalostna novica, da ga je Bog v starosti 66 let nepričakovano poklical k sebi. Kljub delovnemu dnevu in zgodnji popoldanski uri se je zbralo v cerkvi in na pokopališču v Lebachu dosti Slovencev in Hrvatov. Pogrebna maša in pogreb sta bila v nemškem in slovenskem jeziku, Slovenci pa smo tudi zapeli pesem "K tebi želim, moj Bog". Naj uživa večni mir v božji domovini.

Ana Simmerl, prav tako iz Lebacha, je odšla k Bogu konec februarja. Decembra je tik pred svojim osemdesetim rojstnim dnevom prejela bolniško maziljenje, da je lažje prenašala bolezen. Ko zaradi starosti in bolezni ni več mogla v cerkev, je prosila, naj ji duhovnik po maši priinese obhajilo domov. Doma je bila iz Begunj pri Cerknici. Iz rojstnega kraja je ponesla s seboj v življenje globoko vero in pojoče notranjsko narečje. Oboje je ohranila do smrti, čeprav jo je življenje popeljalo najprej v Hrastnik, kjer se je poročila s Fricem Simmerlom, leta 1966 je nato odšla z možem invalidom v Nemčijo. Doletela ju je podobna usoda kot pokojnega Petra: Ker je bil njen mož nasilno mobiliziran v nemško vojsko in je tam postal invalid, ni v domovini užival nobenega zdravstvenega varstva, niti delčka podobne pokojnine kot so je deležni "borci". Pokrajina Saarland je tudi njiju sprejela in jim vsaj na stara leta dala vsaj malo tistega, za kar sta bila prej v domovini prikrajšana.

Tudi ob njenem pogrebu se je zbralo veliko število Slovencev, pa tudi Nemcev. Pogrebno mašo v cerkvi je vodil nemški župnik ob sodelovanju diakona ter somaševanju nekdanjega slovenskega župnika Stanka Gajška in sedanjega župnika Janeza Modica, na pokopališče pa sta jo spremljala oba slovenska duhovnika. Naj ji vse-mogočni Bog nakloni, da se bo njena vera iz zemeljskega življenja kmalu spremenila v večno gledanje dobrega Boga.

J. M.

MÜNCHEN

Osrednji verski dogodek v cerkvenem letu je **velika noč**. V naši potrošniški dobi, ko je dan enak dnevu, ko skoraj ni razlike med petkom in svetkom, se je na tak praznik težko pripraviti.

Naše farane smo skušali v postnem času spodbuditi k notranji globitvi. Vsak petek zvečer smo imeli sveto maši s križevim potom. Tudi po družinah smo skušali več moliti, **brati sveto pismo** in dobre knjige. Pred materinskim dnevom pa smo povabili jezuitskega patra dr. Puclja, da nas je s svojima nagovoroma v

župnišču in cerkvi uglasil na velikonočno skrivnost.

Generalni konzulat v Münchnu nas večkrat seznanja z vestmi, ki utegnejo zanimati naše rojake. Poslali so nam obvestilo o možnosti pridobitve štipendij za zdomce in nas povabili na seminar v Schey, kjer so nam posredovali nekatere novosti v pokojninskem sistemu, o carinskih predpisih in naporih pri vključevanju Slovenije v Evropsko skupnost. Kdor želi podrobnejših informacij, se lahko zgleda v župnišču v času uradnih ur socialnega urada.

OBERHAUSEN

Na Nemškem je še vedno zelo veliko beguncev z območja Bosne in Hercegovine, Hrvaške pa tudi Srbije, kjer se je razdivjala vojna, da ljudje niso mogli ostati doma. Danes čakajo, kdaj se bo nestrpnost umaknila razumnemu in človeka vrednemu odnosu med ljudmi, da se bodo lahko varno vrnili v svoje kraje in med svoje ljudi. Njihova usoda je negotova in odvisna tudi od tega, kako bo odločila nemška politika o koncu gostoljubja, ki jim ga je v najtežjih časih zares velikodušno ponudila.

Prišla je pomlad in čas izletov v naravi

Kako živijo ti ljudje? Begunci. Komaj kdo od tukajšnjih Slovencev ve kaj več od tega, kar se mimogrede sliši v dnevnih novicah. So pa tudi drugi naši ljudje, ki vedo veliko, ker so se vključili v dejavno pomoč tem ljudem. Ena med njimi je v Bottrop - Kirchhellenu gospa **Štefka Pirc**. V tem malem kraju v Porurju blizu Essna so v zasilna stanovanja predelali staro šolo. V njej živi 120 ljudi, največ žena in otrok, vsi iz Bosne. Gospa Štefka je 'padla' v to delo nekako nepredvidoma. Pri krajevni izpostavi Karitasa so jo naprosili za prevajanje. Nihče od beguncev ni znal nemškega jezika. Pristopila je iz usmiljenja do teh preizkušanih ljudi. Najprej je urejala zanje najpotrebnejše listine, posredovala želje, poslušala priporočila o strašnih dogodkih, kako so si ljudje reševali samo golo življenje. Tako se je vključila v prostovoljno sodelovanje pri Karitasu. Problemov ni bilo konec, saj so ti ljudje izšli iz najtežjih okoliščin in so se morali nekako vživeti v tukajšnje razmere. Od leta 1992 je ga. Štefka prostovoljna sodelavka pri Karitasovem oddelku za begunce. Sama pripoveduje, da preprosto ni mogla prepustiti teh ljudi samim sebi, saj so tukaj tako neizprosno odvisni od pomoči drugih. Njena posebna vloga je izhajala iz tega, da se je z njimi lahko sporazumela. Po večkrat na dan so jo klicali zaradi prevajanja in tako je spoznala ljudi in njihove usode. Kolikor je bilo mogoče, se je dogovarjala, kdaj pride in pomaga, saj je bilo treba neprestano usklajevati nepričakovane potrebe beguncev z nalogami v družini. Kljub temu se je dogajalo dnevno, da so jo nujno klicali, naj pride reševati zadrege. Zgodilo se je večkrat, da je celo sedemkrat na

dan morala 'skočiti' na hitro v dom. Na pomoč je priskočila tudi hčerka, če je bilo za mamo preveč in ni mogla biti sama povsod tam, kjer je bilo treba pomagati.

Medtem so si pri Pirčevih družinsko življenje tako uredili, da je dom beguncev postal del njihovega vsakdanjega življenja. Ga. Štefka zdaj že samostojno vodi hišo, kjer je še vedno nad sto ljudi, ki so ji zrasli k srcu. In ona njim.

To poročilo smo prebrali v zadnji izdaji posebne brošure essenske škofije, kjer avtor govori o prostovoljcih, neplačanih sodelavcih Karitasa. Lepo nam je pri srcu, ko pisec izpostavlja kot primer takega sodelovanja med 450 prostovoljnimi sodelavci, kolikor jih imajo pri Karitasu v Essnu, prav **Slovenko**, ki se je tako izrazito zavzela za nesrečne ljudi. Pri tem vemo, da ni edina, gotovo ne. Pravzaprav ni tako malo naših rojakov, ki so se v nemškem okolju vključili v strukture dobrodelnosti na takem ali drugačem področju. Navadno o njih in njihovem delu premalo vemo, saj ne obešajo tega na veliki zvon. S tem zapisom pa želimo v našem poročilu o življenju slovenskih kristjanov tukaj omeniti go. Štefko kot

eno izmed teh požrtvovalnih rojakov in s tem dati javno priznanje in izraziti spoštovanje vsem, ki se na tak ali podoben način zavzemajo za kaj dobrega na nemški ali na slovenski fari.

jp

STUTT GART

Kulturni praznik, seminar in obisk skavtov iz Radovljice

Slovenska župnija in Kulturno društvo Slovenija-Stuttgart sta v soboto, 8. februarja, pripravila lep večer **ob slovenskem kulturnem prazniku**. Izseljensko društvo "Slovenija v svetu" iz Ljubljane nam je ta praznik omogočilo obisk moškega pevskega zbora "Vasovalci" - prav tako iz Ljubljane. Fantje so zelo lepo zapeli najprej pri sveti maši, potem pa še v dvorani. Koncert je bil kot "pravljica na podoknica". Sredi tega hitrega in razgibanega življenjskega ritma nam je pričaral mladost in spomine, večere na vasi, planine,...

Praznovanje je bilo ravno na pustno soboto, zato se je na koncu večera res prilegel še kozarček dobrega vina, krof... ob spremljavi sloven-

Skavtom ne zmanjka idej, energije in veselja.

pomeni, če si oropan imetja in domovine. Zadnjih devet let je zelo rad prihajal tudi k slovenski maši. Po izjavi gospoda Marguča je bil eden najbolj rednih obiskovalcev slovenske maše. Zato je vse pretresla žalostna novica, da ga je Bog v starosti 66 let nepričakovano poklical k sebi. Kljub delovnemu dnevu in zgodnji popoldanski uri se je zbralo v cerkvi in na pokopališču v Lebachu dosti Slovencev in Hrvatov. Pogrebna maša in pogreb sta bila v nemškem in slovenskem jeziku, Slovenci pa smo tudi zapeli pesem "K tebi želim, moj Bog". Naj uživa večni mir v božji domovini.

Ana Simmerl, prav tako iz Lebacha, je odšla k Bogu konec februarja. Decembra je tik pred svojim osemdesetim rojstnim dnevom prejela bolniško maziljenje, da je lažje prenašala bolezen. Ko zaradi starosti in bolezni ni več mogla v cerkev, je prosila, naj ji duhovnik po maši priinese obhajilo domov. Doma je bila iz Begunj pri Cerknici. Iz rojstnega kraja je ponesla s seboj v življenje globoko vero in pojoče notranjsko narečje. Oboje je ohranila do smrti, čeprav jo je življenje popeljalo najprej v Hrastnik, kjer se je poročila s Fricem Simmerlom, leta 1966 je nato odšla z možem invalidom v Nemčijo. Doletela ju je podobna usoda kot pokojnega Petra: Ker je bil njen mož nasilno mobiliziran v nemško vojsko in je tam postal invalid, ni v domovini užival nobenega zdravstvenega varstva, niti delčka podobne pokojnine kot so je deležni "borci". Pokrajina Saarland je tudi njiju sprejela in jim vsaj na stara leta dala vsaj malo tistega, za kar sta bila prej v domovini prikrajšana.

Tudi ob njenem pogrebu se je zbralo veliko število Slovencev, pa tudi Nemcev. Pogrebno mašo v cerkvi je vodil nemški župnik ob sodelovanju diakona ter somaševanju nekdanjega slovenskega župnika Stanka Gajška in sedanjega župnika Janeza Modica, na pokopališče pa sta jo spremljala oba slovenska duhovnika. Naj ji vse-mogočni Bog nakloni, da se bo njena vera iz zemeljskega življenja kmalu spremenila v večno gledanje dobrega Boga.

J. M.

MÜNCHEN

Osrednji verski dogodek v cerkvenem letu je **velika noč**. V naši potrošniški dobi, ko je dan enak dnevu, ko skoraj ni razlike med petkom in svetkom, se je na tak praznik težko pripraviti.

Naše farane smo skušali v postnem času spodbuditi k notranji poglobitvi. Vsak petek zvečer smo imeli sveto maši s križevim potom. Tudi po družinah smo skušali več moliti, **brati sveto pismo** in dobre knjige. Pred materinskim dnevom pa smo povabili jezuitskega patra dr. Puclja, da nas je s svojima nagovoroma v

župnišču in cerkvi uglasil na velikonočno skrivnost.

Generalni konzulat v Münchnu nas večkrat seznanja z vestmi, ki utegnejo zanimati naše rojake. Poslali so nam obvestilo o možnosti pridobitve štipendij za zdomce in nas povabili na seminar v Schey, kjer so nam posredovali nekatere novosti v pokojninskem sistemu, o carinskih predpisih in naporih pri vključevanju Slovenije v Evropsko skupnost. Kdor želi podrobnejših informacij, se lahko zgleda v župnišču v času uradnih ur socialnega urada.

OBERHAUSEN

Na Nemškem je še vedno zelo veliko beguncev z območja Bosne in Hercegovine, Hrvaške pa tudi Srbije, kjer se je razdivjala vojna, da ljudje niso mogli ostati doma. Danes čakajo, kdaj se bo nestrpnost umaknila razumnemu in človeka vrednemu odnosu med ljudmi, da se bodo lahko varno vrnili v svoje kraje in med svoje ljudi. Njihova usoda je negotova in odvisna tudi od tega, kako bo odločila nemška politika o koncu gostoljubja, ki jim ga je v najtežjih časih zares velikodušno ponudila.

Prišla je pomlad in čas izletov v naravi

Kako živijo ti ljudje? Begunci. Komaj kdo od tukajšnjih Slovencev ve kaj več od tega, kar se mimogrede sliši v dnevnih novicah. So pa tudi drugi naši ljudje, ki vedo veliko, ker so se vključili v dejavno pomoč tem ljudem. Ena med njimi je v Bottrop - Kirchhellenu gospa **Štefka Pirc**. V tem malem kraju v Porurju blizu Essna so v zasilna stanovanja predelali staro šolo. V njej živi 120 ljudi, največ žena in otrok, vsi iz Bosne. Gospa Štefka je 'padla' v to delo nekako nepredvidoma. Pri krajevni izpostavi Karitasa so jo naprosili za prevajanje. Nihče od beguncev ni znal nemškega jezika. Pristopila je iz usmiljenja do teh preizkušanih ljudi. Najprej je urejala zanje najpotrebnejše listine, posredovala želje, poslušala pripovedovanje o strašnih dogodkih, kako so si ljudje reševali samo golo življenje. Tako se je vključila v prostovoljno sodelovanje pri Karitasu. Problemov ni bilo konec, saj so ti ljudje izšli iz najtežjih okoliščin in so se morali nekako živeti v tukajšnje razmere. Od leta 1992 je ga. Štefka prostovoljna sodelavka pri Karitasovem oddelku za begunce. Sama pripoveduje, da preprosto ni mogla prepustiti teh ljudi samim sebi, saj so tukaj tako neizprosno odvisni od pomoči drugih. Njena posebna vloga je izhajala iz tega, da se je z njimi lahko sporazumela. Po večkrat na dan so jo klicali zaradi prevajanja in tako je spoznala ljudi in njihove usode. Kolikor je bilo mogoče, se je dogovarjala, kdaj pride in pomaga, saj je bilo treba neprestano usklajevati nepričakovane potrebe beguncev z nalogami v družini. Kljub temu se je dogajalo dnevno, da so jo nujno klicali, naj pride reševat zadrege. Zgodilo se je večkrat, da je celo sedemkrat na

dan morala 'skočiti' na hitro v dom. Na pomoč je priskočila tudi hčerka, če je bilo za mamo preveč in ni mogla biti sama povsod tam, kjer je bilo treba pomagati.

Medtem so si pri Pirčevih družinsko življenje tako uredili, da je dom beguncev postal del njihovega vsakdanjega življenja. Ga. Štefka zdaj že samostojno vodi hišo, kjer je še vedno nad sto ljudi, ki so ji zrasli k srcu. In ona njim.

To poročilo smo prebrali v zadnji izdaji posebne brošure essenske škofije, kjer avtor govori o prostovoljcih, neplačanih sodelavcih Karitasa. Lepo nam je pri srcu, ko pisec izpostavlja kot primer takega sodelovanja med 450 prostovoljnimi sodelavci, kolikor jih imajo pri Karitasu v Essnu, prav **Slovenko**, ki se je tako izrazito zavzela za nesrečne ljudi. Pri tem vemo, da ni edina, gotovo ne. Pravzaprav ni tako malo naših rojakov, ki so se v nemškem okolju vključili v strukture dobrodelnosti na takem ali drugačnem področju. Navadno o njih in njihovem delu premalo vemo, saj ne obežajo tega na veliki zvon. S tem zapisom pa želimo v našem poročilu o življenju slovenskih kristjanov tukaj omeniti go. Štefko kot

eno izmed teh požrtvovalnih rojakov in s tem dati javno priznanje in izraziti spoštovanje vsem, ki se na tak ali podoben način zavzemajo za kaj dobrega na nemški ali na slovenski fari.

jp

STUTTGART

Kulturni praznik, seminar in obisk skavtov iz Radovljice

Slovenska župnija in Kulturno društvo Slovenija-Stuttgart sta v soboto, 8. februarja, pripravila lep večer **ob slovenskem kulturnem prazniku**. Izseljensko društvo "Slovenija v svetu" iz Ljubljane nam je ta praznik omogočilo obisk moškega pevskega zbora "Vasovalci" - prav tako iz Ljubljane. Fantje so zelo lepo zapeli najprej pri sveti maši, potem pa še v dvorani. Koncert je bil kot "pravljica na podoknica". Sredi tega hitrega in razgibanega življenjskega ritma nam je pričaral mladost in spomine, večere na vasi, planine,...

Praznovanje je bilo ravno na pustno soboto, zato se je na koncu večera res prilegel še kozarček dobrega vina, krof... ob spremljavi sloven-

Skavtom ne zmanjka idej, energije in veselja.

skih harmonik, ki sta jih vzela v roke g. Janez Gorše in g. Jože Grča.

Sredi februarja smo se Slovenci iz Stuttgarta in okolice zbrali v Schwäbisch Gmündu, kjer smo imeli dvodnevni seminar o knjigi vseh knjig - o Svetem pismu pod geslom: **"S Svetim pismom v 3. tisočletje"**. Bogate misli predavatelja, nekdanjega urednika Družine, dr. Ivana Merlaka, in mnoge življenjske primere so se nam globoko vtisnile v spomin in srce.

Skrivnost odrešenja se nam približa le prek temeljitega poznavanja Svetega pisma - zlasti evangelijev. V treh letih, ki so pred nami, naj bi ravno iz Božje besede odkrivali Kristusa, učlovečenega božjega Sina, Svetega Duha in njegovo delovanje v svetu ter ljubezen in dobroto nebeškega Očeta - ljubitelja življenja. Sveto leto 2000 naj bi praznovali kot leto Troedinega Boga, čigar kraljestvo je med nami in to kraljestvo naj bi tudi mi razširjali v novo tisočletje. Tako, kot je kardinal Višinski rekel Janezu Pavlu II. ob izvolitvi za papeža: "Ti boš popeljal Cerkev v 3. tisočletje!"

Posameznik in vse človeštvo naj bi se v tem času notranje prečistilo. Potrebno se je prepustiti delovanju Svetega Duha. Hoja za Kristusom zahteva od nas tudi nenehen proces spreobrnjenja, to pa je: več molitve, ponižnosti, miloščine in nenačezanosti na materialne dobrine. To so velike zahteve, toda "Korajža velja!" kot je rekel sv. oče mladim v Postojni in na mariborskem letališču. "Vse to bomo zmogli pod varstvom Matere Marije, ki vedno sodeluje pri evangelizaciji Cerkve in je tudi vedno z vami, slovenskimi kristjani".

Nam, staršem, so veliko pomenile tudi misli o svetosti v družini, ki je osnovna celica človeštva. Vzgoja otrok je težka, vzgajati je treba z utemeljitvijo, ne z grožnjami! Vedno se je treba tudi zavedati, da besede vlečejo - zgledi mičejo. Kdor dobro pozna Sveto pismo in to tudi upošteva pri vzgoji, bo lahko s sv. Pavlom dejal: "Dober boj sem dobojeval, tek dokončal, vero ohranil."

Tudi najmlajši udeleženci seminarja so z besedo in sliko čudovito prikazali, kako poznajo Sveto pismo.

Ta seminar je bil dober začetek triletnih priprave na sveto leto 2000 in uvod v "Kristusovo leto". Poznati Sveto pismo pomeni poznati Kristusa, in to prinaša človeku veliko tolažbe in upanja, da bomo kot novi ljudje prestopili v tretje tisočletje," pravi udeleženka gospa Marija Mauko.

"Poskusite zapustiti svet malo boljši, kot ste ga našli," naroča skavtom njihov ustanovitelj B. Powell.

Tega pravila se skušajo držati tudi skavti iz Radovljice, ki že dve leti pomagajo pri pošiljanju Naše luči naročnikom v okolici Stuttgarta. S tem nam letno prihranijo (pri poštnini) okoli 3000 DM, revija pa običajno pride do naslovnikov še hitreje.

Marsikaj so slišali o Stuttgartu od prijateljev in znancev, ko so prišli z novoletnega srečanja mladih, ki je bilo pri nas. Med zimskimi počitnicami so se odločili za obisk. Tukaj so se srečali z naravo, kulturo in tehniko, z nemškimi skavti (Pfadfinder) z našimi birmanci ter rojaki pri maši v Esslingenu.

Poleg nekaterih kulturnih znamenitosti Stuttgarta so skavti obiskali še starodavno univerzitetno mesto Tübingen in seveda grob Primoža Trubarja v Derendingenu. Ob tem so se seznanili z zgodovino in s sodobnimi odnosi med katoličani in protestanti v teh krajih.

Obisk muzeja Mercedes-Benz je pričaral kratko zgodovino in razvoj avtomobilske industrije. Tam so se srečali s "pričami ceste, ki nima konca". Razstavljeni avtomobili kažejo filozofijo najstarejše avtohiše: Tudi čisto na vrhu moraš postajati vedno še malo boljši. V tem muzeju se ne čudiš samo tehniki, ampak tudi estetiki. Želja, da bi z genialno preprostostjo prišli do "lepega avtomobila," je pripeljala ustvarjalce že v pravo umetnost...

Živalski in botanični vrt Wilhelma je svetovno znan po svojem akvariju in izredno bogat s tropskimi živalmi, človeškimi opicami, papagaji in številnimi pticami...pa tudi z mnogimi rastlinskimi vrstami... Tako človek v nekaj urah "prehodi" pot od Severnega tečaja do tropskih pragozdov, se potopi v reke, morja in oceane ter se s pticami dviga v svobodo neba...

Z našimi kandidati za birmo so skavti po Stuttgartu iskali "znamenja božjega delovanja". Ta nenačezan sprehod je mladim, ki so tega okolja že tako navajeni, da "Boga tukaj sploh ne vidijo" s pomočjo ostrovidnih skavtov pomagal odpreti oči tudi za ta znamenja.

Posebna obogatitev je bilo tudi srečanje **z nemškimi skavti**, ki hočejo živeti v upanju, da je mogoče zgraditi svet, ki bo bolj človeški in bolj pravičen. Živeti hočejo v svobodi, zato želijo odkriti, kje ni

svobode in pravičnosti in se proti temu boriti. Živel bi radi v resnici in dejavni solidarnosti, zato z ostrim občutkom razvijajo in zastopajo svoje poglede ter stališča in v družbi prevzemajo odgovornost.

Po slovenski maši v Esslingenu in malici je bilo treba že zapeti tisto žalostno: "Prišel je čas slovesa..." kajti za nekatere se je naslednji dan že začel pouk, pa je bilo treba prevoziti še dobrih šeststo kilometrov.

Š V E D S K A

Spomladanske sapice s Švedske

Ekumenski teden v Göteborgu: Slovenska skupnost v drugem največjem mestu na Švedskem je bila povabljenja k sodelovanju. Ni bilo potrebno dvakrat reči in dobre žene ter matere so ne samo obljubile, ampak tudi storile, kakor je lahko le v ponos slovenskemu narodu in

Skupinski posnetek z ugotovitvijo, da je bilo prijetno in slovensko

dušnemu pastirju na Švedskem. Župnik Göran je razložil stvari in žene so bile takoj za stvar. V začetku februarja so se predstavile na javnem prostoru različne Cerkve. Med njimi je bila povabljenja k ekumenskemu sodelovanju tudi Katoliška cerkev oziroma župnija Kristusa Kralja v Göteborgu. In zgodilo se je, da je bila letos prav slovenska skupnost v tem mestu povabljenja, da se predstavi. Žene in matere so se dogovorile, da bodo prispevale po svoji moči, da bodo ljudje veseli

in da bodo spoznali Slovenijo tudi po dobrem pecivu, keksih in orehovi potici. Seveda niti krofov ni manjkalo. $4xM + R$ je bila formula za sodelovanje. Tri Marije: Kolarjeva, Perovičeva in Kacjanova ter Milojka Gorjup in Roža Tomažič so pripravile čudovito srečanje ob slovenskih dobrotah. Njihova domačnost, ustrežljivost ter gostoljubnost so pripomogle k lepi predstavitvi Slovenije v Göteborgu. Marija Perovič in Marija Kolar pa sta pokazali tudi slovensko narodno nošo, v katero sta se oblekli. Veliko ljudi se je ustavilo ob "slovenski mizi" in okusilo dobrote ter prijaznost Slovenk. Seveda se je ob ženah nabralo tudi lepo število rojakov, ki so prav zadovoljno gledali, kako se ljudje različnih narodnosti in veroizpovedi ustavlja ob bogato obloženi mizi. Vendar rojaki niso dobrot, ki jih je miza ponujala, samo gledali, ampak so sami segli po dobrotah in ob njih uživali. To srečanje so polepšali tudi mladi glasovi iz katoliške župnije, ki jih je vodila mlada Cecilija. Zraven je bil tudi g. kaplan Anders, ki je imel duhovno razmišljanje v ekumenskem duhu.

Slovenska miza obložena z domačimi dobrotami

Večglasna pesem iz mladih grl je obogatila razmišljanje in privabila kar nekaj ljudi k poslušanju.

Morda bo kdo rekel: Kaj pa je to posebnega. V tako razkristjanjeni družbi, ki je brezbrizna za Smisel in Cilj v življenju, je to izrednega pomena, saj stvari, ki so duhovno bogate in smiselne, koga le nagovorijo in mu pokažejo pot k Bogu in sočloveku. Obenem je takšno srečanje tudi priložnost, da se ljudje preprosto ustavijo in si vzamejo čas tudi za te vrednote.

Ob tej dogodku se slovenski dušni pastir zahvaljuje 4xM + R za veliko-dušnost in predstavitev Slovenije v Göteborgu na Švedskem. Hvala tudi vsem rojakom, ki so z veseljem prišli na to srečanje v Nordstan.

Spomin:

*Na tvojem preranem grobu
lučka gori in roža cveti,
grenka solza jo rosi,
a srce preveč boli.*

Zelo boleč in žalosten je spomin, ko 25. marca mineva četrta obletnica smrti predragega sina **Zdravka**

Hozjana. Čutimo, kako za njim, doma je bil s Hotize in je bival na Švedskem, ostaja velika praznina. Naj on, ki mu je bilo življenje zaznamovano s križem, v miru počiva in se veseli v Bogu, ki je oče vseh ljudi na svetu. Bogu hvala za vse dobro in plemenito, kar je storil v življenju!

V Bogu potolažena mama, ajtek in sestra z družino.

*vaš Zvone Podvinski
švedski vandrovec*

Š V I C A

SOLOTHURNSKO OBMOČJE

Pustovanje

"Ta pustni čas veseli - smo zopet doživeli; - tako lahko bi peli - in s pustom se vrteli."

Ja, res. Tako ali podobno bi lahko in tudi smo dajali duška svojemu veselju na pustovanju, ki smo ga imeli na pustno soboto, 8. februarja, v OLTNU.

Najprej je bila ob 17. uri maša. Ker je to bil tudi oz. najprej PREŠER-NOV DAN - dan slovenske kulture, sta bila misel in spomin na to primerno vtakana v bogoslužje z nagovorom po evangeliju in razmišljanjem ob koncu maše. Med drugim je bilo tudi in predvsem poudarjeno, da bo slovenski kulturni praznik toliko bolj odseval v našem življenju, kolikor bolj se bomo v svojem izražanju (tako kot leta

1991 državniško) osvobajali besedne navlake, ki ni slovenskega (ve se pa, katerega) izvora. "Kultura nekega naroda je tako velika dragocenost, da še zdaleč ni vseeno, kaj s tem darom počnemo. Dolgujemo jo vsem, ki so v preteklosti vlagali vanjo svoje sposobnosti in svojo ljubezen, in odgovorni smo tudi prihodnjim rodovom za vsako njeno krnjenje. Za kristjana bi ohranjanje kulture ne smelo biti pretežko. Imamo najboljšega Učitelja. Žal pa vse prevečkrat ne naredimo izpita. Ali sme nekdo, v čigar srce je bila vsajena Kristusova beseda, biti krut, nasilen, hinavski in nepozoren? Ali mu je dovoljeno pestovati desetletne zamere, kakor da ni samo Bogu dopuščeno sojenje? Sme grdo in prostaško govoriti, grdo ravnati s stvarstvom? Prava kultura pravzaprav ni nič drugega kakor zvesta in dosledna hoja za Učiteljem" (Jožica Pizzoni v NAŠI DRUŽINI št. 2/1997), a le "eden je vaš Učitelj" in "vaš Vodnik, Kristus" (Mt 23,8.10).

Po maši je sledila pustni soboti ustrezna in res dobra postrežba. Nato pa se je oglasil Rudijev ansambel "Kranjski muzikantje s pevko Metko", ki je s svojimi poskočnimi vižami vneto in uspešno zvabljal ljudi na plesišče. Seveda pa pustovanje ni brez pustnih mask. Kar čedno število jih je bilo - in kako posrečenih! Najlepše tri so bile nagrajene (prva s pečeno svinjsko glavo).

Opolnoči je nastopil čas nočnega miru, zato je godba utihnila, ljudje pa so se veseli in zadovoljni začeli poslavljati in odhajati na svoje domove. Prireditveno skupino iz Solothurna je seveda - kakor prej pripravljanje, tako zdaj na koncu - čakalo še pospravljanje dvorane.

Jan

OZNANILA IZ NAŠIH ŽUPNIJ

NEMŠKA

BERLIN - PROGRAM V LETU 1997

Veliki teden

Veliki četrtek, 27. 3.

ob 19. uri sveta maša skupaj z nemško župnijo

Veliki petek, 28. 3.

ob 19. uri obredi velikega petka. Priložnost za spoved.

Velika sobota, 29. 3.

ob 18. uri obhajanje velikonočne vigilijske maše. Po maši blagoslov jedil. Priložnost za spoved.

Velika noč, 30. 3.

ob 12. uri sveta maša. Po maši bomo skupaj zaužili velikonočni žegen (v župnijskih prostorih).

Prvo obhajilo, nedelja, 11. 5.

ob 11. uri sveta maša. Po maši skupno slavlje.

Binkošti, nedelja, 18. 5.

ob 15. uri: piknik s specialitetami na žaru (grilanje)

ob 17. uri: sveta maša

Po maši zabava z ansamblom SLAPOVI iz Slovenije do 3. ure zjutraj.

Poletni piknik, 12. 7., v Izoli

za vse Slovence, ki živijo v Berlinu in bodo doma v Sloveniji na oddihu. Zaključek poletne slovenske šole.

Martinovanje, sobota, 8. 11.

ob 18. uri sveta maša

Po maši skupna zabava s priznanim domačim ansamblom iz Slovenije.

Adventno-božični koncert, sobota, 29. 11.

ob 19. uri sveta maša

Po maši koncert pevskega zbora REVOZ iz Novega mesta.

MÜNCHEN - svete maše

- SV. DUH, vsako nedeljo ob 16.30

- KAPELA v župnišču (Liebigstr. 10)

4.4. in 2.5. ob 19.00 (prvi petek)

- ŠOLA 12. in 19.4 ob 9.00

- SOCIALNI URAD, od ponedeljka od petka med 9.00 - 11.00 in 16.00 - 18.00

WALDKRAIBURG - Kristus Kralj, 5. in 19.4. ter 3. in 17.5. ob 19.00

ROSENHEIM - kapucinska cerkev, 13.4. in 27.4. ter 11. in 25.5. ob 11.15

FREILASSING - žup. cerkev, 13.4. in 11.5. ob 16.00

STUTTART: Svete maše aprila in maja:

STUTTART - Sv. Konrad: 6., 13. in 20. april, 4., 11. in 18. maj, ob 16.30

BÖBLINGEN: Sv. Bonifacij: 6. april ob 9.00 /izjemoma/ in 4. maj ob 10.00

SCHW. GMÜND: Kapela sv. Jožefa: 13. april in 11. maj ob 9.30

SCHORNDORF: Kapela-sestre: 20. april in 18. maj ob 8.45

AALEN: Sv. Avguštin: 20. april in 18. maj ob 11.00

HN-BÖCKINGEN: Sv. Kilian: SOBOTA: 26. april in 24. maj ob 18.00!

OBERSTENFELD: Srce Jezusovo: 27. april in 25. maj, ob 9.00 Gehrstr.

ESSLINGEN: Sv. Elizabeta: 26. april in 25. maj, ob 17. uri!

Sobotna šola:

Stuttgart: 12. ter 19. april in 10. ter 17. maj od 15.00 do 17.00.

Böblingen: 6. aprila po maši, ki je ob 9. uri in 4. maja ob 9.00.

Srečanja za mlade:

5. in 19. april, od 18.00 do 20.00.

Slovenski dom:

Župnijska pisarna je gotovo odprta: torek in sredo, od 9.00 do 12.00, petek od 9.00 do 12.00 in od 16.00 do 19.00. sicer pa po dogovoru, oz. vedno po maši. Tel.: 0711/23 28 91 ali 0171/34 776 35.

Konzularni dnevi:

Sophiestr. 25/II, tel.: 0711/640-10 31/32: 10., 17. in 24. april ter 6., 15. in 22. maj, od 9.00 - 12.30 in 13.00 - 16.00 ali München: 089/ 543-98-19.

Romanje v Rim: od 19. do 24. maja, cena 750.-DM, za otroke poseben popust!

Ob materinskem dnevu v torek 6. maja, ob 19. uri v cerkvi sv. Konrada: "BILA SI IN BOŠ NAM MATI". Sv. maša in koncert APZ Tone Tomšič iz Ljubljane. (65 pevcev, TV Slovenija)!

Lojze Kozar: Materina ruta

“Od tebe smo vajeni zares tudi kaj hujšega. Katere so pa tiste druge stvari?”

“Poslušaj in ne slišiš, gledaš in ne vidiš. Saj tako nekako stoji v pismu. Mar ne slišiš, kaj govore vojaki, kadar se kateremu posreči priti za kakšen dan na dopust? Kaj vse se plete po svetu.”

“In kaj se plete?”

“Samo, na priliko, ta hiša ali to polje. Ti praviš, da je tvoje. Zdaj je še. Toda oba bova doživela, da ne bo več tvoje.”

“Miška, to ni nobena posebna modrost. Vsi imamo isto pot. In pred nama je samo še zadnji, čisto kratek konec. Potem pride vse v druge roke, ki že držijo za kljuko in čakajo na ključ.”

“Vidiš, kako se motiš. Tako je bilo doslej. Zdaj pa nič več ne bo prehajalo iz rok v roke. Zdaj ne bo imel eden toliko, kakor daleč mu nese oko, drugi pa niti toliko, da bi

legel na svoje. To je bilo krivično. Zdaj bomo pa svet po pravici uredili.”

“Aha, to misliš? Sem že nekaj slišal. Vse bomo razdelili na enake dele.”

“Zopet se motiš. Napak si slišal. Nič ne bomo delili, ampak bomo rajši imeli vsi vse. Vse bo skupna last. Skupno bomo delali, skupaj jedli.”

“Jedli bi že, samo ne vem, kako bi delali skupaj. Na priliko ti, Miška, ko nisi vaje.”

“O ti zlodej trikrat rogati! Jaz da nisem vaje! Kdo je postavil tale dom? K vsemu temu nisi dodal niti ene late. Niti svinjaka nisi zbil skupaj. Kakor si našel, tako boš izročil, čeprav je vse tako vegasto kakor ti sam, ki se držiš po strani, da bi te morali s kolom podpirati. Jaz pa sem tri hiše zgradil sam, brez tuje pomoči.”

“Ne vem, če je bilo čisto brez pomoči. Nisem slišal, da bi les na svojem sekal ali tujega plačal.”

“Kadar kaj potrebujem, vzamem tam, kjer je. Tudi na tvojem sem posekal nekaj hlodov. Upam, da zaradi tega mirno spiš. Tebi se to sploh ne pozna, meni pa. Vidiš, jaz se že vnaprej držim tega, kar bo zdaj zdaj prišlo. Vsak bo vzel tam, kjer kaj bo.”

“In kaj se plete?”

“Zaradi mene lahko. Če bodo vsi za to, bom tudi jaz. Potem bomo pa kar jemali, dokler ne bo vsega vrag vzel. Kdo pa ti je tako osolil pamet?”

“Ondan sem se srečal z Grabnarovim Štefanom. Ustavi me in govori z menoj, da se je kar cedilo.”

“Toda ta je pri vojakih, če govoriš o tistem kleparskem pomočniku.”

“Prav o tistem. Moral bi biti pri vojakih, pa je dobil dopust in ni šel več nazaj. Pravi, da je vojne tako ali tako konec in se je treba pripraviti na tisto, kar pride potem.”

“In kaj pride?”

“To sem tudi jaz njega vprašal, pa mi pravi: “Potem pride boljše vsem.”

Kaj je to, sprašujem. Ali to pomeni, da bo potem ljudem bolje? In katerim ljudem? Nekaterim je že zdaj predobro.

On pa pravi: "Siromakom bo bolje. Bogate bomo pa vse pobesili. Dovolj dolgo so nas zatirali, nam pili kri, zdaj se je obrnilo. Vidiš, Miška," mi pravi, "ti si siromak. Stradaš, komaj toliko obleke imaš, da si za silo nagoto pokriješ, brez čevljev si. Toda povem ti, zdaj tudi raztrgana srajca, ki jo imaš na sebi, ni tvoja."

Saj je nisem ukradel, da ne bi bila moja. In čeprav bi jo ukradel, zdaj jo nosim jaz in je moja. Samo nikar je preveč ne mencaj med prsti. Že davno je preprana in bi se še bolj lahko natrgala. Lačen pa tudi nisem. In sploh nisem tak siromak, kakor ti praviš.

"Prav to je največja revščina," mi pravi, "da se ne zavedaš, kakšen siromak si. Kaj nisi nikoli čutil, da se ti godi krivica?"

Pomisli, on meni to govori. Če nisem čutil krivice? Vse življenje drugega skoraj poznal nisem kot krivico.

"Nikoli nisi pomislil, da bi krivico strl?" me vpraša.

"Kaj si storil, ko so te odveli k vojakom? Misliš, da ne vem, kako se je vse dogajalo. Šel si kot volek, kot potrpežljiva bedasta ovčka, ki se da vleči v smrt. Nisi si branil. Nisi pokazal, da si človek."

"Ne razumeš, Miška, ničesar ne razumeš."

Ni res. Branil sem se. Kar naprej sem se pritoževal, pa so se mi samo smejali.

"In ko si se vrnil, kaj si storil? Nič."

Kaj naj bi storil?

"Ubili bi ga moral krivičnega."

In bi ubili tudi mene. Ne, tako ni zapisano v pismu. Tam stoji, da je treba krivico prenašati.

"Razumi vendar, Miška, da s potrpljenjem ni mogoče sveta poboljšati. Zato pa je svet tako slab. Vladajo mu krivičniki, ker se jim nihče ne upre. Poglej okrog sebe. Preštej hiše v vasi, koliko je takih, ki se jim ne godi krivica. Na prste jih lahko prešteješ od župana do njegovih najožijih sorodnikov. Ti vedrijo in oblačijo v vasi, drugi pa prenašajo točo in povodnji. Komu niso vzeli krave, svinje, telice do zadnjega repa, komu niso vzeli zadnji

grizljaj kruha izpred ust? Peščica ljudi ima vse, zato pa drugi nimajo ničesar. Zdaj bo to drugače. Oblast je treba vzeti mogočnikom iz rok in jo dati tistim, ki bodo pravično ravnali."

Kako se to lepo sliši. Kakor bi te s salom mazal. Meni se pa zdi, da se na svetu ne bo nikoli kaj prida spremenilo. Vedno bodo tisti, ki bodo zgoraj, hodili po tistih, ki bodo spodaj.

"Vidim, da nisem naletel na pravega. Star si, Miška, in vdal si se zlu. Nočeš se boriti proti njemu. Jaz pa sem mislil, da vsaj ti, ki si mnogo hudega prestal, stopiš na našo stran."

Kdo je ta vaša stran, ne vem. Po tem sodeč, kar si rekel, pa ta vaša stran tudi ni dosti boljša od one druge. Kdor ne bo z vami, ga boste preganjali.

"Ne razumeš, Miška, ničesar ne razumeš."

Seveda ne, ker mi ne znaš stvari pametno povedati.

"Jaz te samo malce z iglico pičim. Pridejo časi in so že tu, ko vas bodo zbadali z noži."

Malo mi je mar, s čim. Jaz vem svoje in pri svojem ostanem. Več svobode kot je imam jaz, mi tudi vi ne boste mogli dati. In drago me je stala, zelo drago. Zanj sem dal vse, kar sem imel. Povem ti pa, da je ni cene, za katero bi jo prodal, pa čeprav me imenujete za presvitlega cesarja v Pešti. Toda vem, da me ne razumeš. Tebe je obsedla neka misel in postal si njen hlapec. Zanj si pripravljen delati tudi zlo, krivice, celo ubijati, misleč, da delaš dobro. Tako delajo tudi tisti, ki so zdaj na oblasti.

"Glej, Miška, to je čisto nekaj drugega. Ti delajo za sebe, branijo svoje koristi. Mi bomo delali za ljudstvo."

Tako sva se prepirala več kot eno uro, ne da bi prišla drug drugemu do kraja. No, kaj praviš zdaj na vse to, Mikloš?"

"Kaj naj rečem? Ljudstva nikdar nihče ni poslušal in ga tudi zdaj ne bo. Ljudstvo je potrpežljivo in veliko prenese. Ko pa mu je od časa do časa le vsega preveč, se dvigne in vrže raz sebe tiste, ki hodijo po njem. Komaj pa se usede, že mu drugi splezajo na rame in tlaka se začne znova. Morda je zdaj tak čas, morda je ura zares dvanajst, kakor si rekel."

"Zato pa. Daj mi tisto ritinjo, preden si jo bo lahko vsak sam vzel, in nikdar več ti v bodoče ne bom rekel, da si skop človek."

"Dam ti jo, ker si v stiski. Ti pa lahko govoriš o meni, kar hočeš. Dal bi ti dve, pa se mi na uti že vsi ščapiki vidijo in jo moram še to jesen pokriti. Če pa ne dobiš dovolj drugod, ti pa vseeno dam še drugo. Bomo pa uto malo bolj na tenko pokrili."

(Stuttgart) Skavti iz Radovljice in Bohinja so se hitro povezali z mladimi iz Stuttgarta.

"Vedno sem rekel, da si človek, kot je treba. Malo poveš, toda tisto pametno. Zbogom. Vzel bom kar prvo, ki je najbolj pri roki."

15

Zima med osemnajstim in devetnajstim letom je bila ena izmed najhujših. Ne samo zaradi žalosti, ki se je razbohotila vedno znova v družinah, ki so koga zgubile na fronti, ali kadarkoli se je vrnil ta ali oni vojak, pa čeprav je bil hrom, napol spel ali gluha.

Ni bilo hrane ne obleke. Staro so že davno ponosili in jo krpali toliko časa, da nazadnje res ni bilo mogoče dognati, kaj je krpa in kaj osnova. Ženske so poiskale staro zavrženo predivo. Skobci so ji rekle, in iz tega predle prejo, ki je bila tu lasiček tam prašiček, saj iz takega prediva res ni bilo mogoče spresti enakomerne niti. Iz take preje so potem stkale platno, ki je bilo dobro za vse: za moške srajce in hlače, pa tudi za ženska krila in rokavice. Pokrivalo je človeka že, a gredo ga ni, in bilo je raskavo kakor spokorna obleka nekdanih samotarjev.

"Glej ga, glej ga. Kakšni časi, kakšni časi!"

Vojaki, ki so se vrnili z vojske, so doma nosili svoj vojaški suknjič in hlače in so bili zato nekoliko imenitnejši. Drugi pa so se branili mraza s tem, da so si okrog nog ovili vojaške platnene gamoše v obliki vijačnice vse gor do suhih kolen. Tega blaga je bilo za čuda veliko. Nekaj so ga prinesli vojaki, še več pa so ga nanosili v vas suhi, izstradani fantiči iz bližnjih avstrijskih krajev, kjer je bilo pomanjkanje hrane še mnogo hujše.

Kako so prišli do njih, nihče ni vedel, pa tudi nihče ni spraševal. Dali so jih za nekaj krompirjev ali za karkoli, kar je bilo mogoče jesti in spraviti v izstradani želodec. Ušesa so tem fantičem štrlela od glave, kakor da so samo tako za silo nataktnjena na kuštravo glavo, ki je bila nasajena na potegnjen in tako vitek vrat, da ga ni bilo za dobro pest. Oči so jim bile velike, preiskujoče, drzne in prestrašene obenem.

V dolgih nepočesanih laseh so se sprehajale uši kakor mravlje na mravlinjeku. Za kruh ali za kilogram moke bi dali dušo in telesa, toda tega so imeli tudi kmetje premalo ali skoraj nič.

Vojaki, ki so se vrnili s fronte, so bili nemirni in razdraženi. Skoraj niso mogli verjeti, da je vojne konec. Saj nihče ni zmagal. Vsi so bili samo tepeni, kar na lepem

pa so eni in drugi položili orožje kakor otroci, ki se naveličajo igre in pravijo: ne gremo se več. Še vedno so bili v strahu, da bi jih kdo znova poklical nazaj v pekel.

Notar se je v tej zimi postaral za nekaj let. Nič več se ni šopiril v cerkveni klopi na najvidnejšem mestu. Zdaj je znal govoriti kar lepo po domače, po slovensko, in to ne samo na cesti, ampak, čudo božje! celo v uradu se je z ljudmi pogovarjal v svojem materinem jeziku. In niti sram ga ni bilo. Ljudje pa so zmajevali z glavo, ko so odhajali iz pisarne, in govorili:

"Glej ga, glej ga. Kakšni časi, kakšni časi!"

Tudi učiteljica je bila zbegana in ni mogla razumeti navodila, da mora otroke učiti tudi v slovenskem jeziku. Še včeraj je bil tepen in zaprt vsak, kdor je na poti iz šole ali, Bog ne daj, v šoli spregovoril slovensko besedo. Zdaj pa naj bo jezik teh zapostavljenih ostankov nekdanjih Vandalov izenačen z njihovim gosposkim jezikom. Zato je tudi ona zdihovala:

"Kakšni časi, kakšni strašni časi!"

Toda ni šlo drugače, naslednjega dne je morala povedati otrokom, da jih bo odslej učila tudi slovensko in je za začetek s solznimi očmi začela šteti od ene do deset v madžarščini, otroci pa naj ji povedo, kako se to glasi po slovensko.

Otroci so samo strmeli v Fajferco - pisala se je Anna Pfeifer - in niso mogli razumeti, kako bi mogla ona nje učiti slovensko, ko pa ne zna niti besede, oni pa slovensko govorijo, odkar so znali izgovoriti ata in mama.

Stvar pa ni bila tako preprosta, kakor se je zdelo in že pri prvem števniku se je tako zavozlala, da ji niso bili kos niti otroci niti učiteljica.

Ko je namreč vprašala otroke, kako se pravi slovensko "egy", so se eni navdušili za eden, drugi so trdili, da je to ena, tretji so silili v ospredje en, četrti pa so celo trdili, da je to vseeno. Vsak je trdil in gonil svojo. Nastal je prepir in se razplamtel v tako kričanje, da je učiteljica zlomila dve leskovki, preden se je razred umiril, tako je treskala z njima po mizi. Najraje bi jih razcefrala na teh trdih kmečkih buticah, ki niti svojega jezika ne znajo, toda tega si ni več upala. Niso bili več taki časi. Trda Madžarka pač ni imela pojma o tem, da je na svetu jezik, v katerem je lahko moški eden, ženska ena in dete eno. V njenem jeziku takih razlik pač ni.

Ko so otroci pripovedovali o tem doma, so se starejši samo muzali in rekli:

"Voda jim teče v grlo. To je kakor pribito. Radi bi se nam prikupili. Toda mi smo videli svet in vemo, da Vogrin na svetu nič ne pomeni."

"Kakšni časi, kakšni strašni časi!"

Za hrano je bilo v tej zimi še težje kot za obleko. Bilo je še nekaj koruze krompirja in zelja, mesa pa večina družin sploh ni imela. Pa meso bi še nekako pogrešali, saj so ga tudi v drugih zimah jedli samo ob nedeljah, toda primanjkovalo jim je masti.

Ne samo, da jim je svinje pobrala rekvizicija, od nekod je prišla nova bolezen, nekakšna kuga, in svinje so cepale kar po vrsti. Čim je bila katera rejena, tem bolj gotovo so jo našli nekega jutra mrtvo. Prejšnji večer ni več pokusila hrane in to je bilo znamenje, da noči ne preživi. Pomagali bi si z maslom, kravjo mastjo, kakor so rekli ponekod, toda tudi krav ni bilo dovolj.

Pač pa se je vas obogatila s konji. V pozni jeseni, ko je slana pomorila še zadnje zelenje, so se tod mimo pomikale dolge vrste trenov, vojaških voz, v katere so bili vpreženi mršavi, garjavi in krastavi konji, ki jih je bila sama kost in koža.

Pogled nanje, na njihovo nebogljenost, kako so stopali vdano in počasi po gramozni cesti, je bil tako pretresljiv, da so otroci in odrasli noč za nočjo sanjali o njihovih žalostnih in izmučenih očeh.

(Stuttgart) Na seminarju: "S Svetim pismom v III. tisočletje"

Ko je kak konj padel od onemoglosti in lakote, so ga izpregli in pustili, naj leži, dokler ga smrt ne odreši trpljenja. Pripregli so drugega, ki je doslej kimal za vozom, in nadaljevali svojo žalostno pot. Nihče ni prav vedel, odkod so prišli in kam gredo, kajti trenarji so bili kakor brez čuta za čas in prostor, zlovoljni in naveličani vsega in niso odgovarjali na nobeno vprašanje.

Če konj, ki je obležal, ni takoj poginil, so ga vzeli v svojo oskrbo petnajstletni fantiči, ki so v sanjah vsako noč jahali in jahali na iskrih vrancih, belcih, sivcih. Obkolili so ubogo žival in storili vse, da bi jo spravili pokonci. Ponujali so konju vode, celo malo mleka se je našlo zanj. Tlačili so mu v gobec suho hrastovo listje, dokler niso prinesli z najbližjega gumna šop dišečega sena ali detelje. Božali so ga po gobcu, čehljali za ušesi, mu prigovarjali in ga klicali z ljubkujočimi imeni.

"Saj zdaj ni listja in trave."

Večinoma se jim je tudi posrečilo, da je konj, ko se je nekoliko spočil in za silo najedel, bil pri volji, da vstane. Noge so mu še trepetale, ko se je dvignil z zadnjim delom telesa, toda dečki so ga podprli od obeh strani, da ne bi zopet zlezal skupaj. Potem se je oprl na prednja kolena, nekaj časa počival in nazadnje je stal na vseh štirih.

Zdaj pa se je začel med fantiči boj, v čigav hlev bo konj šel. Zmagal je najboljevitši ali tisti, ki je imel kaj pri roki, da je konju zavezal okrog vratu in ga gnal v domači hlev. Drugi so morali čakati na drugo priložnost.

Tudi Mišku je bilo v tej zimi zelo težko. Vse, kar je jeseni znosil skupaj, je pošlo. Zdaj sta s Pejpom dan za dnevno jedla pečen krompir, pa tudi tega ni bilo več dosti. Nekega večera sredi zime se mu je vse skupaj uprlo.

"Da bi imela vsaj soli, Pejp. Tako pa jeva kakor svinje, neslanega in nezabeljenega. Belki pa je tudi vime moralo prav zdaj presahnniti. Seveda, preslabo je hrani-va, to je že res. Tudi Belka pri gobcu molze, čeprav ni krava. Toda malo bolj bi se pa le morala potruditi."

Pejp je dal v usta še zadnjo prepečeno krompirjevo skorjo, ki je bila najbolj slastna, zato si jo je vedno prihranil za konec in s polnimi usti rekel:

"Včasih ste kaj prinesli, če ste kam šli, stric. Zdaj pa se vračate vedno prazni."

"Ko pa nihče nič nima, da bi mi dal. Tudi drugi prede pajek v želodcu."

"Kakšen pajek, stric? Takšen kot tamle v kotu?"

"Temu pajku je ime glad, Pejp. In glad je grda reč."

"Nama še ne prede pajek v želodcu, kajne, stric?" "Pravzaprav tudi. Pa bo kmalu še bolj. Za tri dni še imava krompirja, potem pa nič več."

"Kaj bova pa potem?"

"Ne vem. Če bo velika sila, bova jedla Belko. O tem že dolgo razmišljam, pa se ne morem odločiti."

"Belko, stric?" "Najino Belko?" je planil Pejp ves prestrašen in strmel v starega. Ko pa ta ni nič odgovoril, je jokaje vprašal:

"Kaj ni Belka najina mati? Nekoč ste rekli, da naju hrani."

"Saj bom še premislil. Nikar se takoj ne raztopi v solzah. Saj ne vem, sploh ne vem, kako bo. Ogenj mora goreti kar naprej. Ne samo zato, ker je hud mraz, ampak tudi zato, ker nimava nobene vžigalice, da bi mogla zakuriti, če nama ugasne. In zaman bi šla v trgovino. Tam nimajo niti ene škatlice. Ali pa skrivajo, barabe barabske, kakor skrivajo tudi mast, oko, sladkor in vse druge stvari."

"Zakaj pa skrivajo, stric?"

"Ker denar nima nobene vrednosti. Ker stane danes pet kron, bo stalo jutri deset in čez en teden petdeset ali sto. Denarja je kot listja in trave, pa nič ne dobiš zanj."

"Saj zdaj ni listja in trave."

Se nadaljuje

(Stuttgart) Ob slovenskem kulturnem prazniku z "Vasovalci"

DOBROVNIK

Društvo vinogradnikov Dobrovnik je bilo ustanovljeno 21. decembra 1995 in pokriva območje Dobrovniških, Strehovskih in Žitkovskih goric s 97 hektarji vinogradov. Osnovna naloga društva naj bi bila skrb za strokovno izobraževanje članstva, predstavitev domačih vin in kraja.

Na rednem letnem občem zboru društva so ocenili delo v minulem letu, sprejeli program dela ter potrdili finančni načrt za letošnje leto. Poudarek je predvsem na strokovnih predavanjih in ekskurzijah ter prireditvah, med katerimi je osrednja Mednarodne vinogradniške igre. Le-te so lani prvič priredili v Dobrovniku, v prihodnje pa naj bi postala tradicionalna turistična manifestacija, obogatena s kulturno-zabavnim programom.

LJUBLJANA

Po podatkih Republiškega zavoda za zaposlovanje, območna enota Ljubljana, so v lanskem letu izdali 14.197 delovnih dovoljenj za zaposlitev tujcev, medtem ko so prejeli nekaj več (15.789) vlog. Pri vlogah za izdajo delovnih dovoljenj za tujce še vedno prednjačijo delodajalci s področja gradbeništva, sledijo jim prodajalci sadja in zelenjave na tržnicah in po kioskih, povečalo pa se je tudi število kuharjev kitajske hrane.

LENDAVA

Zavod za kulturo madžarske narodnosti je pripravil na OŠ Dobrovnik tekmovanje osnovnih šol o madžarski zgodovini od leta 1301 do leta 1704. Nastopilo je devet ekip, ki so dokazale dobro poznavanje madžarske zgodovine, za kar gre zasluga njihovim mentorjem in staršem. Slednje velja za Ljubljancane, saj v ljubljanskih osnovnih šolah ne poučujejo madžarske zgodovine tako podrobno, kot jo na primer v Prekmurju. Vendar so se Ljubljancani dobro uvrstili na tekmovanju, saj so bili drugi za zmagovalci iz Lendave, na tretje mesto pa so se uvrstili učenci iz Genterovec. Najboljši so dobili knjižne nagrade in pravico do izleta na koncu šolskega leta.

LENDAVA

Občinski svetniki so soglašali s predlogom komisije, po katerem naj bi Lendavčani praznovali občinski praznik 20. avgusta. Na ta dan leta 1573 je potujoči tiskar Rudolf Hofhalter natisnil prvo knjigo o Lendavi, katere izvirnik je shranjen v budimpeštanski knjižnici. Med predlaganimi datumi so bili še 15. julij (zmaga nad Turki leta 1604), 18. november (odprtje meščanske šole v Lendavi leta 1872), 28. oktober (pridobitev sejemskih

pravic leta 1366) in 22. junij (internacija Lendavčanov v taborišče Sarvar med drugo svetovno vojno), ki so ga praznovali kot občinski praznik v nekdanji lendavski občini.

LJUBLJANA

Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (ZPIZ) je leto 1996 končal z izgubo, kljub temu pa mu je uspelo pravočasno in v skladu z zakonom izpolnjevati svoje obveznosti do upokojencev ter drugih uživalcev pravic, je na seji upravnega odbora zavoda povedal finančni direktor Janez Avguštin. ZPIZ je leta 1996 dosegel prihodke v višini 368,9 milijarde tolarjev, medtem ko so prihodki znašali 369,7 milijarde tolarjev. Člani upravnega odbora so sklenili, da se izgubo v višini 823 milijonov tolarjev prenese v leto 1997, pokrila pa naj bi se iz državnega proračuna. Finančno poslovanje ZPIZ v letu 1996 je bilo v veliki meri odvisno od sprejetih novih zakonov in drugih predpisov v zvezi s pokojninskim in invalidskim zavarovanjem. Zavod je lani s 368,9 milijarde tolarjev ustvaril za 2,2 odstotka več prihodkov od načrtovanih. Približno petino (22,6 odstotka) zneska je prispevala država, delež izvirnih prihodkov pa je bil 76-odstoten. Upravni odbor zavoda je sprejel predlagani investicijski načrt za leto 1997.

RADOVLJICA

V radovljiški občini bodo v prihodnje začeli izdajati novo glasilo, ki se bo imenovalo Deželne novice, pripravljali in urejali pa jih bodo na občini Radovljica. Tako so se namreč odločili svetniki radovljiškega občinskega sveta. Še preden so se lotili obravnave, je eden od svetnikov predlagal, naj točko umaknejo z dnevnega reda, ker je Gorenjski glas opozoril kar na 30 odstotkov cenejšo možnost izdajanja glasila. Svetniki so predlog zavrnili, pri obravnavi pa potrdili osnutek odloka, ki se nanaša na izdajanja občinskega glasila.

SLOVENSKE KONJICE

Kmetijska svetovalna služba iz Slovenskih Konjic tesno sodeluje kar s petimi društvi, v katera so vključeni kmetje, kmečke žene in kmečka mladina z namenom, da se izobražujejo, informirajo, sodelujejo in družijo. Eno od teh društev je Združenje za medsosedsko pomoč ali strojni krožek. Strojni krožki so organizirana oblika medsosedske pomoči in prostovoljna združenja kmetov nekega dovolj velikega območja na društveni podlagi. Člani društva ponudijo proste zmogljivosti strojev, ki jih sicer uporabljajo na svoji kmetiji, drugim članom. Kmet

z lastnim strojem opravlja storitev, za kar dobi plačilo. Krožek pa je namenjen tudi informiranju članov o ponudbi in povpraševanju storitev s stroji oziroma usklajevanju sodelovanja med naročniki in ponudniki. To delo opravlja vodja krožka. V preteklih letih je bilo v Sloveniji ustanovljeno že 37 krožkov, v katerih je združeno okrog štiri tisoč kmetov. Največkrat so povpraševali po storitvah pri spravilu pridelkov (žetev, spravilo mrve, setev, škropljenje). Lani je bila tudi formalno ustanovljena Zveza strojnih krožkov Slovenije, ki usklajuje delovanje krožkov, jim pomaga pri delovanju in jih oskrbuje s potrebnimi materiali. Daje tudi vse informacije in pravno pomoč pri ustanavljanju in delovanju strojnih krožkov.

SEMIČ

V Semiču so že stekle priprave na Semiško ohcet, ki jo bodo odslej Semičani tradicionalno pripravili vsako leto v juliju. Letos bo Semiška ohcet 20. in 22. julija. Na njej bodo odslej vsako leto poročali po en par iz belokranjskih, dolenjskih in posavskih občin. Na dan Semiške ohceti želijo pripraviti tudi srečanje Belokranjcev iz vsega sveta.

ZAGORJE

Po podatkih centra za socialno delo v občini Zagorje ob Savi zdaj mesečno prejema otroški dodatek okrog 3900 otrok oziroma 2424 zagorskih družin. Najnižji mesečni znesek, ki ga center nakazuje na tekoči račun ali hranilno knjižico enega od staršev otrok, znaša 2.400 tolarjev.

Maribor

ŽIROVNICA

Člani Planinskega društva Radovljica so pripravili prvi nočni pohod iz doline Završnice do Valvasorjevega doma pod Stolum. Prireditelji so bili prijetno presenečeni, saj se je do Valvasorjevega doma 1.180 metrov visoko povzpelo 220 pohodnikov iz vse Slovenije. Dosedanjim štirinajstim nočnim pohodom v okviru akcij slovenske planinske zveze se je uspešno pridružil še eden in bo zagotovo privabljal udeležence zimskih pohodov na Stol, ki so bili običajno okrog 20. februarja.

MURSKA SOBOTA

Dragi rojaki,

V Murski Soboti smo začeli obnavljati stavbo, ki je že registrirana kot župnijski zavod, v kateri bo prostor za župnijski vrtec (60 otrok), prostori za karitas, prostori za mladino, knjižnico, knjigarno z nabožnimi predmeti, svetovalnico, prostori za sestanke...

Predračun za prvo fazo je 417.196 DEM, za drugo pa 336.492 DEM.

V soboški župniji smo že začeli zbirati denar.

Ker sami tega ne bomo zmogli, se obračamo, dragi rojaki, na vas in na vašo DOBROTO in vas prosimo, če bi nam s svojimi darovi pomagali obnavljati ZAVOD. Hvaležni vam bomo za vsak vaš prispevek, Bog plačaj!

SVOJ DAR LAHKO NAKAŽETE:

ERZBISTUM BERLIN

Deutsche Bank AG

BLZ 100 700 00

Kto.-Nr.: 100 18 66 00

Ne pozabite pa pripisati: Verwendungszweck: Spende Kita Slowenien

Če boste nakazali na zgornji naslov, boste od berlinske nadškofije dobili potrdilo "Steuerausgleich". Ne pozabite napisati točnega naslova, saj boste potrdilo od nadškofije dobili kar na vaš naslov.

Lepo vas pozdravlja in se vam zahvaljuje

Martin Horvat
soboški župnik

Nagradni natečaj za najboljšo predstavitev

domače župnije, gibanja, skupine in drugih katoliških organizacij ali vsebin.

- Sodeluje lahko vsakdo.
- Upoštevali bomo predstavitve, ki bodo prispele na naš naslov do vključno 15. maja 1997.
- Predstavitve morajo biti narejene za to priložnost in prvič objavljene v okviru natečaja.
- Najboljše predstavitve bodo uvrščene v strani WWW.RKC.SI; v času trajanja natečaja bo na omenjenih straneh tudi prostor za izdelke udeležencev.
- Izdelke bodo ocenjevali tudi obiskovalci strani sami.
- Komisija bo ocenila predstavitve glede na njihovo tehnično in vsebinsko kakovost. O izidu natečaja bo komisija do 1. junija 1997 obvestila nagrajence. Odločitev komisije bo objavljena tudi na straneh WWW.RKC.SI.

Komisijo sestavljajo predstavniki sponzorjev.

Nagrajenci si po vrstnem redu izbirajo med naslednjimi nagradami: licenčna programska oprema, mini prenosnik Quaderno, barvni tiskalnik Star, enodnevno romanje za dve osebi "H koreninam slovenske vernosti", knjige založbe Ognjišče. Prvih 20 udeležencev bo dobilo tudi majico in knjižno nagrado založb Ognjišče in Pasadena.

Dodatne informacije dobite na: WWW.RKC.SI/natecaj.html

Peter Lah Gornji trg 18, 1000 Ljubljana, tel: 061 221 727

e-mail: vrnet@mail.rkc.si

MARAND

ognjišče

DRUŽINA

KOTAR

PASADENA

QUO VADIS

anni

Dodaj tudi ti svoj kamenček v izložbeno okno slovenskih kristjanov na Internetu!

MAŠA V NARAVI

15. junija 1997

Plovba po prekopu Ren-Maina-Donava skozi dolino Altmühl.

Vkrkali se bomo v Kelheimu ob 10.30 na navezu Kelheim-Donau.

Vstopnice dobite pri svojem župniku.

Cena:

– modrasli DEM 15

– otroci DEM 10

Informacije:

Stanko Gajšek, Ingolstadt, tel. 0841-59 076

Joško Bucik, Augsburg, tel. 0821-97 913

ZVON MIRU VABI NA ŠMARNO GORO

Na Binkoštno nedeljo, 18. maja, vabimo rojake, povratnike iz Stuttgarta in okoliških mest, na Šmarno goro nad Ljubljano. Pred praznično mašo, ki se bo pričela ob 11. uri, bomo prisluhnili "zvonu miru", ki ga je Šmarni gori daroval naš delavec iz Sindelfingena, g. Blaž Janez. To je 2. največji zvon v Sloveniji in tehta blizu 4000 kg. Na Šmarno goro je treba iti peš in pot traja iz Šmartnega 1 uro. - Vabi Ciril Turk, upokojeni župnik iz Stuttgarta.

Zvon miru

STAVČNI ČLENI

1. VPRAŠAJ SE PO PREDMETIH:

Mama je pripravila zajtrk. Jože je posodil kolo svojemu prijatelju. Knjige je pripeljal avtobus. Naš tekmovlec je dobil srebrno medaljo. Vrata je odprl oče. Marko ni verjel zagotovilom svojih prijateljev. Zdravnik mi je dal injekcijo. Ančka je podobna mami. Žal mi je trde besede. Bruno pa res ni nikomur nevoščljiv. Bili smo v strahu za deklico. Spomnil sem se nekdanjega sošolca. Ded nam je rad pripovedoval o davnih časih.

2. Z NASLEDNJI MI ZEMLJEPI SNIMI IMENI

ODGOVARJAJ NA

VPRAŠANJA: KAM GRE? KJE JE BIL? OD KOD PRIHAJA?

Ljubljana, Bled, Jesenice, Celje, Laško, Rim, Pariz, Trst, Gorica, Celovec, Gorenjsko, Dolenjsko, Štajersko, Primorska, Koroška, Avstrija, Francija, Nemčija, Danska, Švedska.

3. DOPOLNI MANJKAJOČA PRISLOVNA DOLOČILA

ČASA:

Sestanek se je končal ... - ... se bo vrnil oče z dela. - Pouk se začne ... - ... je hud promet v središču mesta. - ... sem šel spat. - Domačo nalogo sem napisal ... - ... je deževalo. - ... bo spet lepo vreme. - ... gremo z otroki na počitnice na morje. - Svetovno prvenstvo v smučanju se je končalo ...

4. DOPOLNI MANJKAJOČA PRISLOVNA DOLOČILA

VZROKA:

Irena joka iz ... - Drago je srečen zaradi ... - Drgetal sem od ... - Vaza se je razbila zaradi ... - Letošnji

pridelek je slab zaradi ... - Učitelj me je oštel zaradi ... - Zbudil sem se zaradi ... - Zaradi ... je naša smučarka odstopila. - Tovarno so zaprli ... - ... so zaprli poledenelo avtocesto.

5. DOPOLNI MANJKAJOČA PRISLOVNA DOLOČILA NAČINA:

Razlago sem ... poslušal. - Moj bratranec je ... pospravil svoje stvari. - Tajnica piše ... - Profesor govori ... - Srednji napadalec je ... brcnil žogo. - To si naredil ... - Knjiga stane ... - Steklenica drži ... - Žena ... kuha nedeljsko kosilo. - Janez je ... pomagal pogorelim sosedom.

6. VPRAŠAJ SE PO PRISLOVNIH DOLOČILIH:

Mama je šla k frizerju. Po risanki boš šel spat. Po središču mesta sem hodil peš. Trgovina je zaprta zaradi inventure. Čestitali so mu po radiu. Taksi sem naročil po telefonu. Otroci so bili tiho kot miške. Iztok je dva meseca hodil z berglami. Bil sem ves rdeč od treme. Ne govori tako boječe. Slika je vredna deset milijonov. Stric Štefan meri skoraj dva metra. Po kosilu sem zadremal.

7. DOPOLNI Z MANJKAJOČIMI STAVČNIMI ČLENI TAKO, DA BO ZGODBICA SMISELNA:

(p. d. časa) bo v Mostah velika zabavna prireditve. Najprej bodo naši najboljši skakalci skakali (p. d. kraja). (p. d. časa) bo sledilo nagradno žrebanje. (dajalnik) so namenjene imenitne nagrade. (povedek) v čim večjem številu. Postreženi boste (p. d. načina). Za zabavo bo poskrbel (osebek).

8. DOLOČI PRISLOVNA DOLOČILA IN JIH IZPIŠI:

V nedeljo bo v Novi Gorici ligaško tekmovalje. Mama je nežno pogladila sina po kodrastih laseh. Branjevka je zgodaj jutraj prispela z naloženim vozičkom na trg v Ljubljano. Na vrat na nos jo je popihala v Španijo. Po praznikih se oglasi pri meni. Dečki so pri večerji zarotniško molčali. Ptice letijo na jug v jatah. Radostno ga je spremljala do začetka gozda. V noči je Krjavelj na lastne oči videl hudiča na barki.

REŠITVE:

1. VPRAŠANJA PO PREDMETIH: Kaj je mama pripravila? Kaj je Jože posodil svojemu prijatelju? Kaj je pripeljal avtobus? Kaj je dobil naš tekmovlec? Kaj je odprl oče? Čemu Marko ni verjel? Kaj mi je dal zdravnik? Komu je Ančka podobna? Česa mi je žal? Komu ni Bruno nevoščljiv? Za koga smo bili v strahu? Koga sem se spomnil? O čem nam je ded rad pripovedoval?

2. VPRAŠANJA Z ZEMLJEPI SNIMI IMENI:

KAM GRE? V Ljubljano. Na Bled. Na Jesenice. V Celje. V Laško. V Rim. V Pariz. V Trst. V Gorico. V Celovec. Na Gorenjsko. Na Dolenjsko. Na Štajersko. Na Primorsko. Na Koroško. V Avstrijo. V Francijo. V Primorsko. Na Dansko. Na Švedsko.

KJE JE BIL? V Ljubljani. Na Bledu. Na Jesenicah. V Celju. V Laškem. V Rimu. V Parizu. V Trstu. V Gorici. V Celovcu. Na Gorenjskem. Na Dolenjskem. Na Štajerskem. Na Primorskem. Na Koroškem. V Avstriji. V Franciji. V Nemčiji. Na Danskem. Na Švedskem.

OD KOD PRIHAJA? Iz Ljubljane. Z Bleda. Z Jesenic. Iz Celja. Iz Laškega.

Iz Rima. Iz Pariza. Iz Trsta. Iz Gorice. Iz Celovca. Z Gorenjskega. Z Dolenjskega. S Štajerskega. S Primorske. S Koroške. Iz Avstrije. Iz Francije. Iz Nemčije. Z Danske. S Švedske.

3. MANJKAJOČA PRISLOVNA DOLOČILA ČASA: Sestanek se je končal ob petih popoldne. - Pozno zvečer se bo vrnil oče z dela. - Pouk se začne jutraj ob osmih. - Med drugo in tretjo uro popoldne je hud promet v središču mesta. - Po risanki sem šel spat. - Domačo nalogo sem napisal v soboto po kosilu. - Ves konec tedna je deževalo. - Prihodnjo sredo bo spet lepo vreme. - Avgusta gremo z otroki na počitnice na morje. - Svetovno prvenstvo v smučanju se je končalo prejšnjo soboto.

4. MANJKAJOČA PRISLOVNA DOLOČILA VZROKA: Irena joka iz dolgega časa. - Drago je srečen zaradi opravljenega izpita. - Drgetal sem od groze. - Vaza se je razbila zaradi potresa. - Letošnji pridelek je slab zaradi neznanega škodljivca. - Učitelj me je oštel zaradi zamujanja k pouku. - Zbudil sem se zaradi streljanja na ulici. - Zaradi utrujenosti je naša smučarka odstopila. - Tovarno so zaprli zaradi pomanjkanja dela. - Zaradi številnih nesreč so zaprli poledenelo avtocesto.

5. MANJKAJOČA PRISLOVNA DOLOČILA NAČINA: Razlago sem pazljivo poslušal. - Moj bratranec je na hitro pospravil svoje stvari. - Tajnica piše nečitljivo. - Profesor govori prehitro in preveč zapleteno. - Srednji napadalec je močno brnil žogo. - To si naredil brez napake. - Knjiga stane precej. - Steklenica drži več kot liter. - Žena z veseljem kuha nedeljsko kosilo. - Janez je z vsemi

močmi pomagal pogorelim sosedom.

6. VPRAŠANJA PO PRISLOVNIH DOLOČILIH: Kam je šla mama? Kdaj boš šel spat? Kje si hodil peš? Kako si hodil po središču mesta? Zakaj je trgovina zaprta? Kako so mu čestitali? Kako si naročil taksi? Kako tiho so bili otroci? Koliko časa je Iztok hodil z berglami? Kako je Iztok hodil dva meseca? Zakaj si bil ves rdeč? Kako naj ne govorim? Koliko je slika vredna? Koliko meri stric Štefan? Kdaj si zadremal?

7. ZGodbica z manjkajočimi stavčnimi členi: Prvo nedeljo v marcu bo v Mostah velika zabavna prireditev. Najprej bodo naši najboljši skakalci skakali na novi skakalnici. Po tekmi bo sledilo nagradno žrebanje. Imetnikom izžrebanih vstopnic so namenjene imenitne nagrade. Pridite v čim večjem številu. Postreženi boste hitro. Za zabavo bo poskrbel ansambel Druga generacija z gosti iz Slovenije.

8. IZPISANA PRISLOVNA DOLOČILA: v nedeljo - p. d. časa; v Novi Gorici - p. d. kraja; nežno - p. d. načina; po kodrastih laseh - p. d. kraja; zgodaj jutraj - p. d. časa; z naloženim vozičkom - p. d. načina; na trg v Ljubljano - p. d. kraja; na vrat na nos - p. d. načina; v Španijo - p. d. kraja; po praznikih - p. d. časa; pri meni - p. d. kraja; pri večerji - p. d. časa; zarotniško - p. d. načina; na jug - p. d. kraja; v jatah - p. d. načina; radostno - p. d. načina; do začetka gozda - p. d. kraja; v noči - p. d. časa; na lastne oči - p. d. načina; na barki - p. d. kraja.

IZRAŽAJMO SE LEPO

IZPOSTAVITI - ta glagol ima več pomenov, ki so dobro ponazorjeni v SSKJ: Sužnja so izpostavili soncu. Pisatelj je bil izpostavljen ostri kritiki. Ljubo je bil izpostavljen posmehu svojih sošolcev. Napoleona so izpostavili na samotnem otoku. Mati je svojega otroka izpostavila smrti. Lažnivca so izpostavili na sramotnem odru. Pri stavčni analizi izpostavimo stavčni člen, v matematiki pa izpostavimo skupni faktor.

Vidimo, da ima glagol komaj kdaj dober pomen, povečini gre za kaj slabega, negativnega.

V zadnjem času se ta glagol uporablja namesto glagolov: poudariti, pohvaliti, narediti opazno, postaviti v ospredje. "Med težavami so posebej izpostavili..." ali "V tej zvezi posebej izpostavljamo vprašanje..." V obeh primerih bi seveda morali uporabljati glagol poudariti. "Ti motivi so pri Prežihu veliko bolj izpostavljeni..." - ti motivi so pač poudarjeni, stojijo v ospredju.

Ker so modne besede strahovito nalezljive, skoraj ni več slovenskega kritika ali sploh poročevalca, ki bi še kaj "poudarjal, vsi le "izpostavljajo", ne da bi se kdaj vprašali, ali je beseda res primerna za to, kar hočejo povedati.

Milan Kobal

Križanka NL 4/97

1	2	3		4	5	6		7	8
9			10					11	
	12						13		
14						15			
16				17	18			19	
		20	21						22
23	24					25			
26				27	28		29		
30			31					32	33
34		35					36		

VODORAVNO

1. glagol biti, prva oseba ednine, 4. stara mera za vino v krčmi (dva litra), 9. Odrašenik, Maziljenec, 11. glagol biti (tretja oseba ednine), 12. tretja beseda iskanega besedila, 13. kratica za mednarodno organizacijo za standardizacijo (International Standardization Organisation), 14. Japonska avtomobilska znamka, 15. Ida Zaplotnik, 16. češka pritrdilnica, da, 17. kraj zadnjega počitka (2. sklon), 20. poškodba zaradi udarca ali padca, podplutba, 23. vzorec na tkanini v obliki pravokotno se križajočih črt, 25. pripadnica otoškega naroda, 26. romarski kraj z znamenito cervijo in samostanom blizu Atomskih toplic, 29. Amnesty International, 30. živalski vrt, 31. enica, 32. avtomobilska oznaka za nemško mesto Coburg, 34. hebrejska beseda za Najvišjega, Vsemogočnega (ime za Boga), 36. predpona pri stopnjevanju pridevnika (3. stopnja).

NAVPIČNO

1. smučarski klub, 2. moško ime, 3. pritok reke Misisipi v ZDA, 4. kraj blizu Litije - Velika , 5. naprava za nošenje puščic, 6. Eku-menski svet, 7. medmet, vzklík, ki opozarja, da je nekaj vroče, 8. žlahtni plin, ki se uporablja pri svetilkah, 10. Slovenska tiskovna agencija, 13. velika ponudba izdelkov v trgovini, 14. umetno povzročena telesna neobčutljivost, omamljanje, 15. pozitivno ali negativno nabiti atomi, 18. enaki črki, 19. ljubkovalno žensko ime (otroška oblika), 21. junak povesti Jurij Kozjak, 22. Adria Airways, 24. svobodna zemljiška posest v nasprotju z veleposestniško v srednjem veku, 27. armada, ki je v zadnji vojni napadla Slovenijo, 28. EKJ, 33. Oman Jože, 35. šestnajsta črka slovenske abecede

Rešitev gesla pošljite na uredništvo Naše luči

V nagradno žrebanje se uvrstijo rešitve, ki bodo vsebovale pravilno rešitev gesel v vodoravnih vrstah števila: 9, 11, 12, 15 in 17

Rešitev gesla križanke NL 2/97

DAN SLOVENSKE KULTURE

Nagrajenci: Durn Victor, 17, Rue de Pekin, 90000 Belfort, France
Anton Perko, Kant St. 16, 60316 Frankfurt/M, BRD
Habjanič Natalija, Silcher Str. 48, 73773 Aichwald, BRD

Srečata se dva škota:

- Kam greš?
- Barometer grem kupit.
- Zapravljivec. Ali nima nihče v družini revme?

Oče sinu:

- Današnji dan je najsrečnejši v tvojem življenju.
- Zakaj? Saj se jutri ženim.
- Zato, ravno zato.

- Zakaj ne hodiš več z Milanom?
- Zdravnica mi je prepovedala.
- Tega ne razumem.
- Ona je njegova žena.

- Kaj se boš res že petič poročila?
- Res.
- Toda zakaj?
- Veš, vsak moški ima kakšno napako.

Mož gleda televizijo. Ona plete. Pes dremucka. Ona jezno:

- Kolikokrat ti bom še rekla, da ne reci "Da draga", če pes zagodnja!

- V moji gostilni že ne boste beračili!
- Zakaj ne, saj sem pri vas vse pustil!

- Ali se je tvoj v zakonu kaj spremenil?
- Močno. Včasih je govoril o srcu, zdaj pa kar naprej o želodcu.

- Gospod kandidat, zakaj pa ste v prošnji za sprejem navedli moralno politične kvalitete in funkcije svojega očeta?
- Zato, ker jabolko ne pade daleč od drevesa.

- Oči, boš dal svojemu sinku par somčkov?
- Govori vendar normalno z menoj!
- O kay, stari, odpri denarnico!

- Ati, kako pa deluje telefon?
- Žal ti tega ne bi znal razložiti.
- Ati, kako pa pridejo luknje v sir?
- Tudi tega ne vem. Sinko, ampak ti le sprašuj. Le tako se boš česa naučil.

Možakarja stojita v Kranju na Kokrškem mostu. Nenadoma enemu od njih zdrknejo z nosu očala in padejo v vodo. Ves obupan zavpije:

- Joj, joj, očala so mi padla v Savo!
- Saj to ni Sava, ampak Kokra.
- No, zdaj vidiš, kako slabo vidim brez očal.

- Kakšna je razlika med srečnim in nesrečnim možem?
- Srečni mož ima dom, nesrečni si pa ne upa domov.

- Tonček, kaj je to analiza?
- To sta moja mama in teta. Mama je Ana, teta pa Liza.

Ob kozarčku

- Miha, ali si izkoristil že ves dopust?
- Ne še. Žena bo še en mesec na morju.

Stoji jaka na straži, ko nenadoma zasliši glasove.

- Stoj! Kdo gre?
- Svatje z nevesto.
- Nevesta naprej, ostali stoj!

Oglas sme obsegati največ 50 besed. Cena oglasa je 35 DEM. Trikratna objava oglasa stane 90 DEM, celoletna 250 DEM. Oglase sprejemamo do 5. v mesecu. Oglas lahko plačate pri vašem duhovniku ali pa na uredništvu.

● **Dragi rojaki!** Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Obrnite se na naslov: Gebr. HORŽEN, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden bei Düsseldorf. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

● **Za vaše zdravje!** Električni masažer z grelnim elementom, magneti, akupresura in akupunktura.

Elektromagnetni valovi povzročajo v telesnem tkivu vibracije, s tem aktivirajo celice ter omogočajo pravičen krvni obtok. Aparat segreva mišice, pripomore k njihovi elastičnosti, bolečine se ublažijo ali prenehajo.

Pomaga pri vseh revmatskih boleznih, neuralgiji, artritisu, migreni, visokem krvnem pritisku, hladnih nogah in rokah, športnih poškodbah, teniškem poklopcu, masaži lit itd.

CENA: 152 DM s poštnino. Zahtevajte naš prospekt.

JODE, Schwanthalerstr. 1, D-8000 München 2, Tel. 089/55 50 34.

● **Hotel Emona, II. kat., v zgodovinskem središču Rima.** Vse sobe imajo lastno kopalnico, RTV sprejemnik, telefon, mini bar, air condition. Osebe govori slovensko in bo poskrbelo za vaše udobno počutje. Poleg hotela je lasten avtopark. Pokličite nas po telefonu 0039-6-7027911 ali 7027827 ali po faksu 7027878. Naš naslov: Hotel Emona, Via Statilia, 23 - 00185 Roma. Slovenski gostje imate poseben popust!

● **PREVODI – Sodno zaprišeženi prevajalec za nemščino mag. Slavko Kessler vam uradno prevede vse vrste listin in strokovnih besedil.** Telefon 80538 München, Liebigstr. 10, tel.: 089 / 22 19 41

● **Palace hotel je v samem središču Gorice, 1 km od državne meje.** Znan je po odlični restavraciji, dnevnim barom, ima veliko konferenčno dvorano za 100 oseb in malo za 40 oseb. Je moderno opremljen hotel s 75 sobami (150 ležišč). V sobah je kopalnica, sušilec za lase, mini bar, telefon, radio in TV. Parkirni prostor je zavarovan. Palace hotel, Corso Italia, 63, 34170 Gorizia, tel. 0039-481-82166, faks 0039-481-31658. Slovenski gostje imate poseben popust!

● **V TOPOLŠČICI PRI VELENJU BLIZU ZDRAVILIŠČA PRODRAM HIŠO - 330 m² uporabne površine v peti gradbeni fazi.** Sončna lega, možnost obrti, mestni toplovod, telefon in asfaltirani dostop ter 1300 m² veliko zemljišče. Cena 160.000 DM. Telefon: 063 852-902 po 21. uri.

● **V Spodnji Kungoti pri Mariboru prodam gradbeno parcelo v izmeri 9.000 m², cena 30.000 DM.** Informacije: Mirko Grandošek, tel.: 062 656 123, ali Mira Grandošek, Stuttgart, telefon: 0711/2260855, zvečer.

● **Prodamo novo hišo z 47 ari ohišnice v Ledineku - Sv. Ana v Slov. goricah.** Informacije v Stuttgartu: tel.: 0711/25 71 208 in v Sloveniji: tel.: 062 721 214.

● **Ugodno prodam novo hišo v Dobrni - Vrba I/a, Slovenija.** Tel: 063 778 386 ali pa pišite na naslov: A. Kumer-Walter, Rathenau, str. 10 40589, Düsseldorf B.R.D

● **Pogrebne storitve (vse, kar je treba urediti v primeru smrti, vključno z morebitnim prevozom v Slovenijo) za vas opravi pogrebni inštitut CHRISTIAN HALLER, Marienstr. 41, Stuttgart, tel.: 0130/184943 (24 ur dnevno).**

● **Spomin na Svetega očeta ob obisku v Sloveniji.** Naprodaj videokasete VHS pod geslom "Oče, potrdi nas v veri". Papež Janez Pavel II. v Sloveniji od 17. do 19. 5. 1996. Obrnite se pisno na naslov: Oec. Franc Antolič, Postfach 1313, 72581 Dettingen-BRD. Cena kasete 39.95 DM + poštnina po povzetju.

● **Mizarstvo PUNLES**

Dragi rojaki! Sporočam Vam, da po 30 letih dela v mizarstvu v Nemčiji zdaj doma svetujem in izdelujem pohištvo po meri za dnevne sobe, kuhinje, jedilnice, otroške sobe, predsobe, lesene stropne, stene ter vhodna in notranja vrata. Kvaliteta je naš ponos in Vaše zadovoljstvo. Po mnenju dosedanjih strank boste tudi Vi zadovoljni.

Oglasite se na naslov: Mizarstvo PUNLES, Jože Pungerčar s. p., Spomeniška 17, 8233 MIRNA, tel.: (068) 47 416, 45 851, fax.: (068) 45 851

● **PRODAM HIŠO V ROGAŠKI SLATINI - SLOVENIJA,** od zdravilišča je oddaljena 1,5 km, primerna tudi za obrt, 365 m² (245 m² stanovanjski prostor, takoj vseljiv, in nedokončano podstrešje 120 m²), parcela 610 m². Tel.: 00386/69-48-822. Vsak dan od 20.00 do 22.00. Cena: 260.000,- DEM. Ostalo po dogovoru.

● **Naprodaj je stanovanjska hiša 8 x 9 m, novogradnja, popolnoma opremljena, z vrtom in vinogradom - 15 km iz Ptuja v Juršincih.** Cena 135.000 DEM. Tel.: 041 667 234 ali na naslov Zdenko Podbreznik, 2250 Ptuj, Pot v Toplice 5, Slovenija

● **Zaradi bolezni prodam vikend hišo, let. 1980. C. K. na olje, 600 km² zemlje (ni davka). Primerno za sadje ali trto, možnost za vzrejo male živine, mala obrt. Stoji na lepem kraju v Boštanju. Cena po dogovoru. Pavla Adler, Jablanica 17 b, 8294 Boštanj, Slovenija, tel., 608-82850**

● **Prodam enostanovanjsko hišo 130 m², obokana klet, centralna na olje, 450 m² zemljišča, ograjeno, sončna lega, blizu glavne ceste, asfalt do hiše.** Cena 185.000 mark. Vrbo 4, Šentjur pri Celju. Informacije v Sloveniji: 063-816317; v Nemčiji: 08121-71597

● **Prodam visokopritlično hišo, 170 m² s kmečko sobo in krušno pečjo.** Centralna na trdo gorivo in olje; garaža in manjše gospodarsko poslopje; zemljišče 920 m², asfalt do hiše, sončna lega. Cena 156.000 DEM. Informacije v Sloveniji 063-816317 ali v Nemčiji 08121-71597

● **Prodamo manjšo kmetijo cca 3,5 ha vseh površin (njive, travniki, gozd in vinograd) z pripadajočimi objekti v idilični kmečki vasi Sv. Štefan 22 km od Celja in 2 km od Slivniškega jezera.** Informacije: Slokar Ivan, Zatišje 14, Celje, telefon 063 471-371 ali 482-177

● **Prodam hišico ob gozdu na Vranskem.** Cena DEM 35.000. Kličite na telefon 061/321-108.

● **V Celju, Dečkova 42, prodam enosobno stanovanje: soba, kuhinja, kopalnica, WC, veža, garaža, klet, vrt.** Cena: po dogovoru. Pišite na naslov Eva Rozman, Dečkova 42, 3000 Celje.

● **Ugodno prodam staro kmečko hišo z 2 ha zemlje v okolici Maribora (Pesnica) - Slovenija.**

Informacije zvečer: Laufer, Maribor, Tel. 062/314-77.

ANGLIJA

Stanislav Cikaneč

62, Offley Road,
LONDON SW9 OLS, GB
tel. in faks (*44) 0171 - 735 6655

AVSTRIJA

Anton Štekl

Einsiedlergasse 9-11,
A-1050 WIEN,
tel. (*43) 1-544 2575

p. mag. Janez Žnidar

Mariahilferplatz 3,
A-8020 GRAZ,
tel. (*43) 0316 - 91 31 69 37

mag. Ludvik Počivavšek

Kirchenstraße 1,
A-4053 HAID b. Ansfelden,
tel. (*43) 07229 - 88 3 56 3
(ob petkih popoldne in ob sobotah)

Janez Žagar

Herrengasse 6,
A-6800 FELDKIRCH / Vorarlberg,
tel. (*43) 05522 - 73100 in 34850

SPITTAL:

A-9800 SPITTAL / Drau,
Fridtjof-Nansen-Str. 3

BELGIJA - NIZOZEMSKA

Kazimir Gaberc

10, rue de la Revolution,
B-6200 CHÂTELINEAU,
tel. (*32) 071 - 39 73 11

Alojzij Rajk

Guill. Lambert laan 36,
B-3630 EISDEN,
tel./faks. (*32) 089 - 76 22 01

BOSNA IN HERCEGOVINA

p. dr. Marijan Šef

BIH Sarajevo

FRANCIJA

Silvo Česnik, župnik

David Taljat, kaplan
prelat Nace Čretnik, delegat
3, Impasse Hoche,
F-92320 CHATILLON,
tel. (*33) 1-42 53 64 43,
faks (*33) 1-42 53 56 70,

Anton Dejak

9, rue Saint Gorgon,
F-57710 AUMETZ,
tel. (*33) 82 91 85 06

Jože Kamin

14, rue du 5 Decembre,
F-57800 MERLEBACH,
tel. (*33) 87 81 47 82

Franjo Pavalec

17, rue de Sospel,
F-06300 NICE,
tel. (*33) 93 56 66 01

HRVAŠKA

Nezasedeno

HR - 10000 Zagreb

ITALIJA

SLOVENIK:

msgr. dr. Maksimilijan Jezernik

Via Appia Nuova 884,
I-00178 ROMA,
tel. (*39) 06 - 718 47 44
faks (*39) 06 - 718 72 82

MILANO:

msgr. dr. Oskar Simčič

Corte S. Ilario 7,
I-34100 Gorizia,
tel. (*39) 0 418 - 32 123

JUGOSLAVIJA

Jože Hauptman

Hadži Milentija 75
ZR JU - 11000 Beograd,

NEMČIJA

Izidor Pečovnik

Kolonnenstr. 38,
D-10829 BERLIN,
tel. (*49) 030 - 784 50 66,
faks (*49) 030 - 788 33 39,
tel. (*49) 030 - 788 19 24

Janez Pucelj,

Stanislav Čeplak, diakon

Oskarstr. 29,
D-46149 OBERHAUSEN,
tel. (*49) 0172 - 97 96 738
tel. (*49) 0208 - 64 09 76,
tel. in faks (*49) 0208 - 644 277

Martin Mlakar

Moltkestr. 119 - 121,
D-50674 KÖLN,
tel. in faks (*49) 02 21 - 52 37 77

Martin Retelj

Holbeinstr. 70,
D-60596 FRANKFURT,
tel. (*49) 069 - 63 65 48

Janez Modic

A 4, 2,
D-68159 MANNHEIM,
tel. (*49) 06 21 - 28 5 00

Stanislav Gajšek

Bogdan Pavalec, past. sodelavec

Feldkirchner Str. 81,
D-85055 INGOLSTADT,
tel. (*49) 0841 - 59 0 76,
tel. in faks (*49) 0841 - 92 06 95

Janez Šket

Stafflenbergstr. 64,
D-70184 STUTTGART,
tel. (*49) 07 11 - 23 28 91
faks, (*49) 07 11 - 236 13 31
tel. (*49) 01 71 - 34 776 35

Janez Demšar

Krämerstr. 17,
D-72764 REUTLINGEN,
tel. (*49) 07 121 - 45 2 58,
faks (*49) 07 121 - 47 2 27
Urbanstraße 21, D-72764 Reutlingen,
tel. (*49) 0171-4607052

Joško Bucik

Klausenberg 7c,
D-86199 AUGSBURG,
tel. (*49) 08 21 - 97 9 13

dr. Marko Dvořák,

voditelj župnijske pisarne
Olgastraße 137,
D-89073 ULM,
tel. (*49) 07 31 - 27 2 76

Marjan Bečan

Slavko Kessler, past. sodelavec

Liebigstr. 10,
D-80538 MÜNCHEN,
tel. (*49) 089 - 22 19 41

ŠVEDSKA

Zvone Podvinski

Parkgatan 14,
S-411 38 GÖTEBORG,
tel. in faks (*46) 031 711 54 21

ŠVICA

p. Robert Podgoršek

Schaffhauser Str. 466, Postfach 771,
CH-8052 ZÜRICH,
tel. (*41) 01 - 301 31 32
faks (*41) 01 - 303 07 88
Seebacherstr. 15, Postfach 521,
CH-8052 Zürich,
tel. (*41) 01 - 301 44 15

p. Damijan Frlan

Kapuzinerstr. 18,
CH-4500 SOLOTHURN,
tel. (*41) 032 - 622 71 33

KRISTUSU ZVELICARJU SVETA